

Βρυξέλλες, 12 Δεκεμβρίου 2018
(OR. en)

15401/18

Διοργανικός φάκελος:
2016/0190(CNS)

JUSTCIV 310

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας: Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου

Αποδέκτης: Αντιπροσωπίες

αριθ. προηγ. εγγρ.: 14784/18

Αριθ. εγγρ. Επιτρ.: 10767/16

Θέμα: Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, και για τη διεθνή απαγωγή παιδιών (αναδιατύπωση)
– Γενική προσέγγιση

Στο παράρτημα περιλαμβάνεται για τις αντιπροσωπίες το κείμενο της γενικής προσέγγισης όσον αφορά την ανωτέρω πρόταση, που επιτεύχθηκε από το Συμβούλιο ΔΕΥ κατά την 3661η σύνοδό του στις 7 Δεκεμβρίου 2018.

Οι τροποποιήσεις/προσθήκες σε σύγκριση με την πρόταση της Επιτροπής επισημαίνονται στο παράρτημα με **έντονα στοιχεία** και οι διαγραφές με (...). Στις αιτιολογικές σκέψεις δεν υπάρχει επισήμανση.

Πρόταση
Κανονισμός του Συμβουλίου
για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές
και διαφορές γονικής μέριμνας, και για τη διεθνή απαγωγή παιδιών
(Αναδιατύπωση)

[...]

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται (...) σε αστικές υποθέσεις¹ (...):
  - α) το διαζύγιο, τον δικαστικό χωρισμό ή την ακύρωση του γάμου των συζύγων·
  - β) την ανάθεση, την άσκηση, την ανάθεση σε τρίτο, την ολική ή μερική αφαίρεση της γονικής μέριμνας.

---

¹ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Προς τον σκοπό αυτό, η Ένωση θα πρέπει να θεσπίσει, μεταξύ άλλων, μέτρα στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις με διασυνοριακές συνέπειες, ιδίως όταν είναι αναγκαία για την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Ο όρος «αστικές υποθέσεις» θα πρέπει να ερμηνεύεται αυτόνομα, σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρέπει να θεωρηθεί ως ανεξάρτητη έννοια που πρέπει να ερμηνεύεται με την αναφορά, πρώτον, στους στόχους και το καθεστώς του παρόντος κανονισμού και, δεύτερον, στις γενικές αρχές που απορρέουν από το σύνολο των εθνικών νομικών συστημάτων. Η έννοια των «αστικών υποθέσεων» θα πρέπει συνεπώς να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μπορεί να περιλαμβάνει επίσης μέτρα τα οποία, υπό το πρίσμα του νομικού συστήματος του κράτους μέλους, μπορεί να διέπονται από το δημόσιο δίκαιο. Θα πρέπει ιδίως να καλύπτει όλες τις αιτήσεις, τα μέτρα ή τις αποφάσεις σε θέματα «γονικής μέριμνας» κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, σύμφωνα με τους στόχους του.»

2. Οι υποθέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 **στοιχείο β)** (...), περιλαμβάνουν ιδίως:

- α) το δικαίωμα επιμέλειας και το δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας·
- β) την επιτροπεία, την κηδεμονία και ανάλογους θεσμούς·
- γ) τον διορισμό και τα καθήκοντα προσώπων ή οργανώσεων στα οποία ανατίθεται η επιμέλεια του (...) προσώπου ή η διοίκηση της περιουσίας **του παιδιού**, η εκπροσώπησή του ή η φροντίδα του·
- δ) την τοποθέτηση του παιδιού σε (...) ίδρυμα ή **σε ανάδοχη** οικογένεια²
- ε) τα μέτρα προστασίας του παιδιού που συνδέονται με τη διοίκηση, τη συντήρηση ή τη διάθεση της (...) περιουσίας **του παιδιού**.

---

² Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Κάθε είδος τοποθέτησης παιδιού σε καθεστώς αναδοχής, δηλαδή υπό τη φροντίδα ενός ή περισσότερων ατόμων, ή σε ίδρυμα, για παράδειγμα σε ορφανοτροφείο ή στέγη ανηλίκων, σε άλλο κράτος μέλος θα πρέπει να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, εκτός εάν αποκλείεται ρητά, όπως η ανάθεση σε γονέα ή οποιονδήποτε άλλο στενό συγγενή όπως δηλώνεται από το κράτος μέλος υποδοχής. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να περιλαμβάνονται και οι «τοποθετήσεις εκπαιδευτικού χαρακτήρα» που αποφασίζονται από δικαστήριο ή ρυθμίζονται από αρμόδια αρχή με τη σύμφωνη γνώμη των γονέων ή του παιδιού ή κατόπιν δικού τους αιτήματος λόγω αποκλίνουσας συμπεριφοράς του παιδιού. Θα πρέπει να αποκλείεται μόνο η τοποθέτηση - εκπαιδευτικού ή τιμωρητικού χαρακτήρα - που αποφασίζεται ή ρυθμίζεται έπειτα από πράξη του παιδιού, η οποία θα μπορούσε να ισοδυναμεί με αξιόποινη πράξη βάσει του εθνικού ποινικού δικαίου, εάν είχε διαπραχθεί από ενήλικα, ανεξαρτήτως του αν στη συγκεκριμένη περίπτωση θα μπορούσε να οδηγήσει σε καταδίκη.»

2α. Τα κεφάλαια III και VI του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται σε θέματα παράνομης μετακίνησης ή κατακράτησης παιδιού που αφορούν περισσότερα του ενός κράτη μέλη, συμπληρώνοντας τη σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών («σύμβαση της Χάγης του 1980»). Το κεφάλαιο IV του παρόντος κανονισμού εφαρμόζεται στις αποφάσεις με τις οποίες διατάσσεται η επιστροφή του παιδιού σε άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με τη σύμβαση της Χάγης του 1980, οι οποίες πρέπει να εκτελούνται σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος στο οποίο εκδόθηκε η απόφαση.³

3. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται:

- α) στην αναγνώριση και την προσβολή της πατρότητας·
- β) στην απόφαση για την υιοθεσία και τα προπαρασκευαστικά μέτρα υιοθεσίας καθώς και την ακύρωση και την ανάκληση της υιοθεσίας·
- γ) στο επώνυμο και το όνομα του παιδιού·
- δ) στη χειραφεσία·
- ε) στις υποχρεώσεις διατροφής·
- στ) στο εμπίστευμα και τις κληρονομίες·
- ζ) στα μέτρα που λαμβάνονται ως αποτέλεσμα ποινικών αδικημάτων που διαπράχθηκαν από παιδιά.⁴

---

³ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Αν και οι διαδικασίες επιστροφής βάσει της σύμβασης της Χάγης του 1980 δεν αποτελούν διαδικασίες για την ουσία της γονικής μέριμνας, οι αποφάσεις με τις οποίες διατάσσεται η επιστροφή ενός παιδιού σύμφωνα με τη σύμβαση της Χάγης του 1980 θα πρέπει να επωφελούνται από την αναγνώριση και εκτέλεση σύμφωνα με το κεφάλαιο IV του παρόντος κανονισμού, όταν απαιτείται η εκτέλεσή τους σε άλλο κράτος μέλος λόγω νέας απαγωγής μετά την έκδοση απόφασης επιστροφής. Επιπλέον, άλλα κεφάλαια του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να εξακολουθήσουν να εφαρμόζονται σε άλλες πτυχές σε περιπτώσεις παράνομης μετακίνησης ή κατακράτησης παιδιού, όπως οι διατάξεις περί δικαιοδοσίας για το δικαστήριο του κράτους μέλους της συνήθους διαμονής, καθώς και οι διατάξεις περί αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων που εκδίδονται από το εν λόγω δικαστήριο».

⁴ Βλ. προτεινόμενη αιτιολογική σκέψη στην υποσημείωση 2.

Άρθρο 2

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

(...α) «(...) **Δικαστήριο**»: κάθε (...) αρχή (...) **οιουδήποτε** κράτους μέλους (...) που έχει διεθνή δικαιοδοσία για τα ζητήματα που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

(...)

(...β) «Απόφαση»: η **απόφαση**⁵ δικαστηρίου κράτους μέλους, συμπεριλαμβανομένης της διαταγής, της διάταξης ή της δικαστικής απόφασης, που **απαγγέλλει** το διαζύγιο, τον δικαστικό χωρισμό (...) ή την ακύρωση (...) ενός γάμου, ή όσον αφορά θέματα γονικής μέριμνας·

Για τους σκοπούς του κεφαλαίου IV, η «απόφαση» περιλαμβάνει:

- i) απόφαση που εκδίδεται σε ένα κράτος μέλος με την οποία διατάσσεται η επιστροφή παιδιού σε άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με τη σύμβαση της Χάγης του 1980, η οποία πρέπει να εκτελεστεί σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος στο οποίο εκδόθηκε η απόφαση,**

---

⁵ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Σύμφωνα με την νομολογία του Δικαστηρίου, ο όρος «δικαστήριο» θα πρέπει να νοείται με την ευρεία έννοια, ώστε να καλύπτει όχι μόνο τα δικαστήρια που ασκούν δικαστικά καθήκοντα, αλλά και διοικητικές αρχές ή άλλες αρχές, όπως είναι οι συμβολαιογράφοι, που ασκούν δικαιοδοτικά καθήκοντα σε ορισμένες γαμικές διαφορές ή διαφορές γονικής μέριμνας. Όλα τα δικαστήρια, όπως ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να δεσμεύονται από τους κανόνες δικαιοδοσίας που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

Κάθε συμφωνία που εγκρίνεται από το δικαστήριο κατόπιν εξέτασης της ουσίας σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και διαδικασία θα πρέπει να αναγνωρίζεται ή να εκτελείται ως «απόφαση». Άλλες συμφωνίες, οι οποίες αποκτούν δεσμευτική νομική ισχύ στο κράτος μέλος προέλευσης μετά από τυπική παρέμβαση δημόσιας αρχής ή άλλης αρχής όπως έχει κοινοποιηθεί για τον σκοπό αυτό στην Επιτροπή από κράτος μέλος, θα πρέπει να τίθενται σε ισχύ σε άλλα κράτη μέλη σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις για τα δημόσια έγγραφα και τις συμφωνίες στον παρόντα κανονισμό.»

- ii) προσωρινά και ασφαλιστικά μέτρα, τα οποία διατάσσονται από δικαστήριο το οποίο, δυνάμει του παρόντος κανονισμού, έχει δικαιοδοσία επί της ουσίας της υπόθεσης ή μέτρα τα οποία διατάσσονται σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 4 σε συνδυασμό με το άρθρο 14.

Για τους σκοπούς του κεφαλαίου IV, η «απόφαση» δεν περιλαμβάνει τα προσωρινά και ασφαλιστικά μέτρα που διατάσσονται από το εν λόγω δικαστήριο χωρίς να καλείται να εμφανιστεί ο εναγόμενος, εκτός εάν η απόφαση που περιέχει το μέτρο έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον καθ' ου πριν από την εκτέλεση.

β1) «Δημόσιο έγγραφο»: το έγγραφο που έχει συνταχθεί ή καταχωρισθεί επισήμως ως δημόσιο έγγραφο σε οιοδήποτε κράτος μέλος για θέματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και του οποίου η γνησιότητα:

- i) συνδέεται με την υπογραφή και το περιεχόμενο του δημόσιου εγγράφου, και
- ii) έχει πιστοποιηθεί από δημόσια αρχή ή οποιαδήποτε άλλη εξουσιοδοτημένη⁶ προς τούτο αρχή. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις εν λόγω αρχές στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 81.

---

⁶ Ο όρος «εξουσιοδότηση» που αναφέρεται στο στοιχείο β1) σημείο ii) πρέπει να ερμηνεύεται αυτόνομα σύμφωνα με τον ορισμό του «δημόσιου εγγράφου» που χρησιμοποιείται οριζόντια σε άλλες πράξεις της ΕΕ (όπως ο κανονισμός περί υποχρεώσεων διατροφής, ο κανονισμός περί κληρονομικής διαδοχής ή ο αναδιατυπωμένος κανονισμός Βρυξέλλες I) και υπό το πρίσμα των σκοπών του παρόντος κανονισμού.

β2) «Συμφωνία»: για τους σκοπούς του κεφαλαίου IV, έγγραφο το οποίο δεν αποτελεί δημόσιο έγγραφο, έχει συναφθεί από τα μέρη για θέματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και έχει καταχωριστεί από δημόσια αρχή⁷ όπως έχει κοινοποιηθεί για τον σκοπό αυτό στην Επιτροπή από κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 81.

(...γ) «Κράτος μέλος προέλευσης»: το κράτος μέλος στο οποίο εκδόθηκε η απόφαση (...), συντάχθηκε ή καταχωρίστηκε επίσημα το δημόσιο έγγραφο ή καταχωρίστηκε η συμφωνία.

(...δ) «Κράτος μέλος εκτέλεσης»: το κράτος μέλος στο οποίο επιδιώκεται η εκτέλεση της απόφασης, του δημόσιου εγγράφου ή της συμφωνίας.

---

⁷ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να επιτρέπει την ελεύθερη κυκλοφορία των απλών ιδιωτικών συμφωνιών. Ωστόσο, θα πρέπει να κυκλοφορούν οι συμφωνίες που δεν συνιστούν ούτε απόφαση ούτε δημόσιο έγγραφο, αλλά έχουν καταχωριστεί από αρμόδια προς τούτο δημόσια αρχή. Σε αυτές τις δημόσιες αρχές θα μπορούσαν να συγκαταλέγονται οι συμβολαιογράφοι που καταχωρίζουν συμφωνίες, ακόμα και όταν ασκούν ελεύθερο επάγγελμα.»

- (...ε) «Παιδί»: κάθε πρόσωπο ηλικίας κάτω των 18 ετών⁸.
- (...στ) «Γονική μέριμνα»: το σύνολο των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που παρέχονται σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο με δικαστική απόφαση, απευθείας από το νόμο ή με ισχύουσα συμφωνία όσον αφορά το πρόσωπο ή την παρουσία του παιδιού, συμπεριλαμβανομένων του δικαιώματος επιμέλειας και του δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας·
- (...ζ) «Δικαιούχος γονικής μέριμνας»: κάθε πρόσωπο ίδρυμα ή οργάνωση που έχει τη γονική μέριμνα παιδιού·

---

⁸

Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται σε όλα τα παιδιά ηλικίας έως 18 ετών, όπως η σύμβαση της Χάγης, της 19ης Οκτωβρίου 1996, για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση, την εκτέλεση και τη συνεργασία σε θέματα γονικής μέριμνας και μέτρων προστασίας των παιδιών («σύμβαση της Χάγης του 1996»), ακόμη και σε περιπτώσεις όπου, πριν από την ηλικία αυτή, έχουν αποκτήσει ικανότητα βάσει του δικαίου που διέπει την προσωπική τους κατάσταση, για παράδειγμα μέσω της χειραφεσίας λόγω γάμου. Ωστόσο, θα πρέπει να αποφεύγεται η αλληλεπικάλυψη με το πεδίο εφαρμογής της σύμβασης της Χάγης, της 13ης Ιανουαρίου 2000, για τη διεθνή προστασία των ενηλίκων η οποία εφαρμόζεται για όλα τα άτομα ηλικίας άνω των 18 ετών και, ταυτόχρονα, να αποφεύγονται τα κενά μεταξύ των δύο κειμένων. Η σύμβαση της Χάγης, της 25ης Οκτωβρίου 1980, για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών (η σύμβαση της Χάγης του 1980) και κατά συνέπεια το κεφάλαιο III του παρόντος κανονισμού το οποίο συμπληρώνει την εφαρμογή της σύμβασης της Χάγης του 1980 όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών, θα πρέπει να εξακολουθήσει να εφαρμόζεται για τα παιδιά ηλικίας έως 16 ετών.»

- (...η) το «δικαίωμα επιμέλειας» (...) **περιλαμβάνει** τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που αφορούν τη φροντίδα για το πρόσωπο του παιδιού, **και** ειδικότερα το δικαίωμα απόφασης καθορισμού του(...) τόπου κατοικίας **του παιδιού**(...) ⁹.
- (...θ) «Δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας»: το δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας με το παιδί, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος μετακίνησης του παιδιού για ορισμένο χρονικό διάστημα σε τόπο άλλο από τον τόπο της συνήθους διαμονής του.
- (...ι)«Παράνομη μετακίνηση ή κατακράτηση»: (...) **η** μετακίνηση ή κατακράτηση **παιδιού** όταν:
- (...i) γίνεται κατά παραβίαση δικαιώματος επιμέλειας το οποίο προκύπτει από δικαστική απόφαση ή από το νόμο ή από συμφωνία που ισχύει σύμφωνα με το δίκαιο του **κράτους** μέλους στο οποίο το παιδί είχε τη συνήθη διαμονή του αμέσως πριν από τη μετακίνηση ή την κατακράτησή του, και
  - (...ii) το δικαίωμα αυτό ασκείτο πραγματικά, αποκλειστικά ή από κοινού με άλλους, κατά τον χρόνο της μετακίνησης ή κατακράτησης ή θα είχε ασκηθεί κατ' αυτόν τον τρόπο εάν δεν είχαν επισυμβεί τα γεγονότα αυτά.

2. Για τους σκοπούς των άρθρων [3, 6, 10α, 12, 12α, 31/47ε, 42/47ιζ, 59, 72 και 80] η έννοια της «κατοικίας» αντικαθιστά την έννοια της «ιθαγένειας» για την Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο και έχει την ίδια έννοια με αυτήν που ορίζεται στις έννομες τάξεις των εν λόγω κρατών μελών.

---

⁹ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:
«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ένα πρόσωπο θα πρέπει να θεωρείται ότι έχει «δικαίωμα επιμέλειας» όταν, βάσει απόφασης, βάσει νόμου ή με συμφωνία που παράγει έννομα αποτελέσματα σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο το παιδί έχει τη συνήθη διαμονή του, ο δικαιούχος της γονικής μέριμνας δεν μπορεί να αποφασίσει για τον τόπο κατοικίας του παιδιού, χωρίς τη συγκατάθεση του εν λόγω προσώπου, ανεξάρτητα από τους όρους που χρησιμοποιούνται σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία. Σε ορισμένες έννομες τάξεις που διατηρούν τους γλωσσικούς όρους «επιμέλεια» και «προσωπική επικοινωνία», ο γονέας που δεν έχει δικαίωμα επιμέλειας μπορεί στην πραγματικότητα να διατηρεί σημαντικές αρμοδιότητες για τη λήψη αποφάσεων που αφορούν το παιδί, οι οποίες υπερβαίνουν το απλό δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ
ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΣΕ ΓΑΜΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ
ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ

ΤΜΗΜΑ 1

ΔΙΑΖΥΓΙΟ, ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΧΩΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΚΥΡΩΣΗ ΓΑΜΟΥ

Άρθρο 3

Γενική δικαιοδοσία

(...) Δικαιοδοσία για θέματα διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού και ακύρωσης γάμου έχουν τα (...) **δικαστήρια** του κράτους μέλους:

α) στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται:

i) η συνήθης διαμονή των συζύγων, (...)

ii) η τελευταία συνήθης διαμονή των συζύγων εφόσον ένας εκ των συζύγων έχει ακόμα αυτή τη διαμονή, (...)

iii) η συνήθης διαμονή του εναγομένου, (...)

iv) σε περίπτωση κοινής αιτήσεως, η συνήθης διαμονή του ενός ή του άλλου των συζύγων, (...)

v) η συνήθης διαμονή του ενάγοντος εάν είχε αυτή τη διαμονή επί τουλάχιστον ένα χρόνο αμέσως πριν από την άσκηση της αγωγής, ή

vi) η συνήθης διαμονή του ενάγοντος εάν είχε αυτή τη διαμονή επί τουλάχιστον έξι μήνες αμέσως πριν από την άσκηση της αγωγής και αν είναι υπήκοος του εν λόγω κράτους μέλους (...), ή

β) της ιθαγένειας των δύο συζύγων (...).

(...)

Άρθρο 4

Ανταγωγή

Το (...) **δικαστήριο** ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η διαδικασία βάσει του άρθρου 3 είναι αρμόδιο και για την ανταγωγή, στο μέτρο που η εν λόγω ανταγωγή εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 5

Μετατροπή του δικαστικού χωρισμού σε διαζύγιο

Με την επιφύλαξη του άρθρου 3, (...) **το δικαστήριο** του κράτους μέλους το οποίο εξέδωσε απόφαση δικαστικού χωρισμού είναι επίσης αρμόδιο για να μετατρέψει την απόφαση αυτή σε διαζύγιο, εφόσον το προβλέπει το δίκαιο αυτού του κράτους μέλους.

Άρθρο 6

Επικουρικές βάσεις δικαιοδοσίας

1. **Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2**, εφόσον κανένα (...) δικαστήριο κράτους μέλους δεν έχει δικαιοδοσία βάσει των άρθρων 3, 4 και 5, η δικαιοδοσία ρυθμίζεται, σε κάθε κράτος μέλος, από το δίκαιο αυτού του (...) κράτους.

2. (...) **Σύζυγος που:**

α) (...) έχει τη συνήθη διαμονή του στο έδαφος κράτους μέλους, ή

β) (...) είναι υπήκοος κράτους μέλους, (...)

μπορεί να εναχθεί σε άλλο κράτος μέλος μόνον δυνάμει των άρθρων 3, 4 και 5.

3. Κάθε υπήκοος κράτους μέλους που έχει συνήθη διαμονή στο έδαφος άλλου κράτους μέλους μπορεί να επικαλείται, όπως οι ημεδαποί (...), τους κανόνες δικαιοδοσίας που εφαρμόζονται στο εν λόγω κράτος κατά εναγομένου που δεν έχει συνήθη διαμονή στο έδαφος (...) κράτους μέλους και δεν είναι (...) υπήκοος κράτους μέλους.

ΤΜΗΜΑ 2
ΓΟΝΙΚΗ ΜΕΡΙΜΝΑ

Άρθρο 7

Γενική δικαιοδοσία

1. Τα (...) **δικαστήρια** κράτους μέλους έχουν δικαιοδοσία επί θεμάτων που αφορούν τη γονική μέριμνα παιδιού το οποίο έχει συνήθη διαμονή σε αυτό το κράτος μέλος **κατά τον χρόνο κατά τον οποίο επιλαμβάνεται το δικαστήριο.**

2. Η παράγραφος 1 δεν θίγει τις διατάξεις των άρθρων 8 έως 10α.

Άρθρο 8

Διατήρηση της αρμοδιότητας όσον αφορά το δικαίωμα επικοινωνίας

1. Όταν ένα παιδί μετοικεί νομίμως από ένα κράτος μέλος σε άλλο και αποκτά σε αυτό νέα συνήθη διαμονή, τα (...) **δικαστήρια** του κράτους μέλους της προηγούμενης συνήθους διαμονής του παιδιού, **κατά παρέκκλιση από το άρθρο 7**, διατηρούν την αρμοδιότητά τους, επί τρεις μήνες μετά τη μετοικεσία, προκειμένου να τροποποιήσουν απόφαση η οποία αφορά το δικαίωμα επικοινωνίας εκδοθείσα σε αυτό το κράτος μέλος πριν από τη μετοικεσία του παιδιού, εφόσον το πρόσωπο στο οποίο έχει δοθεί το δικαίωμα επικοινωνίας από την απόφαση εξακολουθεί να διαμένει συνήθως στο κράτος μέλος της προηγούμενης συνήθους διαμονής του παιδιού.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται εάν ο δικαιούχος του δικαιώματος επικοινωνίας που προβλέπεται στην παράγραφο 1 έχει αποδεχθεί την αρμοδιότητα των (...) **δικαστηρίων** του κράτους μέλους της νέας συνήθους διαμονής του παιδιού συμμετέχοντας σε διαδικασία ενώπιον των (...) **δικαστηρίων** αυτού του κράτους μέλους χωρίς να αμφισβητήσει την αρμοδιότητά τους.

Άρθρο 9

Δικαιοδοσία σε περίπτωση παράνομης μετακίνησης ή κατακράτησης παιδιού (...) ¹⁰

Με την επιφύλαξη του άρθρου 10α, σε περίπτωση παράνομης μετακίνησης ή κατακράτησης (...) παιδιού, τα (...) **δικαστήρια** του κράτους μέλους στο οποίο το παιδί είχε τη συνήθη διαμονή του αμέσως πριν από την παράνομη μετακίνηση ή κατακράτησή του διατηρούν τη δικαιοδοσία τους έως ότου το παιδί έχει αποκτήσει συνήθη διαμονή σε άλλο κράτος μέλος, και:

- α) κάθε πρόσωπο, ίδρυμα ή οργάνωση που έχει δικαίωμα επιμέλειας έχει συγκατατεθεί στη μετακίνηση ή κατακράτηση, ή
- β) το παιδί έχει διαμείνει σε αυτό το άλλο κράτος μέλος για περίοδο τουλάχιστον ενός έτους αφότου το πρόσωπο, το ίδρυμα ή οιαδήποτε άλλη οργάνωση που έχει δικαίωμα επιμέλειας γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει τον τόπο στον οποίο ευρίσκεται το παιδί και το παιδί έχει ενταχθεί στο νέο περιβάλλον του, συντρέχει δε τουλάχιστον μια από τις παρακάτω προϋποθέσεις:
  - ι) εντός ενός έτους αφότου ο δικαιούχος της επιμέλειας γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει τον τόπο στον οποίο ευρίσκεται το παιδί, δεν έχει υποβληθεί αίτηση επιστροφής ενώπιον των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους στο οποίο έχει μετακινηθεί ή κατακρατείται το παιδί,

---

¹⁰ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Σε περίπτωση παράνομης μετακίνησης ή κατακράτησης παιδιού, και με την επιφύλαξη της δυνατότητας επιλογής δικαστηρίου σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, η δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους μέλους της συνήθους διαμονής του παιδιού θα πρέπει να διατηρείται μέχρις ότου διαπιστωθεί νέα συνήθης διαμονή σε άλλο κράτος μέλος και ικανοποιηθούν ορισμένες ειδικές προϋποθέσεις. Τα κράτη μέλη όπου προβλέπεται συγκεντρωμένη δικαιοδοσία θα πρέπει να εξετάσουν το ενδεχόμενο να δοθεί στο δικαστήριο που επιλαμβάνεται της αίτησης επιστροφής βάσει της σύμβασης της Χάγης του 1980 η δυνατότητα να ασκεί επίσης τη δικαιοδοσία για την οποία έχουν συμφωνήσει τα μέρη δυνάμει του παρόντος κανονισμού σε θέματα γονικής μέριμνας σε περιπτώσεις που έχει επιτευχθεί συμφωνία των μερών κατά τη διάρκεια αυτών των διαδικασιών επιστροφής. Στις συμφωνίες αυτές θα πρέπει να περιλαμβάνονται τόσο οι συμφωνίες για την επιστροφή όσο και οι συμφωνίες για τη μη επιστροφή του παιδιού. Σε περίπτωση συμφωνίας περί μη επιστροφής, το παιδί θα πρέπει να παραμείνει στο κράτος μέλος της νέας συνήθους διαμονής και η δικαιοδοσία για τυχόν μελλοντικές διαδικασίες για θέματα επιμέλειας θα πρέπει να καθοριστεί βάσει της νέας συνήθους διαμονής του παιδιού.»

- ii) έχει ανακληθεί αίτηση επιστροφής την οποία υπέβαλε ο δικαιούχος της επιμέλειας και δεν έχει υποβληθεί νέα αίτηση εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο σημείο i),
- iii) αίτηση επιστροφής την οποία υπέβαλε ο δικαιούχος της επιμέλειας απορρίφθηκε **από δικαστήριο κράτους μέλους** για λόγους άλλους από τους προβλεπόμενους στο άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο β) ή το άρθρο 13 παράγραφος 2 της σύμβασης της Χάγης του 1980 και η απόφαση αυτή δεν υπόκειται πλέον σε τακτικό ένδικο μέσο·
- iv) (...) κανένα δικαστήριο (...) δεν έχει επιληφθεί, όπως αναφέρεται στο άρθρο 26α παράγραφοι 3 και 5, στο κράτος μέλος στο οποίο το παιδί είχε τη συνήθη διαμονή του αμέσως πριν από την παράνομη μετακίνηση ή κατακράτησή του (...).
- v) τα (...) δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο το παιδί είχε τη συνήθη διαμονή του αμέσως πριν από την παράνομη μετακίνηση ή κατακράτησή του έχουν εκδώσει απόφαση για το δικαίωμα επιμέλειας που δεν συνεπάγεται την επιστροφή του παιδιού.

Άρθρο 10α

Επιλογή δικαστηρίου (...) ¹¹¹²¹³

- ¹¹ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:
- «Οι υποχρεώσεις διατροφής εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, δεδομένου ότι ρυθμίζονται ήδη από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 4/2009. Εκτός από τα δικαστήρια του τόπου της συνήθους διαμονής του καθ' ου ή του δικαιούχου, τα δικαστήρια που είναι αρμόδια για γαμικές διαφορές δυνάμει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να είναι εν γένει αρμόδια να εκδίδουν αποφάσεις και για παρεπόμενες υποχρεώσεις διατροφής μεταξύ συζύγων ή πρώην συζύγων κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3 στοιχείο γ) του εν λόγω κανονισμού. Τα δικαστήρια που είναι αρμόδια για διαφορές γονικής μέριμνας δυνάμει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να είναι εν γένει αρμόδια να αποφασίζουν και για παρεπόμενες υποχρεώσεις διατροφής παιδιών κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3 στοιχείο δ) του εν λόγω κανονισμού.»
- ¹² Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:
- «Υπό συγκεκριμένες συνθήκες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, η αρμοδιότητα για υποθέσεις γονικής μέριμνας μπορεί επίσης να απονέμεται στο κράτος μέλος όπου εκκρεμεί η διαδικασία διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου μεταξύ των γονέων ή σε άλλο κράτος μέλος με το οποίο το παιδί έχει στενή σχέση και το οποίο οι διάδικοι είτε συμφώνησαν εκ των προτέρων και το αργότερο μέχρι τη στιγμή κατά την οποία επελήφθη το δικαστήριο, είτε αποδέχθηκαν ρητώς κατά τη διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας, όταν προβλέπεται από το δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους, ακόμη και αν το παιδί δεν έχει συνήθη διαμονή στο εν λόγω κράτος μέλος, υπό τον όρο ότι η άσκηση της εν λόγω αρμοδιότητας είναι προς το συμφέρον του παιδιού.
- Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, κάθε πρόσωπο εκτός των γονέων το οποίο, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, έχει την ιδιότητα μέρους στη διαδικασία που κινήθηκε από τους γονείς, θα πρέπει να θεωρείται ως μέρος για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού και, ως εκ τούτου, η αντίθεση του στην επιλογή του αρμόδιου δικαστηρίου από τους γονείς του παιδιού, μετά από την ημερομηνία κατά την οποία επελήφθη το δικαστήριο, θα πρέπει να αποκλείει τη διαπίστωση ότι η παρέκταση της δικαιοδοσίας έχει γίνει αποδεκτή από όλα τα μέρη.»
- ¹³ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:
- «Πριν ασκήσει τη δικαιοδοσία του βάσει συμφωνίας παρέκτασης αρμοδιότητας ή αποδοχής, το δικαστήριο θα πρέπει να εξετάσει κατά πόσο η εν λόγω συμφωνία ή αποδοχή βασίζεται σε τεκμηριωμένη και ελεύθερη επιλογή των ενδιαφερομένων μερών και δεν οφείλεται στο γεγονός ότι ένα μέρος εκμεταλλεύεται τη δυσχερή ή αδύναμη θέση του άλλου. Η αποδοχή της δικαιοδοσίας κατά τη διάρκεια της διαδικασίας θα πρέπει να καταγράφεται από το δικαστήριο σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και διαδικασία.»

(...)

1. Τα δικαστήρια κράτους μέλους έχουν αρμοδιότητα σε (...) **θέματα** γονικής μέριμνας εφόσον πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:

- α) το παιδί έχει στενή σχέση με αυτό το κράτος μέλος, λόγω, ιδίως, του ότι ένας **τουλάχιστον** εκ των δικαιούχων της γονικής μέριμνας έχει τη συνήθη διαμονή του σε αυτό το κράτος μέλος ή **το παιδί είχε την προηγούμενη συνήθη διαμονή του σε αυτό το κράτος μέλος** ή το παιδί έχει την ιθαγένεια αυτού του κράτους μέλους, και (...)
- β) τα (...) μέρη (...), **καθώς και κάθε άλλος δικαιούχος γονικής μέριμνας:**
  - i) **συμφώνησαν ελεύθερα επί της αρμοδιότητας του δικαστηρίου**, το αργότερο κατά τον χρόνο που επελήφθη το δικαστήριο· ή (...)
  - ii) **δέχθηκαν την αρμοδιότητα του δικαστηρίου ρητά κατά τη διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας, και το δικαστήριο έχει εξασφαλίσει ότι όλα τα μέρη έχουν ενημερωθεί για το δικαίωμά τους να μην αποδεχθούν την αρμοδιότητα του δικαστηρίου· και**
- γ) η **άσκηση της** αρμοδιότητας είναι προς το συμφέρον του παιδιού.

1α. Η συμφωνία παρέκτασης της αρμοδιότητας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) εκφράζεται γραπτώς και φέρει ημερομηνία και υπογραφή των ενδιαφερομένων μερών ή συμπεριλαμβάνεται στη δικογραφία σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και διαδικασία. Κάθε διαβίβαση με ηλεκτρονικό μέσο στο οποίο η συμφωνία αποτυπώνεται με μόνιμο τρόπο, λογίζεται ως ισοδύναμη προς έγγραφη κατάρτιση. Τα άτομα που καθίστανται διάδικοι αφότου το δικαστήριο επελήφθη της υπόθεσης μπορούν να εκφράσουν τη συμφωνία τους αφότου επελήφθη το δικαστήριο. Ελλείψει αντίρρησης, θεωρείται ότι υφίσταται σιωπηρή αποδοχή.

2. Εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα μέρη, η αρμοδιότητα που απονέμεται κατ' εφαρμογήν της παραγράφου (...)1 παύει όταν:

α) η απόφαση στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας δεν υπόκειται πλέον σε τακτικό ένδικο μέσο· ή

β) η διαδικασία έχει (...) περατωθεί για άλλους λόγους.

(...)

3. Η αρμοδιότητα που ασκείται κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 στοιχείο β) σημείο ii) είναι αποκλειστική.

Άρθρο 11

Αρμοδιότητα που βασίζεται στην (...) παρουσία του παιδιού¹⁴

1. Όταν (...) δεν μπορεί να διαπιστωθεί η συνήθης διαμονή του παιδιού και δεν μπορεί να προσδιορισθεί η αρμοδιότητα δυνάμει του άρθρου 10α, αρμόδια είναι τα (...) δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το παιδί.

2. (...) Η αρμοδιότητα δυνάμει της παραγράφου 1 εφαρμόζεται επίσης σε παιδιά πρόσφυγες ή παιδιά τα οποία εκτοπίζονται διεθνώς λόγω ταραχών στο (...) κράτος μέλος της συνήθους διαμονής τους.

---

¹⁴ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Όταν δεν μπορεί να διαπιστωθεί η συνήθης διαμονή του παιδιού ούτε μπορεί να καθορισθεί δικαιοδοσία με βάση συμφωνία για την επιλογή δικαστηρίου, αρμόδια θα πρέπει να είναι τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο είναι παρόν το παιδί. Ο κανόνας που βασίζεται στην παρουσία θα πρέπει επίσης να εφαρμόζεται στα παιδιά πρόσφυγες και τα παιδιά τα οποία εκτοπίζονται διεθνώς λόγω ταραχών στο κράτος μέλος της συνήθους διαμονής τους. Ωστόσο, υπό το πρίσμα του εν λόγω κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 52 παράγραφος 2 της Σύμβασης της Χάγης του 1996, ο εν λόγω κανόνας δικαιοδοσίας θα πρέπει να εφαρμόζεται μόνο στα παιδιά που είχαν τη συνήθη διαμονή τους σε κράτος μέλος πριν από την εκτόπιση. Όταν η συνήθης διαμονή του παιδιού πριν από την εκτόπιση βρισκόταν σε τρίτο κράτος, θα πρέπει να εφαρμόζεται ο κανόνας περί δικαιοδοσίας της Σύμβασης της Χάγης του 1996 σχετικά με τα παιδιά πρόσφυγες και τα διεθνώς εκτοπισμένα παιδιά.»

Παραπομπή σε δικαστήριο άλλου κράτους μέλους (...)¹⁵

1. (...) Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, δικαστήριο κράτους μέλους που είναι αρμόδιο ως προς την ουσία της υπόθεσης μπορεί, ύστερα από αίτηση μέρους ή αυτεπαγγέλτως, εάν (...) κρίνει ότι (...) δικαστήριο άλλου κράτους μέλους, με το οποίο το παιδί έχει ιδιαίτερη σχέση, θα ήταν **στη συγκεκριμένη περίπτωση** καταλληλότερο (...) να **εκτιμήσει το** συμφέρον του παιδιού (...), να αναστείλει τη διαδικασία ή (...) **ένα συγκεκριμένο** μέρος της (...) και (...):

- α) να καθορίσει προθεσμία εντός της οποίας ένα ή περισσότερα από τα μέρη θα πρέπει να (...) ενημερώσουν το δικαστήριο του άλλου κράτους μέλους (...) σχετικά με την εκκρεμή διαδικασία και τη δυνατότητα παραπομπής και να υποβάλει αίτηση ενώπιον αυτού του δικαστηρίου· ή**
- β) να ζητήσει από (...) δικαστήριο άλλου κράτους μέλους να ασκήσει δικαιοδοσία σύμφωνα με την παράγραφο (...) 2.**

(...)

---

¹⁵ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, ενδέχεται το δικαστήριο του κράτους μέλους της συνήθους διαμονής του παιδιού να μην είναι το πλέον κατάλληλο για τον χειρισμό της υπόθεσης. Κατ' εξαίρεση και υπό ορισμένες προϋποθέσεις, το αρμόδιο δικαστήριο θα πρέπει να είναι σε θέση —χωρίς ωστόσο να υποχρεούται να το πράξει— να παραπέμψει συγκεκριμένη υπόθεση σε δικαστήριο άλλου κράτους μέλους, εφόσον αυτό είναι σε θέση να εκτιμήσει καλύτερα το συμφέρον του παιδιού στη συγκεκριμένη περίπτωση. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε θέματα γονικής μέριμνας η παραπομπή από δικαστήριο κράτους μέλους θα πρέπει να γίνεται αποκλειστικά και μόνο προς δικαστήριο άλλου κράτους μέλους με το οποίο το παιδί έχει «διαίτερη σχέση», τα καθοριστικά στοιχεία της οποίας απαριθμούνται εξαντλητικά στον παρόντα κανονισμό.

Το αρμόδιο δικαστήριο θα πρέπει να υποβάλει την αίτηση στο δικαστήριο άλλου κράτους μέλους μόνον εάν η προηγούμενη απόφασή του να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει αίτηση για παραπομπή της υπόθεσης έχει καταστεί τελική, σε περίπτωση που η απόφαση αυτή μπορεί να προσβληθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.»

2. Το δικαστήριο του άλλου κράτους μέλους μπορεί, εφόσον αυτό, λόγω των ειδικών περιστάσεων της υπόθεσης, είναι προς το συμφέρον του παιδιού, να κηρύξει εαυτό αρμόδιο εντός προθεσμίας έξι εβδομάδων:

- α) αφότου επελήφθη της υπόθεσης σύμφωνα με το στοιχείο α) της παραγράφου 1, ή
- β) από την παραλαβή του αιτήματος σύμφωνα με το στοιχείο β) της παραγράφου 1.

Το δικαστήριο που επελήφθη δεύτερο ή από το οποίο ζητείται να αποδεχθεί δικαιοδοσία ενημερώνει το πρώτο επιληφθέν δικαστήριο χωρίς καθυστέρηση. Εάν δεχθεί, το δικαστήριο που επελήφθη πρώτο κηρύσσει εαυτό αναρμόδιο.

3. Εάν το πρώτο επιληφθέν δικαστήριο δεν έχει λάβει την αποδοχή της δικαιοδοσίας από το δικαστήριο άλλου κράτους μέλους εντός επτά εβδομάδων από:

- α) τη λήξη της προθεσμίας που έχει καθοριστεί προκειμένου τα μέρη να υποβάλουν αίτηση ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους σύμφωνα με το στοιχείο α) της παραγράφου 1 ή
- β) την παραλαβή της αίτησης από το δικαστήριο σύμφωνα με το στοιχείο β) της παραγράφου 1

συνεχίζει να ασκεί τη δικαιοδοσία του.

4. Θεωρείται ότι το παιδί έχει ιδιαίτερη σχέση με ένα κράτος μέλος, κατά την έννοια της παραγράφου 1, εάν

- α) αφότου το (...) δικαστήριο επελήφθη της υπόθεσης κατά την έννοια της παραγράφου 1, έχει αποκτήσει τη συνήθη διαμονή του σε αυτό το κράτος μέλος· (...)
- β) είχε προηγουμένως τη συνήθη διαμονή του σε αυτό το κράτος μέλος· ή (...)
- γ) έχει την (...) ιθαγένεια αυτού του κράτους (...)· (...)
- δ) ο ένας των δικαιούχων της γονικής μέριμνας έχει τη συνήθη διαμονή του σε αυτό το κράτος μέλος· ή
- ε) η διαφορά αφορά τα μέτρα προστασίας του παιδιού που συνδέονται με τη διαχείριση, τη συντήρηση ή τη διάθεση της περιουσίας του παιδιού η οποία βρίσκεται στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους.

5. Όταν έχει διαπιστωθεί αποκλειστική αρμοδιότητα του δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 10α, το εν λόγω δικαστήριο δεν μπορεί να παραπέμψει την υπόθεση σε δικαστήριο άλλου κράτους μέλους.

Άρθρο 12α

Αίτημα για παραπομπή από δικαστήριο κράτους μέλους που δεν έχει δικαιοδοσία¹⁶

- 1. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις και με την επιφύλαξη του άρθρου 9, εάν δικαστήριο κράτους μέλους που δεν είναι αρμόδιο δυνάμει του παρόντος κανονισμού αλλά με το οποίο το παιδί έχει ιδιαίτερη σχέση σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 4, κρίνει ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι σε θέση να εκτιμήσει καλύτερα το συμφέρον του παιδιού, μπορεί να ζητήσει την παραπομπή της υπόθεσης από το δικαστήριο του κράτους μέλους της συνήθους διαμονής του παιδιού.**
- 2. Το δικαστήριο στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση, εάν κρίνει ότι, λόγω των ειδικών περιστάσεων, αυτό είναι προς το συμφέρον του παιδιού, μπορεί να αποδεχθεί την παραπομπή εντός έξι εβδομάδων από την παραλαβή της αίτησης και ενημερώνει το αιτούν δικαστήριο χωρίς καθυστέρηση. Το αιτούν δικαστήριο μπορεί να ασκήσει δικαιοδοσία μόνο εάν το αίτημα έγινε αποδεκτό εντός της καθορισμένης προθεσμίας.**

---

¹⁶ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Επίσης, σε εξαιρετικές περιπτώσεις και λαμβάνοντας υπόψη το συμφέρον του παιδιού στη συγκεκριμένη υπόθεση, το δικαστήριο κράτους μέλους που δεν έχει δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος κανονισμού αλλά με το οποίο το παιδί έχει ιδιαίτερη σχέση σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να είναι σε θέση να ζητήσει την παραπομπή της υπόθεσης από το αρμόδιο δικαστήριο του κράτους μέλους της συνήθους διαμονής του παιδιού. Ωστόσο, αυτό δεν θα πρέπει να επιτρέπεται σε περιπτώσεις παράνομης μετακίνησης ή κατακράτησης του παιδιού. Θα πρέπει να εναπόκειται στο εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση να προσδιορίσει το συγκεκριμένο αυτό αρμόδιο δικαστήριο.

Η παραπομπή, είτε έχει ζητηθεί από δικαστήριο που επιθυμεί να μεταβιβάσει τη δικαιοδοσία του ή από δικαστήριο που επιθυμεί να αποκτήσει δικαιοδοσία, θα πρέπει να παράγει αποτελέσματα μόνο για την ειδική περίπτωση κατά την οποία πραγματοποιείται. Μόλις περατωθεί η διαδικασία για την οποία ζητήθηκε και εγκρίθηκε παραπομπή, η παραπομπή δεν θα πρέπει να παράγει κανένα αποτέλεσμα για τις μεταγενέστερες διαδικασίες.»

Άρθρο 13

Επικουρικές βάσεις δικαιοδοσίας

Εφόσον (...) κανένα **δικαστήριο** κράτους μέλους δεν έχει δικαιοδοσία βάσει των άρθρων 7 έως 11, η δικαιοδοσία ρυθμίζεται, σε κάθε κράτος μέλος, από το δίκαιο του κράτους μέλους αυτού.¹⁷

Άρθρο (...) 14

Προσωρινά ή ασφαλιστικά μέτρα σε επείγουσες περιπτώσεις¹⁸

---

¹⁷ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Ο όρος “το δίκαιο του κράτους μέλους αυτού” θα πρέπει να περιλαμβάνει διεθνείς νομικές πράξεις που ισχύουν στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.»

¹⁸ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Ο παρών κανονισμός δεν εμποδίζει τα δικαστήρια κράτους μέλους τα οποία δεν έχουν διεθνή δικαιοδοσία επί της ουσίας της υπόθεσης να λαμβάνουν προσωρινά ή ασφαλιστικά μέτρα, σε επείγουσες περιπτώσεις, σχετικά με το πρόσωπο ή τα περιουσιακά στοιχεία παιδιού το οποίο βρίσκεται σε αυτό το κράτος μέλος. Τα μέτρα αυτά δεν θα πρέπει να αναγνωρίζονται και να εκτελούνται σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος δυνάμει του παρόντος κανονισμού, με εξαίρεση τα μέτρα που λαμβάνονται προκειμένου να ελαχιστοποιηθεί ο κίνδυνος που αναφέρεται στο άρθρο 13 εδάφιο πρώτο στοιχείο β) της σύμβασης της Χάγης του 1980.

Τα μέτρα που λαμβάνονται για την ελαχιστοποίηση αυτού του κινδύνου θα πρέπει να παραμένουν σε ισχύ έως ότου δικαστήριο του κράτους μέλους συνήθους διαμονής του παιδιού λάβει τα μέτρα τα οποία θεωρεί προσήκοντα.

Εφόσον το απαιτεί η προστασία του συμφέροντος του παιδιού, το δικαστήριο θα πρέπει να ενημερώσει, απευθείας ή μέσω των κεντρικών αρχών, το δικαστήριο του κράτους μέλους που έχει διεθνή δικαιοδοσία επί της ουσίας της υπόθεσης δυνάμει του παρόντος κανονισμού σχετικά με τα μέτρα που έχουν ληφθεί. Η παράλειψη της εν λόγω ενημέρωσης δεν θα πρέπει, ωστόσο, να αποτελεί λόγο για τη μη αναγνώριση του μέτρου.

Δικαστήριο το οποίο έχει διεθνή δικαιοδοσία απλώς για τη λήψη προσωρινών ή ασφαλιστικών μέτρων θα πρέπει, εάν επιληφθεί αίτησης που αφορά την ουσία της υπόθεσης, να αποφανθεί αυτεπαγγέλτως ότι δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία.»

1. Σε επείγουσες υποθέσεις, **ακόμη και αν το (...) δικαστήριο άλλου κράτους μέλους έχει δικαιοδοσία ως προς την ουσία της υπόθεσης, τα δικαστήρια** κράτους μέλους έχουν (...) δικαιοδοσία να λαμβάνουν προσωρινά ή ασφαλιστικά μέτρα που **είναι ενδεχομένως διαθέσιμα στο δίκαιο του οικείου κράτους μέλους** όσον αφορά (...):

α) ένα παιδί που βρίσκεται στο εν λόγω κράτος μέλος· ή

β) περιουσία παιδιού το οποίο βρίσκεται στο εν λόγω κράτος μέλος.

2. Εφόσον το απαιτεί η προστασία του συμφέροντος του παιδιού, το (...) δικαστήριο που έχει λάβει (...) τα εν λόγω μέτρα ενημερώνει **αμελλητί το δικαστήριο ή την αρμόδια αρχή** του κράτους μέλους που έχει δικαιοδοσία **δυνάμει του άρθρου 7 του παρόντος κανονισμού ή, κατά περίπτωση, οποιοδήποτε δικαστήριο κράτους μέλους το οποίο ασκεί διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος κανονισμού** ως προς την ουσία της υπόθεσης, είτε απευθείας **σύμφωνα με το άρθρο 67α** είτε μέσω των κεντρικών αρχών που ορίζονται βάσει του άρθρου 60.

3. Τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 παύουν να ισχύουν μόλις (...) **το δικαστήριο** του κράτους μέλους που έχει διεθνή δικαιοδοσία να κρίνει επί της ουσίας δυνάμει του παρόντος κανονισμού λάβει τα μέτρα τα οποία θεωρεί προσήκοντα.

Κατά περίπτωση, το δικαστήριο αυτό μπορεί να ενημερώσει το δικαστήριο που έχει λάβει προσωρινά ή ασφαλιστικά μέτρα, είτε απευθείας σύμφωνα με το άρθρο 67α είτε μέσω των κεντρικών αρχών που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 60, σχετικά με την απόφασή του.

Άρθρο 16

Παρεμπίπτοντα ζητήματα¹⁹

- 1. Αν η έκβαση διαδικασίας σε υπόθεση που δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού (...) ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους εξαρτάται από την απόφαση επί παρεμπίπτοντος ζητήματος (...) σχετικού με τη γονική μέριμνα, το δικαστήριο του εν λόγω κράτους μέλους μπορεί να αποφανθεί σχετικά με το εν λόγω παρεμπίπτον ζήτημα για τους σκοπούς της εν λόγω διαδικασίας, ακόμη και αν δεν έχει δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος κανονισμού.**
- 2. Οποιαδήποτε απόφαση σύμφωνα με την παράγραφο 1 παράγει αποτελέσματα μόνον για τη διαδικασία για την οποία έχει εκδοθεί.**

---

¹⁹ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Αν η έκβαση διαδικασίας ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους που δεν διαθέτει δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος κανονισμού εξαρτάται από απόφαση σχετικά με παρεμπίπτον ζήτημα το οποίο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, τα δικαστήρια του εν λόγω κράτους μέλους δεν θα πρέπει να εμποδίζονται από τον παρόντα κανονισμό να εκδώσουν την απόφασή τους. Επομένως, αν το αντικείμενο της διαδικασίας είναι, παραδείγματος χάριν, κληρονομική διαφορά στην οποία εμπλέκεται παιδί και πρέπει να διοριστεί επίτροπος ο οποίος θα εκπροσωπήσει το παιδί στην εν λόγω διαδικασία, το αρμόδιο για την κληρονομική διαφορά κράτος μέλος θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να διορίσει τον επίτροπο για τη διαδικασία που εκκρεμεί ενώπιόν του, ανεξάρτητα από το αν έχει δικαιοδοσία για διαφορές γονικής μέριμνας δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Οποιαδήποτε τέτοιου είδους απόφαση θα πρέπει να παράγει αποτελέσματα μόνο για τη διαδικασία για την οποία εκδόθηκε.

Αν, για να είναι έγκυρη νομική ενέργεια που επιχειρείται ή πρόκειται να επιχειρηθεί για λογαριασμό παιδιού σε διαδικασία κληρονομικής διαδοχής ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους, απαιτείται άδεια ή έγκριση από δικαστήριο, το εν λόγω κράτος μέλος θα πρέπει να μπορεί να αποφασίζει αν θα επιτρέψει ή θα εγκρίνει την εν λόγω νομική ενέργεια, ακόμα κι αν δεν έχει δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Ο όρος «νομική ενέργεια» θα πρέπει να περιλαμβάνει, για παράδειγμα, την αποδοχή ή απόρριψη της κληρονομιάς ή συμφωνία μεταξύ των μερών όσον αφορά τη διανομή της κληρονομιάς.»

3. Αν, για να είναι έγκυρη νομική ενέργεια που επιχειρείται ή πρόκειται να επιχειρηθεί για λογαριασμό παιδιού σε διαδικασία κληρονομικής διαδοχής ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους, απαιτείται άδεια ή έγκριση από δικαστήριο, το δικαστήριο του εν λόγω κράτος μέλους μπορεί να αποφασίζει αν θα επιτρέψει ή θα εγκρίνει την εν λόγω νομική ενέργεια, ακόμα κι αν δεν έχει δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

4. Εφαρμόζεται αναλόγως το άρθρο 14 παράγραφος 2.

ΤΜΗΜΑ 3

ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 15

Επιλαμβανόμενο δικαστήριο²⁰

---

²⁰ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Ο παρών κανονισμός καθορίζει τότε ένα δικαστήριο λογίζεται ως επιληφθέν για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού. Υπό το πρίσμα των δύο διαφορετικών συστημάτων που ισχύουν στα κράτη μέλη, εκ των οποίων το ένα προβλέπει το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης να επιδίδεται πρώτα στον εναγόμενο ενώ το άλλο προβλέπει να κατατίθεται πρώτα στο δικαστήριο, θα πρέπει να αρκεί η ολοκλήρωση του πρώτου βήματος βάσει του εθνικού δικαίου, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενάγων δεν παρέλειψε στη συνέχεια να λάβει τα μέτρα που απαιτούνται βάσει του εθνικού δικαίου προκειμένου να ολοκληρωθεί το δεύτερο βήμα.

Λαμβάνοντας υπόψη την αυξανόμενη σημασία της διαμεσολάβησης και άλλων μεθόδων εναλλακτικής επίλυσης διαφορών, μεταξύ άλλων κατά τη διάρκεια της δίκης, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, ένα δικαστήριο θα πρέπει να λογίζεται ως επιληφθέν κατά τη στιγμή που το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο κατατίθεται στο δικαστήριο σε περίπτωση που η διαδικασία έχει στο μεταξύ ανασταλεί, με σκοπό την εξεύρεση λύσης με φιλικό διακανονισμό, κατόπιν αιτήσεως του ενάγοντος που κίνησε τη διαδικασία, ακόμη και αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης δεν έχει ακόμη κοινοποιηθεί ή επιδοθεί στον εναγόμενο και ο εν λόγω διάδικος δεν έχει λάβει γνώση της διαδικασίας ούτε έχει συμμετάσχει σε αυτή με οποιονδήποτε τρόπο, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενάγων δεν παρέλειψε στη συνέχεια να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την κοινοποίηση ή την επίδοση του εγγράφου στον εναγόμενο.

Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, σε περίπτωση εκκρεμοδικίας, η ημερομηνία κατά την οποία κινείται υποχρεωτική διαδικασία διαμεσολάβησης ενώπιον εθνικής αρχής διαμεσολάβησης θα πρέπει να εκλαμβάνεται ως η ημερομηνία από την οποία λογίζεται ως επιληφθέν ένα “δικαστήριο”.»

Ένα δικαστήριο λογίζεται ως επιληφθέν:

- α) από της καταθέσεως στο δικαστήριο του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης ή άλλου ισοδύναμου εγγράφου, εφόσον ο ενάγων ή η ενάγουσα δεν παρέλειψε στη συνέχεια να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την κοινοποίηση ή την επίδοση του εγγράφου στον εναγόμενο ή την εναγόμενη,
- β) εφόσον το έγγραφο πρέπει να κοινοποιηθεί ή να επιδοθεί προτού κατατεθεί στο δικαστήριο, την ημερομηνία παραλαβής του από την αρχή που είναι υπεύθυνη για την κοινοποίηση ή την επίδοση, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενάγων ή η ενάγουσα δεν παρέλειψε στη συνέχεια να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την κατάθεση του εγγράφου στο δικαστήριο. ή
- γ) **εάν η διαδικασία κινήθηκε αυτεπαγγέλτως, μόλις το δικαστήριο λάβει την απόφαση να κινήσει τη διαδικασία, ή, σε περίπτωση που δεν απαιτείται τέτοια απόφαση, μόλις η υπόθεση καταχωρισθεί στο μητρώο του δικαστηρίου.**

Άρθρο 17

Έρευνα της δικαιοδοσίας²¹

(...) **Δικαστήριο** κράτους μέλους διαπιστώνει αυτεπαγγέλτως την έλλειψη δικαιοδοσίας του εφόσον επιλαμβάνεται υπόθεσης για την οποία δεν έχει δικαιοδοσία **ως προς την ουσία** της βάσει του παρόντος κανονισμού και για την οποία (...) **δικαστήριο** άλλου κράτους μέλους έχει δικαιοδοσία **ως προς την ουσία της** δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

---

²¹ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Ένα δικαστήριο κράτους μέλους θα πρέπει να διαπιστώνει αυτεπαγγέλτως την έλλειψη δικαιοδοσίας του εφόσον επιλαμβάνεται υπόθεσης για την οποία δεν έχει δικαιοδοσία ως προς την ουσία της υπόθεσης βάσει του παρόντος κανονισμού και για την οποία δικαστήριο άλλου κράτους μέλους έχει δικαιοδοσία ως προς την ουσία της υπόθεσης δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Ωστόσο, το εν λόγω δικαστήριο θα πρέπει να έχει τη διακριτική ευχέρεια να ζητήσει την παραπομπή της υπόθεσης βάσει του παρόντος κανονισμού, χωρίς ωστόσο να υποχρεούται να το πράξει.»

Άρθρο 18

Έρευνα του παραδεκτού

1. Όταν εναγόμενος ή εναγόμενη που έχει τη συνήθη διαμονή του/της σε κράτος μέλος διάφορο εκείνου στο οποίο κινήθηκε η διαδικασία δεν παρίσταται, το δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία υποχρεούται να αναστείλει τη διαδικασία μέχρις ότου διαπιστωθεί ότι αυτός/-ή ο/η εναγόμενος/-η ήταν σε θέση να παραλάβει το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο εντός της αναγκαίας για την υπεράσπιση του/της προθεσμίας ή ότι καταβλήθηκε κάθε επιμέλεια για τον σκοπό αυτό.
2. Το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 εφαρμόζεται αντί της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, εάν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έπρεπε να διαβιβαστεί από ένα κράτος μέλος σε άλλο δυνάμει του ανωτέρω κανονισμού.
3. Όταν δεν εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1393/2007, εφαρμόζεται το άρθρο 15 της σύμβασης της Χάγης της 15ης Νοεμβρίου 1965 για την επίδοση και την κοινοποίηση στο εξωτερικό δικαστικών και εξώδικων πράξεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, εάν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έπρεπε να διαβιβαστεί στην αλλοδαπή σύμφωνα με την εν λόγω σύμβαση.

Άρθρο 19

Εκκρεμοδικία και συναφείς αγωγές²²

1. Αν έχουν (...) **ασκηθεί** αγωγές για θέματα διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου μεταξύ των αυτών διαδίκων ενώπιον (...) δικαστηρίων διαφορετικών κρατών μελών, το (...) δικαστήριο που επελήφθη δεύτερο αναστέλλει αυτεπαγγέλτως τη διαδικασία του μέχρι να διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του (...) **δικαστηρίου** που επελήφθη πρώτο.

2. Εάν έχουν (...) **ασκηθεί** αγωγές για θέματα γονικής μέριμνας ενός παιδιού, με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία, ενώπιον (...) **δικαστηρίων** διαφόρων κρατών μελών, το (...) **δικαστήριο** που επελήφθη δεύτερο αναστέλλει αυτεπαγγέλτως τη διαδικασία του μέχρι να διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του (...) **δικαστηρίου** που επελήφθη πρώτο. **Αυτό δεν ισχύει σε περιπτώσεις στις οποίες η διεθνής δικαιοδοσία ενός εκ των δικαστηρίων βασίζεται αποκλειστικά στο άρθρο 14.**

3. Όταν διαπιστωθεί η δικαιοδοσία (...) του **δικαστηρίου** που επελήφθη πρώτο, κάθε (...) **δικαστήριο** που επιλαμβάνεται μεταγενέστερα οφείλει να διαπιστώσει την έλλειψη δικαιοδοσίας του υπέρ αυτού του (...) **δικαστηρίου**.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ο διάδικος που (...) **κίνησε** τη σχετική διαδικασία ενώπιον του (...) **δικαστηρίου** που επιλαμβάνεται μεταγενέστερα μπορεί να κινήσει την εν λόγω διαδικασία ενώπιον του (...) **δικαστηρίου** που επελήφθη πρώτο.

4. Όταν επιλαμβάνεται υπόθεσης δικαστήριο κράτους μέλους στο οποίο παρέχεται αποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία δυνάμει αποδοχής της διεθνούς δικαιοδοσίας κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 10α, κάθε δικαστήριο άλλου κράτους μέλους αναστέλλει τη διαδικασία έως ότου το δικαστήριο το οποίο επελήφθη βάσει της αποδοχής κηρύξει εαυτό αναρμόδιο βάσει της αποδοχής.

5. Όταν και στον βαθμό που το δικαστήριο που έγινε αποδεκτό διαπιστώσει ότι έχει διεθνή δικαιοδοσία βάσει της αποδοχής, κάθε δικαστήριο άλλου κράτους μέλους κηρύσσει εαυτό αναρμόδιο υπέρ του εν λόγω δικαστηρίου.

---

²² Βλ. προτεινόμενη αιτιολογική σκέψη στην υποσημείωση 20.

Άρθρο 20

Δικαίωμα του παιδιού να εκφράζει τις απόψεις του²³

1. Κατά την άσκηση της διεθνούς τους δικαιοδοσίας βάσει του τμήματος 2 του παρόντος κεφαλαίου, τα (...) δικαστήρια των κρατών μελών **παρέχουν (...), σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και διαδικασία,**²⁴ στο παιδί που είναι σε θέση να διαμορφώσει ίδια άποψη (...) την πραγματική και ουσιαστική δυνατότητα να εκφράσει τις απόψεις του (...), **είτε άμεσα είτε μέσω εκπροσώπου ή κατάλληλης οργάνωσης.**
2. Όταν το δικαστήριο, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και διαδικασία, παρέχει σε ένα παιδί τη δυνατότητα να εκφράσει τις απόψεις του σύμφωνα με το παρόν άρθρο, το δικαστήριο (...) λαμβάνει δεόντως υπόψη τις (...) απόψεις του παιδιού ανάλογα με την ηλικία του και την ωριμότητά του (...).

---

²³ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

« Οι διαδικασίες που αφορούν υποθέσεις γονικής μέριμνας στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, καθώς και εκείνες που αφορούν την επιστροφή παιδιού βάσει της σύμβασης της Χάγης του 1980 θα πρέπει να παρέχουν στο παιδί, το οποίο υπόκειται στις διαδικασίες αυτές και είναι ικανό να διαμορφώσει ίδια άποψη, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, την πραγματική και ουσιαστική δυνατότητα να εκφράσει τις απόψεις του, ως βασική αρχή, κατά την εκτίμηση δε του συμφέροντος του παιδιού, η άποψη αυτή θα πρέπει να λαμβάνεται δεόντως υπόψη. Η ευκαιρία που δίδεται στο παιδί να εκφράσει τις απόψεις του ελεύθερα σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 12 της σύμβασης του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Ο κανονισμός θα πρέπει, εντούτοις, να αφήσει το ζήτημα της απόφασης για το πώς και ενώπιον τίνος θα εκφράσει το παιδί τις απόψεις του να κριθεί βάσει της εθνικής νομοθεσίας και διαδικασίας των κρατών μελών. Κατά συνέπεια, ο παρών κανονισμός δεν έχει ως σκοπό να ορίσει αν η ακρόαση του παιδιού θα πρέπει να διενεργείται από τον ίδιο τον δικαστή ή από ειδικά εκπαιδευμένο εμπειρογνώμονα, ο οποίος στη συνέχεια θα υποβάλει έκθεση στο δικαστήριο, ή αν η ακρόαση του παιδιού θα πρέπει να διενεργείται στην αίθουσα του δικαστηρίου ή σε άλλο χώρο ή με άλλα μέσα. Επιπλέον, ενώ παραμένει δικαίωμα του παιδιού, η ακρόαση του παιδιού δεν μπορεί να αποτελέσει απόλυτη υποχρέωση, αλλά πρέπει να αξιολογηθεί λαμβάνοντας υπόψη το συμφέρον του παιδιού, για παράδειγμα, σε υποθέσεις που αφορούν συμφωνίες μεταξύ των διαδίκων.»

²⁴ Βλ. προτεινόμενη αιτιολογική σκέψη στην υποσημείωση 32.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ
ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΠΑΓΩΓΗ ΠΑΙΔΙΟΥ²⁵

Άρθρο 21

Επιστροφή του παιδιού σύμφωνα με τη σύμβαση της Χάγης του 1980

Όταν ένα φυσικό πρόσωπο, ίδρυμα ή άλλη οργάνωση που ισχυρίζεται ότι συντρέχει παραβίαση δικαιώματος επιμέλειας προσφεύγει, **είτε απευθείας είτε με τη συνδρομή κεντρικής αρχής**, σε δικαστήριο κράτους μέλους βάσει της σύμβασης της Χάγης του **1980** (...) με αίτημα την έκδοση απόφασης που να διατάσσει την επιστροφή παιδιού **κάτω των 16 ετών** που μετακινήθηκε ή κατακρατείται παρανόμως σε κράτος μέλος διάφορο του κράτους μέλους όπου το παιδί είχε τη συνήθη διαμονή του αμέσως πριν από την παράνομη μετακίνηση ή κατακράτηση, εφαρμόζονται τα άρθρα (...) **21α έως 26α και το κεφάλαιο VI και συμπληρώνουν τη Σύμβαση της Χάγης του 1980.**

---

²⁵ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Για την ολοκλήρωση της διαδικασίας επιστροφής σύμφωνα με τη σύμβαση της Χάγης του 1980 το συντομότερο δυνατόν, τα κράτη μέλη θα πρέπει, κατά τρόπο συνεκτικό με τη δομή του αντίστοιχου νομικού συστήματός τους, να εξετάζουν το ενδεχόμενο συγκέντρωσης της αρμοδιότητας για την εν λόγω διαδικασία σε όσο το δυνατόν λιγότερα δικαστήρια. Η αρμοδιότητα για τις υποθέσεις απαγωγής παιδιών θα μπορούσε να συγκεντρωθεί σε ένα μόνο δικαστήριο για όλη τη χώρα ή σε περιορισμένο αριθμό δικαστηρίων, με τη χρήση, παραδείγματος χάριν, του αριθμού των εφετείων ως σημείου εκκίνησης και τη συγκέντρωση της αρμοδιότητας για τις υποθέσεις διεθνούς απαγωγής παιδιών σε ένα πρωτοβάθμιο δικαστήριο στην περιφέρεια κάθε εφετείου.»

Άρθρο 21α

Παραλαβή και διεκπεραίωση των αιτήσεων από τις κεντρικές αρχές

1. Η κεντρική αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση ενεργεί χωρίς καθυστέρηση για την επεξεργασία κάθε αίτησης βάσει της σύμβασης της Χάγης του 1980 που αναφέρεται στο άρθρο 21.

2. Η κεντρική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση εκδίδει αποδεικτικό παραλαβής εντός 5 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία παραλαβής της αίτησης που αναφέρεται στο άρθρο 21. Ενημερώνει χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση την κεντρική αρχή του αιτούντος κράτους μέλους ή τον αιτούντα, ανάλογα με την περίπτωση, σχετικά με τα αρχικά μέτρα που έχουν ληφθεί ή πρόκειται να ληφθούν για τη διεκπεραίωση της αίτησης, και μπορεί να ζητήσει οποιαδήποτε περαιτέρω απαιτούμενα έγγραφα και πληροφορίες.

(...)

Άρθρο 23

Ταχεία δικαστική διαδικασία²⁶

²⁶ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Σε κάθε βαθμό δικαιοδοσίας, τα δικαστήρια θα πρέπει να εκδίδουν την απόφασή τους εντός έξι εβδομάδων, εκτός αν αυτό καθίσταται αδύνατον λόγω εξαιρετικών περιστάσεων. Το γεγονός ότι χρησιμοποιούνται μέσα εναλλακτικής επίλυσης διαφορών δεν θα πρέπει να θεωρείται από μόνο του εξαιρετική περίπτωση που επιτρέπει την υπέρβαση της προθεσμίας. Ωστόσο, ενδέχεται να προκύψουν εξαιρετικές περιστάσεις κατά τη χρήση τέτοιων μέσων ή ως συνέπεια αυτών. Στην περίπτωση πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, η προθεσμία θα πρέπει να μετρά από τη στιγμή που το δικαστήριο επιλαμβάνεται της υπόθεσης. Στην περίπτωση ανώτερου δικαστηρίου, η προθεσμία θα πρέπει να μετρά από τη στιγμή που έχουν πραγματοποιηθεί όλες οι απαραίτητες διαδικαστικές ενέργειες. Οι ενέργειες αυτές θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν, ανάλογα με το οικείο νομικό σύστημα, την επίδοση ή κοινοποίηση της προσφυγής στον εναγόμενο, είτε στο κράτος μέλος όπου εδρεύει το δικαστήριο είτε σε άλλο κράτος μέλος, τη διαβίβαση του φακέλου και του ένδικου μέσου στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο στα κράτη μέλη όπου η προσφυγή πρέπει να κατατεθεί στο δικαστήριο κατά της απόφασης του οποίου ασκείται, ή την αίτηση διαδίκου για διεξαγωγή ακρόασης, όταν η υποβολή της απαιτείται βάσει της εθνικής νομοθεσίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να εξετάσουν το ενδεχόμενο περιορισμού σε ένα του αριθμού των ένδικων μέσων που είναι δυνατόν να ασκηθούν εναντίον απόφασης η οποία δέχεται ή αρνείται την επιστροφή παιδιού σύμφωνα με τη σύμβαση της Χάγης του 1980.»

1. Το δικαστήριο το οποίο επιλαμβάνεται αίτησης επιστροφής ενός παιδιού, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 21, ενεργεί αμέσως στα πλαίσια της διαδικασίας σχετικά με την αίτηση, χρησιμοποιώντας τις πλέον σύντομες διαδικασίες τις οποίες προβλέπει το εθνικό δίκαιο.

2. Ανεξάρτητα από την (...) παράγραφο 1, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εκδίδει την απόφασή του το αργότερο έξι εβδομάδες αφότου (...) επιληφθεί της υπόθεσης, εκτός αν αυτό καθίσταται αδύνατον λόγω εξαιρετικών περιστάσεων.

(...)

3. Εκτός εάν αυτό καθίσταται αδύνατον λόγω εξαιρετικών περιστάσεων, το ανώτερο δικαστήριο εκδίδει την απόφασή του το αργότερο έξι εβδομάδες αφού έχουν πραγματοποιηθεί όλες οι απαραίτητες διαδικαστικές ενέργειες και το δικαστήριο είναι σε θέση να εξετάσει το ένδικο μέσο, είτε με ακρόαση είτε με άλλο τρόπο.

Άρθρο 23α

Εναλλακτική επίλυση διαφορών²⁷

Το νωρίτερο δυνατό και σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, το δικαστήριο, είτε απευθείας είτε, όπου αρμόζει, με τη συνδρομή των κεντρικών αρχών, καλεί τους διαδίκους να εξετάσουν αν είναι πρόθυμοι να συμμετάσχουν σε διαμεσολάβηση ή άλλο μέσο εναλλακτικής επίλυσης διαφορών, εκτός εάν τούτο αντιβαίνει στο συμφέρον του παιδιού, δεν ενδείκνυται στη συγκεκριμένη υπόθεση ή αναμένεται να καθυστερήσει αδικαιολόγητα τη διαδικασία.

Άρθρο 24

(...) Δικαίωμα του παιδιού (...) να εκφράζει τις απόψεις του κατά τις διαδικασίες επιστροφής

(...) Το άρθρο 20 του παρόντος κανονισμού ισχύει επίσης για τις διαδικασίες επιστροφής βάσει της σύμβασης της Χάγης του 1980.

---

²⁷ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Σε όλες τις υποθέσεις που αφορούν παιδιά, και ιδίως στις υποθέσεις διεθνούς παραγωγής παιδιών, τα δικαστήρια θα πρέπει να εξετάζουν τη δυνατότητα επίτευξης λύσεων μέσω διαμεσολάβησης και άλλων κατάλληλων μέτρων, με τη βοήθεια, κατά περίπτωση, των υφιστάμενων δικτύων και υποστηρικτικών δομών της διαμεσολάβησης σε διαφορές γονικής μέριμνας διασυννοριακού χαρακτήρα. Ωστόσο, οι προσπάθειες αυτές δεν θα πρέπει να παρατείνουν αδικαιολόγητα τη διαδικασία επιστροφής σύμφωνα με τη σύμβαση της Χάγης του 1980. Επιπλέον, ενδέχεται να μην ενδείκνυται πάντα η διαμεσολάβηση, ιδίως σε περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας.

Στις περιπτώσεις στις οποίες, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας επιστροφής σύμφωνα με τη σύμβαση της Χάγης του 1980, οι γονείς καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με την επιστροφή ή τη μη επιστροφή του παιδιού, αλλά και σε άλλες διαφορές γονικής μέριμνας, ο παρών κανονισμός θα πρέπει, σε ορισμένες περιπτώσεις, να τους επιτρέπει να συμφωνήσουν ότι το δικαστήριο που έχει επιληφθεί σύμφωνα με τη σύμβαση της Χάγης του 1980 θα πρέπει να είναι αρμόδιο να δώσει δεσμευτική νομική ισχύ στη συμφωνία τους είτε ενσωματώνοντάς την σε απόφαση είτε εγκρίνοντάς την είτε χρησιμοποιώντας οποιοδήποτε άλλη μορφή που προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία και δικονομία. Επομένως, τα κράτη μέλη όπου προβλέπεται συγκεντρωμένη δικαιοδοσία θα πρέπει να εξετάσουν το ενδεχόμενο να δοθεί στο δικαστήριο που επιλαμβάνεται της διαδικασίας επιστροφής σύμφωνα με τη σύμβαση της Χάγης του 1980 η δυνατότητα να ασκεί επίσης τη δικαιοδοσία για την οποία έχουν συμφωνήσει οι διάδικοι δυνάμει του παρόντος κανονισμού σε υποθέσεις γονικής μέριμνας σε περιπτώσεις που έχει επιτευχθεί συμφωνία των διαδίκων κατά τη διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας επιστροφής.»

28

Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Το δικαστήριο του κράτους μέλους στο οποίο το παιδί έχει μετακινηθεί ή κατακρατείται παράνομα θα πρέπει να μπορεί να αρνείται την επιστροφή του σε συγκεκριμένες και δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, όπως προβλέπεται από τη σύμβαση της Χάγης του 1980. Πριν αρνηθεί, θα πρέπει να εξετάζει αν έχουν ληφθεί ή ενδέχεται να ληφθούν κατάλληλα μέτρα προστασίας για να εξαιρεθεί κάθε κίνδυνος για το συμφέρον του παιδιού που θα μπορούσε να αποτρέψει την επιστροφή σύμφωνα με το άρθρο 13 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) της σύμβασης της Χάγης του 1980.

Σε περίπτωση που δικαστήριο εξετάζει το ενδεχόμενο να αρνηθεί την επιστροφή παιδιού μόνο βάσει του άρθρου 13 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) της σύμβασης της Χάγης του 1980, δεν θα πρέπει να αρνείται την επιστροφή του αν πεισθεί είτε από τον διάδικο που επιδιώκει την επιστροφή του παιδιού είτε με άλλον τρόπο ότι έχουν προβλεφθεί τα κατάλληλα μέτρα για τη διασφάλιση της προστασίας του παιδιού μετά την επιστροφή του. Στα παραδείγματα τέτοιων μέτρων θα μπορούσαν να περιληφθούν η δικαστική απόφαση από το εν λόγω κράτος μέλος που απαγορεύει στον αιτούντα να προσεγγίσει το παιδί, η λήψη προσωρινού ή ασφαλιστικού μέτρου από το εν λόγω κράτος μέλος που επιτρέπει στο παιδί να παραμείνει με τον απαγωγέα γονέα ο οποίος ασκεί την πραγματική επιμέλεια μέχρι να ληφθεί απόφαση επί της ουσίας της επιμέλειας στο εν λόγω κράτος μέλος μετά την επιστροφή ή η απόδειξη διαθεσιμότητας ιατρικών εγκαταστάσεων για παιδί που χρήζει θεραπείας. Το είδος του μέτρου που ενδείκνυται για τη συγκεκριμένη περίπτωση θα πρέπει να εξαρτάται από τον συγκεκριμένο κίνδυνο στον οποίο ενδέχεται να εκτεθεί το παιδί λόγω της επιστροφής χωρίς τη λήψη τέτοιων μέτρων. Το δικαστήριο που επιδιώκει να διαπιστώσει αν έχουν ληφθεί τα κατάλληλα μέτρα θα πρέπει να βασίζεται κατά κύριο λόγο στους διαδίκους και, όπου απαιτείται και κρίνεται σκόπιμο, να ζητά τη βοήθεια των κεντρικών αρχών ή των δικαστών των δικτύων, ιδίως του ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις και του διεθνούς δικτύου δικαστών της Χάγης.

Επιπλέον, το δικαστήριο, εφόσον ενδείκνυται, μπορεί να διατάξει τη λήψη τυχόν προσωρινών ή ασφαλιστικών μέτρων που απαιτούνται δυνάμει του παρόντος κανονισμού για να ελαχιστοποιηθεί ο κίνδυνος σωματικής ή ψυχικής βλάβης στο παιδί λόγω της επιστροφής, που θα οδηγούσε ειδάλλως σε άρνηση της επιστροφής. Τα εν λόγω προσωρινά μέτρα και η κυκλοφορία τους δεν θα πρέπει να καθυστερούν τη διαδικασία επιστροφής βάσει της σύμβασης της Χάγης ούτε να υπονομεύσουν τον καταμερισμό της δικαιοδοσίας μεταξύ του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της διαδικασίας επιστροφής βάσει της σύμβασης της Χάγης του 1980 και του δικαστηρίου που έχει δικαιοδοσία επί της ουσίας της γονικής μέριμνας βάσει του παρόντος κανονισμού. Εάν κριθεί απαραίτητο, θα πρέπει να συμβουλευθεί το δικαστήριο ή τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους της συνήθους διαμονής του παιδιού, με τη βοήθεια των κεντρικών αρχών ή των δικαστών των δικτύων, ιδίως του ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις και του διεθνούς δικτύου δικαστών της Χάγης. Τα εν λόγω μέτρα θα πρέπει να αναγνωρίζονται και να εκτελούνται σε όλα τα άλλα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων των κρατών μελών που διαθέτουν δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος κανονισμού, έως ότου αρμόδιο δικαστήριο τέτοιου κράτους μέλους λάβει τα μέτρα τα οποία θεωρεί προσήκοντα. Τέτοια μέτρα θα μπορούσαν να προβλέπουν, για παράδειγμα, ότι το παιδί πρέπει να συνεχίσει να διαμένει με το πρόσωπο που έχει την πραγματική επιμέλειά του ή τον τρόπο επαφής με το παιδί μετά την επιστροφή μέχρι το δικαστήριο του τόπου συνήθους διαμονής του παιδιού να λάβει τα μέτρα που θεωρεί προσήκοντα. Αυτό ισχύει με την επιφύλαξη τυχόν μέτρου ή απόφασης του δικαστηρίου του τόπου της συνήθους διαμονής, η οποία ελήφθη μετά την επιστροφή του παιδιού.»

1. Το δικαστήριο δεν μπορεί να αρνηθεί την επιστροφή παιδιού **αν δεν δοθεί δυνατότητα ακρόασης στο πρόσωπο που ζήτησε την επιστροφή του.**

1α. Το δικαστήριο δύναται, σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 14, να εξετάσει αν πρέπει να εξασφαλισθεί η επαφή μεταξύ του παιδιού και του προσώπου που ζητεί την επιστροφή του παιδιού, λαμβάνοντας υπόψη το συμφέρον του παιδιού.

2. Σε περίπτωση που το δικαστήριο εξετάζει το ενδεχόμενο να αρνηθεί την επιστροφή παιδιού μόνο βάσει του (...) άρθρου 13 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) της σύμβασης της Χάγης του 1980, δεν μπορεί να αρνηθεί την επιστροφή του παιδιού αν (...) ο διάδικος που ζητά την επιστροφή του παιδιού πείσει το δικαστήριο παρέχοντας επαρκή αποδεικτικά στοιχεία, ή αν το δικαστήριο πεισθεί με άλλον τρόπο, ότι έχουν προβλεφθεί τα κατάλληλα μέτρα για να διασφαλισθεί η προστασία του παιδιού μετά την επιστροφή του.

3. (...) Για τους σκοπούς της παραγράφου 2, το δικαστήριο (...) δύναται να επικοινωνεί με τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο το παιδί είχε τη συνήθη διαμονή του αμέσως πριν από την παράνομη μετακίνηση ή κατακράτησή του, είτε απευθείας σύμφωνα με το άρθρο 67α είτε με τη συνδρομή των κεντρικών αρχών (...).

4. Κατά περίπτωση, όταν διατάζει την επιστροφή του παιδιού, το δικαστήριο δύναται (...) να λαμβάνει προσωρινά ή ασφαλιστικά μέτρα, σύμφωνα με το άρθρο (...) 14 του παρόντος κανονισμού (...) προκειμένου να προστατευτεί το παιδί από τον σοβαρό κίνδυνο που αναφέρεται στο άρθρο 13 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) της σύμβασης της Χάγης του 1980, υπό την προϋπόθεση ότι η εξέταση και η λήψη των εν λόγω μέτρων δεν θα καθυστερήσει αδικαιολόγητα τη διαδικασία επιστροφής.

(...)

5. (...) Απόφαση που διατάσσει την επιστροφή του παιδιού **μπορεί να κηρυχθεί** προσωρινά εκτελεστή, ανεξάρτητα από την τυχόν άσκηση προσφυγής εναντίον της (...), **όταν η επιστροφή του παιδιού πριν από την απόφαση επί της προσφυγής απαιτείται προς το συμφέρον του παιδιού.**²⁹

(...)

Άρθρο 25α

Εκτέλεση αποφάσεων που διατάσσουν την επιστροφή παιδιού

- 1. Η αρμόδια αρχή εκτέλεσης στην οποία υποβάλλεται αίτηση για την εκτέλεση απόφασης που διατάσσει την επιστροφή του παιδιού σε άλλο κράτος μέλος ενεργεί αμέσως για τη διεκπεραίωση της αίτησης.**
- 2. Αν η απόφαση δεν εκτελεστεί εντός έξι εβδομάδων από την έναρξη της διαδικασίας εκτέλεσης, ο διάδικος που επιδιώκει την εκτέλεση ή η κεντρική αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης δικαιούται να ζητήσει από την αρχή εκτέλεσης να αιτιολογήσει την καθυστέρηση.**

(...)

---

²⁹ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:
«Το εθνικό δίκαιο δύναται να ορίζει ποιο δικαστήριο μπορεί να κηρύξει την απόφαση προσωρινά εκτελεστή»

Άρθρο 26α

Διαδικασία κατόπιν άρνησης επιστροφής του παιδιού βάσει του άρθρου 13 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) και του άρθρου 13 δεύτερο εδάφιο της σύμβασης της Χάγης του 1980³⁰

30

Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Αν το δικαστήριο του κράτους μέλους στο οποίο το παιδί έχει μετακινηθεί ή κατακρατείται παράνομα αποφασίσει να αρνηθεί την επιστροφή του παιδιού σύμφωνα με τη σύμβαση της Χάγης του 1980, στην απόφασή του πρέπει να αναφέρεται ρητά σε ποια άρθρα της σύμβασης της Χάγης του 1980 βασίζεται η άρνηση. Ωστόσο, ανεξάρτητα από το αν μια τέτοια αρνητική απόφαση είναι τελική ή υφίσταται ακόμη δυνατότητα προσβολής της με ένδικο μέσο, μπορεί να αντικαθίσταται από μεταγενέστερη απόφαση, εκδοθείσα στο πλαίσιο διαδικασίας για την επιμέλεια από το δικαστήριο του κράτους μέλους της συνήθους διαμονής του παιδιού πριν από την παράνομη μετακίνηση ή κατακράτησή του. Κατά τις διαδικασίες αυτές, θα πρέπει να εξετάζονται διεξοδικά όλες οι περιστάσεις, λαμβάνοντας υπόψη το συμφέρον του παιδιού, και συμπεριλαμβανομένης, μεταξύ άλλων, της συμπεριφοράς των γονέων. Εάν η απόφαση που θα προκύψει επί της ουσίας του δικαιώματος επιμέλειας συνεπάγεται την επιστροφή του παιδιού, η επιστροφή θα πρέπει να πραγματοποιείται χωρίς να απαιτείται προσφυγή σε καμία ειδική διαδικασία για την αναγνώριση και εκτέλεση της εν λόγω απόφασης σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος.

Το δικαστήριο που αρνείται την επιστροφή του παιδιού θα πρέπει, αυτεπάγγελα, να εκδίδει πιστοποιητικό χρησιμοποιώντας το έντυπο που καθορίζεται στον παρόντα κανονισμό. Το πιστοποιητικό αυτό αποσκοπεί στην ενημέρωση των διαδίκων για τη δυνατότητα να κινήσουν διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου στο κράτος μέλος στο οποίο το παιδί είχε τη συνήθη διαμονή του αμέσως πριν από την παράνομη μετακίνηση ή κατακράτησή του, εντός τριών μηνών από την κοινοποίηση της απόφασης άρνησης της επιστροφής του παιδιού, υποβάλλοντας αίτηση επί της ουσίας του δικαιώματος επιμέλειας. Αναφέρει επίσης ότι οποιαδήποτε απόφαση προκύπτει από αυτή τη διαδικασία και συνεπάγεται την επιστροφή του παιδιού είναι εκτελεστή σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Αν ήδη εκκρεμεί διαδικασία επί της ουσίας του δικαιώματος επιμέλειας στο κράτος μέλος στο οποίο το παιδί είχε τη συνήθη διαμονή του αμέσως πριν από την παράνομη μετακίνηση ή κατακράτησή του τη στιγμή κατά την οποία δικαστήριο που έχει επιληφθεί αίτησης επιστροφής βάσει της σύμβασης της Χάγης του 1980 αρνείται την επιστροφή του παιδιού βάσει μόνον του άρθρου 13 πρώτο εδάφιο στοιχείο β), ή του άρθρου 13 δεύτερο εδάφιο της σύμβασης της Χάγης του 1980, το δικαστήριο που αρνήθηκε την επιστροφή του παιδιού θα πρέπει επίσης να διαβιβάσει αντίγραφο της απόφασής του, το κατάλληλο πιστοποιητικό και απομαγνητοφώνηση, σύνοψη ή τα πρακτικά της ακρόασης, καθώς επίσης και κάθε άλλο έγγραφο που θεωρεί σχετικό στο δικαστήριο που έχει επιληφθεί της διαδικασίας σχετικά με το δικαίωμα επιμέλειας. Η έκφραση «κάθε άλλο έγγραφο που θεωρεί σχετικό» θα πρέπει να αναφέρεται σε οποιοδήποτε έγγραφο περιέχει πληροφορίες που ενδέχεται να επηρεάσουν το αποτέλεσμα της διαδικασίας σχετικά με το δικαίωμα επιμέλειας, εφόσον οι πληροφορίες αυτές δεν περιλαμβάνονται ήδη στην ίδια την απόφαση άρνησης της επιστροφής.

Αν δεν εκκρεμεί ακόμη διαδικασία επί της ουσίας του δικαιώματος επιμέλειας στο κράτος μέλος στο οποίο το παιδί είχε τη συνήθη διαμονή του αμέσως πριν από την παράνομη μετακίνηση ή κατακράτησή του και ένας διάδικος προσφύγει σε δικαστήριο αυτού του κράτους μέλους αφού λάβει τις πληροφορίες από το δικαστήριο που αρνήθηκε την επιστροφή του παιδιού, ο εν λόγω διάδικος θα πρέπει να υποβάλει στο δικαστήριο που έχει επιληφθεί της αίτησης επί της ουσίας του δικαιώματος επιμέλειας, αντίγραφο της απόφασης μη επιστροφής του παιδιού βάσει της σύμβασης της Χάγης του 1980, το κατάλληλο πιστοποιητικό, καθώς και απομαγνητοφώνηση, σύνοψη ή τα πρακτικά της ακρόασης. Το γεγονός αυτό δεν εμποδίζει το επιληφθέν δικαστήριο να ζητήσει τυχόν επιπλέον έγγραφα που θεωρεί σχετικά, τα οποία περιλαμβάνουν πληροφορίες που ενδέχεται να επηρεάσουν το αποτέλεσμα της διαδικασίας σχετικά με το δικαίωμα επιμέλειας, αν οι πληροφορίες αυτές δεν περιλαμβάνονται ήδη στην ίδια την απόφαση άρνησης της επιστροφής.»

1. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται στην περίπτωση που η απόφαση άρνησης της επιστροφής παιδιού σε άλλο κράτος μέλος βασίζεται μόνον στο άρθρο 13 πρώτο εδάφιο στοιχείο β), ή στο άρθρο 13 δεύτερο εδάφιο της σύμβασης της Χάγης του 1980.

2. Το δικαστήριο που εκδίδει απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 εκδίδει αυτεπάγγελτα πιστοποιητικό χρησιμοποιώντας το πιστοποιητικό που επισυνάπτεται στο παράρτημα [X]. Το πιστοποιητικό συμπληρώνεται και εκδίδεται στη γλώσσα της απόφασης. Το πιστοποιητικό μπορεί επίσης να εκδίδεται σε άλλη επίσημη γλώσσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει ζητήσει ένας από τους διαδίκους. Το γεγονός αυτό δεν δημιουργεί υποχρέωση για το δικαστήριο που εκδίδει το πιστοποιητικό να παράσχει μετάφραση ή μεταγραμματοισμό [του σχετικού περιεχομένου].

3. Εάν κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 από το δικαστήριο, δικαστήριο στο κράτος μέλος, στο οποίο το παιδί είχε τη συνήθη διαμονή του αμέσως πριν από την παράνομη μετακίνηση ή κατακράτησή του, έχει ήδη επιληφθεί της διαδικασίας εξέτασης της ουσίας του δικαιώματος επιμέλειας, το δικαστήριο, εάν γνωρίζει την ύπαρξη της διαδικασίας αυτής, εντός ενός μηνός από την ημερομηνία της απόφασης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, διαβιβάζει στο δικαστήριο του εν λόγω κράτους μέλους, είτε απευθείας είτε μέσω των κεντρικών αρχών, τα εξής έγγραφα:

α) αντίγραφο της απόφασής του·

β) το πιστοποιητικό που εκδόθηκε σύμφωνα με την παράγραφο 2· και

γ) κατά περίπτωση, απομαγνητοφώνηση, σύνοψη ή τα πρακτικά της ακρόασης ενώπιον του δικαστηρίου και κάθε άλλο έγγραφο που θεωρεί σχετικό.

4. Το δικαστήριο στο κράτος μέλος στο οποίο το παιδί είχε τη συνήθη διαμονή του αμέσως πριν από την παράνομη μετακίνηση ή κατακράτησή του δύναται, κατά περίπτωση, να απαιτήσει από διάδικο να προσκομίσει μετάφραση ή μεταγραμματοισμό, σύμφωνα με το άρθρο 69, της απόφασης και κάθε άλλου εγγράφου που επισυνάπτεται στο πιστοποιητικό σύμφωνα με την παράγραφο 3 στοιχείο γ).

5. Εάν, σε περιπτώσεις εκτός εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 3, εντός τριών μηνών από την κοινοποίηση απόφασης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ένας εκ των διαδίκων κινήσει διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου του κράτους μέλους στο οποίο το παιδί είχε τη συνήθη διαμονή του αμέσως πριν από την παράνομη μετακίνηση ή κατακράτησή του προκειμένου το δικαστήριο να εξετάσει επί της ουσίας το ζήτημα του δικαιώματος επιμέλειας,³¹ ο εν λόγω διάδικος υποβάλλει στο δικαστήριο τα εξής έγγραφα:

- α) αντίγραφο της απόφασης·
- β) το πιστοποιητικό που εκδόθηκε σύμφωνα με την παράγραφο 2· και
- γ) κατά περίπτωση, απομαγνητοφώνηση, σύνοψη ή τα πρακτικά της ακρόασης ενώπιον του δικαστηρίου που αρνήθηκε την επιστροφή του παιδιού.

6. Ανεξάρτητα από απόφαση μη επιστροφής που αναφέρεται στην παράγραφο 1, κάθε απόφαση επί της ουσίας του δικαιώματος επιμέλειας που προκύπτει από διαδικασία κατά τις παραγράφους 3 και 5 και συνεπάγεται την επιστροφή του παιδιού είναι εκτελεστή στο εν λόγω κράτος μέλος σύμφωνα με το κεφάλαιο IV του παρόντος κανονισμού.

---

³¹ Βλ. άρθρο 47ιβ παράγραφος 4, όπου αναφέρεται ότι το πιστοποιητικό που ενεργοποιεί τον μηχανισμό παράκαμψης «εκδίδεται μόνον αν το δικαστήριο έχει λάβει υπόψη στην απόφασή του τους λόγους και τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων βασίζεται η προηγούμενη απόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 13 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) ή το άρθρο 13 δεύτερο εδάφιο της σύμβασης της Χάγης του 1980».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

ΤΜΗΜΑ 1

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ

Υποτμήμα 1

Αναγνώριση

32

Θα προστεθούν δύο αιτιολογικές σκέψεις με την ακόλουθη διατύπωση:

(Αιτιολογική σκέψη 1) «Η αμοιβαία εμπιστοσύνη προς την απονομή της δικαιοσύνης στην Ένωση δικαιολογεί την αρχή ότι οι αποφάσεις επί γαμικών διαφορών και διαφορών γονικής μέριμνας που εκδίδονται σε ένα κράτος μέλος πρέπει να αναγνωρίζονται σε όλα τα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται οποιαδήποτε διαδικασία αναγνώρισης. Ειδικότερα, όταν τους υποβληθεί απόφαση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος και η οποία δεν είναι πλέον δυνατόν να προσβληθεί στο κράτος μέλος προέλευσης, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση θα πρέπει να αναγνωρίζουν την απόφαση απευθείας από τον νόμο χωρίς να απαιτείται καμία ειδική διαδικασία και να ενημερώνουν ανάλογα τα ληξιαρχικά τους βιβλία. Όπως και στον ισχύοντα κανονισμό, ρυθμίζεται από το εθνικό δίκαιο αν οι λόγοι αυτοί μπορούν να προβληθούν από διάδικο ή αυτεπαγγέλτως, όπως ορίζει το εθνικό δίκαιο. Αυτό δεν εμποδίζει οποιονδήποτε ενδιαφερόμενο να υποβάλει αίτηση, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, για την έκδοση απόφασης ότι δεν συντρέχουν λόγοι άρνησης της αναγνώρισης, κατά τα αναφερόμενα στον παρόντα κανονισμό. Θα πρέπει να εναπόκειται στο εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους, στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση, να αποφασίσει ποιος μπορεί να θεωρηθεί ως ενδιαφερόμενος που δικαιούται να υποβάλει τέτοια αίτηση».

(Αιτιολογική σκέψη 2) «Η αναγνώριση απόφασης θα πρέπει να απορρίπτεται μόνο εάν συντρέχουν ένας ή περισσότεροι από τους λόγους άρνησης της αναγνώρισης που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Οι λόγοι άρνησης της αναγνώρισης απαριθμούνται εξαντλητικά στον παρόντα κανονισμό και δεν μπορεί να γίνει επίκληση, προς άρνηση της αναγνώρισης, λόγων που δεν αναφέρονται σε αυτόν, όπως, για παράδειγμα, της παραβίασης του κανόνα της εκκρεμοδικίας. Σε υποθέσεις γονικής μέριμνας, η μεταγενέστερη απόφαση υπερτερεί πάντοτε προγενέστερης απόφασης για το μέλλον, στον βαθμό που οι αποφάσεις αυτές δεν συμβιβάζονται. Σε ό,τι αφορά την ευκαιρία που δίδεται στο παιδί να εκφράσει τις απόψεις του, δεν μπορεί να μην αναγνωρισθεί απόφαση με μόνη αιτιολογία ότι το δικαστήριο προέλευσης χρησιμοποίησε διαφορετική μέθοδο ακρόασης του παιδιού από αυτήν που θα εφαρμόζε το δικαστήριο στο κράτος μέλος της αναγνώρισης, επειδή θα πρέπει να εναπόκειται στο δικαστήριο προέλευσης να αποφασίσει σχετικά με την ενδεδειγμένη μέθοδο.

Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, το άρθρο 24 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και ο παρών κανονισμός δεν επιβάλλουν στο δικαστήριο του κράτους μέλους προέλευσης την υποχρέωση να καλεί σε όλες τις περιπτώσεις το παιδί να εκφράσει τις απόψεις του του στο πλαίσιο ειδικής προς τούτο ακρόασης, αφήνοντας έτσι ορισμένο περιθώριο εκτιμήσεως στο εν λόγω δικαστήριο· πλην όμως, η νομολογία ορίζει επίσης ότι, εφόσον αποφασίσει να δώσει στο παιδί τη δυνατότητα να εκφράσει τις απόψεις του, το δικαστήριο οφείλει να λάβει, με γνώμονα το συμφέρον του παιδιού και ανάλογα με τις περιστάσεις της συγκεκριμένης περίπτωσης, όλα τα πρόσφορα ενόψει της ακρόασης μέτρα, προς διασφάλιση της πρακτικής αποτελεσματικότητας των επίμαχων διατάξεων, παρέχοντας στο παιδί την πραγματική και ουσιαστική δυνατότητα να εκφράσει τις απόψεις του. Το δικαστήριο του κράτους μέλους προέλευσης θα πρέπει να χρησιμοποιήσει, στο μέτρο του δυνατού και λαμβάνοντας πάντοτε υπόψη το συμφέρον του παιδιού, όλα τα μέσα που θέτει συναφώς στη διάθεσή του το εθνικό δίκαιο, καθώς και εκείνα τα οποία προσιδιάζουν στη διασυνοριακή δικαστική συνεργασία, περιλαμβανομένων, εφόσον παρίσταται ανάγκη, των προβλεπόμενων στον κανονισμό 1206/2001.

Το κράτος μέλος στο οποίο ζητείται η αναγνώριση θα πρέπει να μην αρνείται την αναγνώριση όταν συντρέχει μία από τις επιτρεπόμενες από τον παρόντα κανονισμό εξαιρέσεις από τον συγκεκριμένο λόγο άρνησης. Οι ανωτέρω εξαιρέσεις έχουν ως συνέπεια ότι τα δικαστήρια στο κράτος μέλος εκτέλεσης δεν μπορούν να αρνηθούν την εκτέλεση απόφασης με αποκλειστική αιτιολογία ότι δεν δόθηκε στο παιδί η δυνατότητα να εκφράσει τις απόψεις του, λαμβάνοντας υπόψη το συμφέρον του, αν διαδικασία αφορούσε μόνον την παρουσία του παιδιού και εφόσον δεν απαιτείτο η παροχή αυτής της δυνατότητας δεδομένου του αντικειμένου της διαδικασίας ή εφόσον συνέτρεχαν προς τούτο σοβαροί λόγοι, λαμβανομένου υπόψη, ιδίως, του επείγοντος χαρακτήρα της υπόθεσης. Τέτοιου είδους σοβαροί λόγοι θα μπορούσαν να προβληθούν, για παράδειγμα, όταν υπάρχει άμεσος κίνδυνος για τη σωματική και ψυχολογική ακεραιότητα ή τη ζωή του παιδιού και οποιαδήποτε περαιτέρω καθυστέρηση θα μπορούσε να συνεπάγεται την πιθανότητα επέλευσης του εν λόγω κινδύνου.»

1. Οι αποφάσεις που εκδίδονται σε κράτος μέλος αναγνωρίζονται στα λοιπά κράτη μέλη χωρίς καμία **ειδική** διαδικασία.
2. Ειδικότερα, και με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, οποιοδήποτε κράτος μέλος μπορεί, χωρίς καμία **ειδική** διαδικασία, να επιφέρει τροποποιήσεις στα ληξιαρχικά βιβλία του βάσει αποφάσεως διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος και δεν υπόκειται σε περαιτέρω ένδικα μέσα κατά το δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους.
3. Οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί, **σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στα άρθρα 42/47ιζ έως 45/47ιη και, κατά περίπτωση, στο τμήμα 5 του παρόντος κεφαλαίου και στο κεφάλαιο VI** να ζητήσει την έκδοση απόφασης που να αναγνωρίζει ότι δεν συντρέχουν οι προβλεπόμενοι στα άρθρα 37 και 38 λόγοι άρνησης αναγνώρισης. (...)

4. Η κατά τόπον αρμοδιότητα του δικαστηρίου που κοινοποιείται από κάθε κράτος μέλος στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 81 καθορίζεται από το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο κινείται η διαδικασία σύμφωνα με την παράγραφο 3.

5. Εάν η επίκληση της αναγνώρισης απόφασης γίνεται παρεμπιπτόντως ενώπιον (...) δικαστηρίου κράτους μέλους, το (...) δικαστήριο αυτό μπορεί να κρίνει το εν λόγω ζήτημα.

Άρθρο 28

Έγγραφα προς (...) προσκόμιση για την αναγνώριση

1. Ο διάδικος που επιθυμεί να επικαλεστεί σε κράτος μέλος απόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, οφείλει να (...) προσκομίσει τα ακόλουθα:

- α) αντίγραφο της απόφασης που να πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας· και
- β) το κατάλληλο πιστοποιητικό που έχει εκδοθεί σύμφωνα με το άρθρο (...) 36α.

2. Το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή³³ ενώπιον του οποίου/της οποίας γίνεται επίκληση απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος δύναται, εάν το κρίνει απαραίτητο, να απαιτήσει από τον διάδικο ο οποίος την επικαλείται να προσκομίσει, σύμφωνα με το άρθρο 69 (...), **μετάφραση ή μεταγραμματισμό**, του [σχετικού περιεχομένου του]³⁴ πιστοποιητικού που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β).

---

³³ Στο σημείο αυτό, η αναφορά της «αρχής», η οποία κανονικά περιλαμβάνεται στον ορισμό του «δικαστηρίου», δεν είναι επαρκής διότι η διάταξη αυτή αφορά και αρχές που δεν κρίνουν επί διαφορών υπαγόμενων στον παρόντα κανονισμό.

³⁴ Η φράση «του σχετικού περιεχομένου» θα αντικατασταθεί από παραπομπές στον κατάλληλο αριθμό σημείου του κατάλληλου πιστοποιητικού.

3. Το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή ενώπιον του οποίου/της οποίας γίνεται επίκληση απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος μπορεί να απαιτήσει από τον διάδικο να προσκομίσει μετάφραση ή μεταγραμματισμό, σύμφωνα με το άρθρο 69, της απόφασης (...) **επιπλέον** της μετάφρασης ή μεταγραμματισμού του [σχετικού περιεχομένου του] πιστοποιητικού (...), εάν αδυνατεί να προχωρήσει χωρίς την εν λόγω μετάφραση ή μεταγραμματισμό.

Άρθρο 28α

Απουσία εγγράφων

1. Αν δεν προσκομισθούν τα έγγραφα που ορίζονται στο άρθρο 28 παράγραφος 1, το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή τάσσει προθεσμία για την προσκόμισή τους, αποδέχεται ισοδύναμα έγγραφα ή, εφόσον κρίνει ότι διαθέτει επαρκείς πληροφορίες, απαλλάσσει τον βαρυνόμενο από την υποχρέωση αυτή.
2. Αν το απαιτεί το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή, προσκομίζεται μετάφραση ή μεταγραμματισμός, σύμφωνα με το άρθρο 69, των εν λόγω ισοδύναμων εγγράφων.

Άρθρο 29

Αναστολή της διαδικασίας

Το (...) **δικαστήριο** ενώπιον του οποίου γίνεται επίκληση απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος μπορεί να αναστείλει (...) τη διαδικασία **ενώπιον του**, εν όλω ή εν μέρει **στις ακόλουθες περιπτώσεις**:

- α) (...) αν έχει **ασκηθεί** κατά της απόφασης αυτής στο κράτος μέλος προέλευσης **τακτικό ένδικο μέσο**, ή
- β) αν έχει υποβληθεί αίτηση για την έκδοση απόφασης που να αναγνωρίζει ότι δεν συντρέχουν οι προβλεπόμενοι στα άρθρα 37 και 38 λόγοι άρνησης της αναγνώρισης ή απόφασης που να ορίζει ότι η αναγνώριση πρέπει να απορριφθεί βάσει κάποιου εξ αυτών των λόγων(...).

(...)

Υποτμήμα 2

Εκτελεστότητα και εκτέλεση

Άρθρο 30

Εκτελεστές αποφάσεις

1. Αποφάσεις (...) που εκδόθηκαν σε κράτος μέλος (...) σχετικά με διαφορές γονικής μέριμνας, οι οποίες είναι εκτελεστές σε αυτό το κράτος μέλος, είναι εκτελεστές στα άλλα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται οποιαδήποτε κήρυξη της εκτελεστότητάς³⁵ τους.
2. Για τους σκοπούς της εκτέλεσης σε άλλο κράτος μέλος, παρά ενδεχόμενη προσφυγή, απόφασης με την οποία αναγνωρίζεται δικαίωμα επικοινωνίας, το δικαστήριο προέλευσης μπορεί να κηρύξει την απόφαση προσωρινά εκτελεστή (...).

Άρθρο 31 (μεταφέρθηκε στο άρθρο 31/47ε)

Άρθρο 32 (μεταφέρθηκε στο άρθρο 32/47στ)

---

³⁵ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Επιπλέον, ο στόχος να καταστούν οι διασυνοριακές ένδικες διαφορές που αφορούν παιδιά λιγότερο χρονοβόρες και δαπανηρές δικαιολογεί την κατάργηση της διαδικασίας κήρυξης της εκτελεστότητας - περιλαμβανομένης της καταχώρισης προς εκτέλεση - πριν από την εκτέλεση στο κράτος μέλος εκτέλεσης για όλες τις αποφάσεις σχετικά με διαφορές γονικής μέριμνας. Ενώ ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 κατήργησε την εν λόγω απαίτηση μόνο για ορισμένες αποφάσεις με τις οποίες αναγνωρίζεται δικαίωμα επικοινωνίας και για ορισμένες αποφάσεις που διατάσσουν την επιστροφή παιδιού, ο παρών κανονισμός την καταργεί πλέον για τη διασυνοριακή εκτέλεση όλων των αποφάσεων που αφορούν διαφορές γονικής μέριμνας, ενώ προβλέπει ακόμη πιο ευνοϊκή μεταχείριση ορισμένων αποφάσεων με τις οποίες αναγνωρίζεται δικαίωμα επικοινωνίας και ορισμένων αποφάσεων που διατάσσουν την επιστροφή παιδιού. Επομένως, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, απόφαση εκδοθείσα από το δικαστήριο οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους θα πρέπει να εξομοιούται προς απόφαση εκδοθείσα στο κράτος μέλος εκτέλεσης».

Άρθρο (...) 33

Προσκόμιση (...) εγγράφων για την εκτέλεση

1. (...) **Για τους σκοπούς της εκτέλεσης σε κράτος μέλος απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, (...) ο διάδικος που επιδιώκει την εκτέλεση υποβάλλει στην αρμόδια για την εκτέλεση αρχή τα εξής:**

- α) αντίγραφο της απόφασης που να πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας· και
- β) το κατάλληλο πιστοποιητικό που έχει εκδοθεί σύμφωνα με το άρθρο (...) 36α (...).

2. **Για τους σκοπούς της εκτέλεσης σε κράτος μέλος απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, η οποία διατάσσει προσωρινά ή ασφαλιστικά μέτρα, ο διάδικος που επιδιώκει την εκτέλεση υποβάλλει στην αρμόδια για την εκτέλεση αρχή τα εξής:**

- α) αντίγραφο της απόφασης που να πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας·
- β) το κατάλληλο πιστοποιητικό που έχει εκδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 36α και το οποίο πιστοποιεί ότι η απόφαση είναι εκτελεστή στο κράτος μέλος προέλευσης και ότι το δικαστήριο προέλευσης:
  - i) είναι αρμόδιο να κρίνει την ουσία της υπόθεσης· ή
  - ii) διέταξε τα μέτρα αυτά σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 4 σε σύνδεση με το άρθρο 14· και

γ) αν το μέτρο έχει διαταχθεί χωρίς κλήτευση του εναγόμενου να εμφανισθεί στο δικαστήριο, αποδεικτικό επίδοσης της απόφασης.³⁶

3. Η (...) αρμόδια για την εκτέλεση αρχή μπορεί, όπου είναι αναγκαίο, να απαιτεί από τον (...) διάδικο που ζητεί εκτέλεση να προσκομίσει μετάφραση ή μεταγραμματισμό, σύμφωνα με το άρθρο 69, (...) του [σχετικού περιεχομένου] του πιστοποιητικού που προσδιορίζει την υποχρέωση προς εκτέλεση.

---

³⁶ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη εμπνεόμενη από τις αιτιολογικές σκέψεις 32 και 33 του κανονισμού Βρυξέλλες Ια:

«Εφόσον προσωρινά και ασφαλιστικά μέτρα διατάσσονται από το αρμόδιο για την ουσία της υπόθεσης δικαστήριο, θα πρέπει να εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία τους σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Ωστόσο, προσωρινά και ασφαλιστικά μέτρα που διατάσσονται από το δικαστήριο αυτό χωρίς κλήτευση του εναγομένου δεν αναγνωρίζονται και δεν εκτελούνται δυνάμει του παρόντος κανονισμού εκτός εάν η απόφαση που περιέχει το μέτρο επιδίδεται και κοινοποιείται στον εναγόμενο πριν από την εκτέλεσή τους. Αυτό δεν αποκλείει την αναγνώριση και εκτέλεση των εν λόγω μέτρων βάσει του εθνικού δικαίου.

Σε περίπτωση που τα προσωρινά και ασφαλιστικά μέτρα διατάσσονται από δικαστήριο κράτους μέλους που δεν έχει αρμοδιότητα επί της ουσίας της υπόθεσης, η κυκλοφορία των μέτρων αυτών θα πρέπει να περιορίζεται, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, στα μέτρα που λαμβάνονται σε περιπτώσεις διεθνούς απαγωγής παιδιού και τα οποία αποσκοπούν στην ελαχιστοποίηση του κινδύνου που αναφέρεται στο άρθρο 13 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) της σύμβασης της Χάγης του 1980. Τα εν λόγω μέτρα θα πρέπει να εφαρμόζονται έως ότου δικαστήριο κράτους μέλους το οποίο έχει αρμοδιότητα επί της ουσίας της υπόθεσης δυνάμει του παρόντος κανονισμού λάβει τα μέτρα τα οποία κρίνει προσήκοντα».

4. Η (...) αρμόδια για την εκτέλεση αρχή μπορεί να απαιτεί από τον (...) διάδικο που ζητεί εκτέλεση να προσκομίσει μετάφραση ή μεταγραμματισμό της απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 69, (...) εάν αδυνατεί να προχωρήσει χωρίς την εν λόγω μετάφραση ή μεταγραμματισμό.

Άρθρο 34 (μεταφέρθηκε στο άρθρο 34/47θ)

Άρθρο 35 (μεταφέρθηκε στο άρθρο 35/47ι)

Άρθρο 36 (μεταφέρθηκε στο άρθρο 36/47ια)

Υποτμήμα 3

Πιστοποιητικό

Άρθρο 36α

Έκδοση του πιστοποιητικού

1. Το δικαστήριο κράτους μέλους προέλευσης, το οποίο έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή κατά το άρθρο 81, εκδίδει, κατόπιν αιτήματος διαδίκου, πιστοποιητικό για:
  - α) απόφαση επί γαμικών διαφορών, χρησιμοποιώντας το έντυπο που επισυνάπτεται στο παράρτημα I,
  - β) απόφαση επί διαφορών γονικής μέριμνας, χρησιμοποιώντας το έντυπο που επισυνάπτεται στο παράρτημα II,
  - γ) αποφάσεις περί επιστροφής σύμφωνα με τη σύμβαση της Χάγης του 1980, χρησιμοποιώντας το έντυπο που επισυνάπτεται στο παράρτημα [X].

2. Το πιστοποιητικό συμπληρώνεται και εκδίδεται στη γλώσσα της απόφασης. Το πιστοποιητικό μπορεί επίσης να εκδίδεται σε άλλη επίσημη γλώσσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει ζητήσει ο διάδικος. Το γεγονός αυτό δεν δημιουργεί υποχρέωση για το δικαστήριο που εκδίδει το πιστοποιητικό να παράσχει μετάφραση ή μεταγραμματισμό [του σχετικού περιεχομένου].
3. Η έκδοση του πιστοποιητικού δεν μπορεί να προσβληθεί.

Άρθρο 36β

Διόρθωση του πιστοποιητικού

1. Το δικαστήριο του κράτους μέλους προέλευσης, το οποίο έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή κατά το άρθρο 81, διορθώνει, κατόπιν αιτήματος, και μπορεί, αυτεπαγγέλτως, να διορθώσει το πιστοποιητικό όταν, λόγω ουσιώδους σφάλματος ή παράλειψης, υπάρχει αναντιστοιχία μεταξύ της προς εκτέλεση απόφασης και του πιστοποιητικού.
2. Το δίκαιο του κράτους μέλους προέλευσης εφαρμόζεται για τη διαδικασία διόρθωσης του πιστοποιητικού.

Υποτίμημα (...) 4

Άρνηση αναγνώρισης και εκτέλεσης

(...)

Άρθρο 37³⁷

Λόγοι **άρνησης** της (...) αναγνώρισης (...) αποφάσεων σε γαμικές διαφορές

(...) Η αναγνώριση απόφασης που αφορά διαζύγιο, δικαστικό χωρισμό ή ακύρωση γάμου απορρίπτεται:

- α) αν η αναγνώριση αντίκειται προδήλως στη δημόσια τάξη του κράτους μέλους αναγνώρισης·
(...)
- β) αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο κανονικά και έγκαιρα ώστε να μπορεί να αμυνθεί, εκτός εάν διαπιστώνεται ότι ο εναγόμενος έχει δεχθεί την απόφαση κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση· (...)
- γ) αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί μεταξύ των ίδιων διαδίκων στο κράτος μέλος αναγνώρισης· ή
- δ) αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί προγενέστερα μεταξύ των ίδιων διαδίκων σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτο κράτος, εφόσον η απόφαση αυτή συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αναγνώρισή της στο κράτος μέλος αναγνώρισης.

---

³⁷ Βλ. προτεινόμενη αιτιολογική σκέψη στην υποσημείωση 32.

Άρθρο 38³⁸

Λόγοι **άρνησης** της (...) αναγνώρισης (...) αποφάσεων σε διαφορές γονικής μέριμνας

1. (...) Η αναγνώριση απόφασης που αφορά τη γονική μέριμνα απορρίπτεται:
  - α) αν η αναγνώριση αντίκειται προδήλως στη δημόσια τάξη του κράτους μέλους αναγνώρισης, λαμβάνοντας υπόψη το συμφέρον του παιδιού (...)
  - β) αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερημοδικήσαντα διάδικο κανονικά και έγκαιρα ώστε να μπορεί να αμυνθεί, εκτός εάν βεβαιωθεί ότι ο διάδικος έχει δεχτεί την απόφαση κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση (...)
  - γ) κατόπιν αιτήματος προσώπου που ισχυρίζεται ότι η απόφαση παραβιάζει την άσκηση της γονικής μέριμνάς του, εάν η απόφαση έχει εκδοθεί χωρίς να δοθεί στο πρόσωπο αυτό δυνατότητα ακρόασης,³⁹ (...)
  - δ) αν **και στον βαθμό που** η απόφαση είναι ασυμβίβαστη⁴⁰ με μεταγενέστερη απόφαση σχετική με τη γονική μέριμνα που έχει εκδοθεί στο κράτος μέλος στο οποίο γίνεται επίκληση της αναγνώρισης (...)
  - ε) αν και στον βαθμό που η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με μεταγενέστερη απόφαση σχετική με τη γονική μέριμνα που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος ή στην τρίτη χώρα συνήθους διαμονής του παιδιού, εφόσον η απόφαση αυτή συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αναγνώρισή της στο κράτος μέλος στο οποίο γίνεται **επίκληση** (...) της αναγνώρισης **ή**

³⁸ Βλ. προτεινόμενη αιτιολογική σκέψη στην υποσημείωση 32.

³⁹ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Με την επιφύλαξη των άλλων πράξεων της Ένωσης, όπου δεν είναι δυνατό να εκφράσουν ο διάδικος ή το παιδί αυτοπροσώπως τις απόψεις τους, και εφόσον είναι διαθέσιμα τα τεχνικά μέσα, το δικαστήριο μπορεί να εξετάσει τη δυνατότητα διενέργειας ακρόασης μέσω τηλεδιάσκεψης ή μέσω άλλης τεχνολογίας επικοινωνίας, εκτός εάν, λόγω των ιδιαίτερων περιστάσεων της υπόθεσης, η χρήση της τεχνολογίας αυτής δεν θα είναι κατάλληλη για τη δίκαιη διεξαγωγή της δίκης».

⁴⁰ Βλ. προτεινόμενη αιτιολογική σκέψη στην υποσημείωση 32.

στ) αν δεν τηρήθηκε η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 65.

2. (...) Η αναγνώριση απόφασης σε διαφορές γονικής μέριμνας μπορεί να απορριφθεί αν η απόφαση εκδόθηκε χωρίς να δοθεί η δυνατότητα στο παιδί που είναι ικανό να διαμορφώσει ίδια άποψη να εκφράσει τις απόψεις του σύμφωνα με το άρθρο 20,⁴¹⁴² με τις ακόλουθες εξαιρέσεις:⁴³

α) η διαδικασία αφορά μόνο την παρουσία του παιδιού και υπό την προϋπόθεση ότι δεν απαιτείτο η παροχή αυτής της δυνατότητας δεδομένου του αντικειμένου της διαδικασίας· ή

β) συντρέχουν σοβαροί λόγοι, λαμβάνοντας υπόψη, ιδίως, τον επείγοντα χαρακτήρα της υπόθεσης.⁴⁴

---

⁴¹ Βλ. προτεινόμενη αιτιολογική σκέψη στην υποσημείωση 32.

⁴² Το πιστοποιητικό πρέπει να περιέχει ένα τετραγωνίδιο που να αναφέρει κατά πόσον έχει δοθεί στο παιδί η δυνατότητα να εκφράσει τις απόψεις του και, εάν το παιδί δεν είχε τη δυνατότητα αυτή, οι λόγοι πρέπει να εξηγούνται σε ελεύθερο κείμενο, κατά περίπτωση.

⁴³ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη εμπνεόμενη από την αιτιολογική σκέψη 21 του κανονισμού Βρυξέλλες Ια:

«Η αναγνώριση και η εκτέλεση αποφάσεων, δημοσίων εγγράφων και συμφωνιών που εκδίδονται σε κράτος μέλος θα πρέπει να βασίζεται στην αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης. Ως εκ τούτου, οι λόγοι της μη αναγνώρισης θα πρέπει να περιορίζονται στον ελάχιστο αναγκαίο βαθμό, υπό το πρίσμα του υποκείμενου σκοπού του παρόντος κανονισμού, ο οποίος συνίσταται στη διευκόλυνση της αναγνώρισης και της εκτέλεσης και στην αποτελεσματική προστασία του συμφέροντος του παιδιού».

⁴⁴ Βλ. προτεινόμενη αιτιολογική σκέψη στην υποσημείωση 32.

Άρθρο 39

Διαδικασία για την άρνηση της αναγνώρισης

1. Οι διαδικασίες που προβλέπονται στα άρθρα (...) **42/47ιζ** έως (...) **45/47ιη** και, κατά περίπτωση, στο τμήμα **5 του παρόντος κεφαλαίου** και στο κεφάλαιο VI εφαρμόζονται αναλόγως στην υποβολή αίτησης άρνησης της αναγνώρισης.
2. **Η κατά τόπον αρμοδιότητα του δικαστηρίου, που κοινοποιείται από κάθε κράτος μέλος στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 81, καθορίζεται από το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο κινείται η διαδικασία μη αναγνώρισης.**

(...)

Άρθρο 40

Λόγοι άρνησης της εκτέλεσης αποφάσεων σε διαφορές γονικής μέριμνας

(...) **Με την επιφύλαξη των άρθρων 36/47ια παράγραφος 6, η εκτέλεση απόφασης σε διαφορά γονικής μέριμνας απορρίπτεται, εφόσον διαπιστώνεται ότι συντρέχει ένας από τους λόγους άρνησης αναγνώρισης που προβλέπονται στο άρθρο 38.**⁴⁵

---

⁴⁵ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Εναπόκειται στον εθνικό νομοθέτη να κρίνει κατά πόσον οι λόγοι άρνησης της αναγνώρισης κατά τον παρόντα κανονισμό μπορούν να εξεταστούν αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αίτησης. Ως εκ τούτου, η ίδια δυνατότητα θα πρέπει να υφίσταται και στο πλαίσιο της άρνησης εκτέλεσης.»

ΤΜΗΜΑ 2

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Άρθρο 47α

Πεδίο εφαρμογής

1. Το παρόν τμήμα εφαρμόζεται στις ακόλουθες αποφάσεις, εφόσον έχουν πιστοποιηθεί στο κράτος μέλος προέλευσης σύμφωνα με το άρθρο 47ιβ:
  - α) αποφάσεις στο μέτρο που δίνουν δικαιώματα επικοινωνίας και
  - β) αποφάσεις του άρθρου 26α παράγραφος 6, στον βαθμό που συνεπάγονται την επιστροφή του παιδιού.
2. Οι διατάξεις του παρόντος τμήματος δεν εμποδίζουν διάδικο να ζητήσει αναγνώριση και εκτέλεση απόφασης αναφερόμενης στην παράγραφο 1, σύμφωνα με τις διατάξεις σχετικά με την αναγνώριση και εκτέλεση που περιέχονται στο τμήμα 1 του παρόντος κεφαλαίου.

Υποτήμα 1

Αναγνώριση

Άρθρο 47β

Αναγνώριση

1. Απόφαση αναφερόμενη στο άρθρο 47α παράγραφος 1, η οποία έχει εκδοθεί σε κράτος μέλος, αναγνωρίζεται στα άλλα κράτη μέλη χωρίς καμία ειδική διαδικασία και χωρίς καμία δυνατότητα εναντίωσης στην αναγνώρισή της, εκτός αν, και στον βαθμό που, διαπιστώνεται ότι είναι ασυμβίβαστη⁴⁶ με απόφαση αναφερόμενη στο άρθρο 47ιδ.
2. Ο διάδικος που επιθυμεί να επικαλεστεί σε κράτος μέλος απόφαση αναφερόμενη στο άρθρο 47α παράγραφος 1, η οποία έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, οφείλει να προσκομίσει τα ακόλουθα:
  - α) αντίγραφο της απόφασης που να πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας· και
  - β) το κατάλληλο πιστοποιητικό που να έχει εκδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 47ιβ.
2. Το άρθρο 28 παράγραφοι 2 και 3 εφαρμόζεται αναλόγως.

---

⁴⁶ Βλ. προτεινόμενη αιτιολογική σκέψη στην υποσημείωση 32.

Άρθρο 47γ

Αναστολή της διαδικασίας

Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου γίνεται επίκληση απόφασης αναφερόμενης στο άρθρο 47α παράγραφος 1, η οποία έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία, εν όλω ή εν μέρει, όταν:

- α) έχει υποβληθεί αίτημα με ισχυρισμό περί ασυμβίβαστου⁴⁷ με απόφαση αναφερόμενη στο άρθρο 47ιδ· ή
- β) Το πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση έχει υποβάλει αίτημα, κατά το άρθρο 47ιγ, για την ανάκληση του πιστοποιητικού που έχει εκδοθεί κατά το άρθρο 47ιβ.

Υποτήμα 2

Εκτελεστότητα και εκτέλεση

Άρθρο 47δ

Εκτελεστές αποφάσεις

1. Απόφαση του άρθρου 47α παράγραφος 1, η οποία έχει εκδοθεί σε ένα κράτος μέλος και είναι εκτελεστή σε αυτό το κράτος μέλος, είναι ομοίως εκτελεστή στο πλαίσιο της παρούσας ενότητας και στα υπόλοιπα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται κήρυξη εκτελεστότητας.
2. Για τους σκοπούς της εκτέλεσης σε άλλο κράτος μέλος απόφασης του άρθρου 47α παράγραφος 1 στοιχείο α), τα δικαστήρια του κράτους μέλους προέλευσης δύνανται να κηρύξουν την απόφαση προσωρινά εκτελεστή, ανεξαρτήτως ενδεχόμενης άσκησης ένδικου μέσου.

---

⁴⁷ Βλ. προτεινόμενη αιτιολογική σκέψη στην υποσημείωση 32.

Άρθρο 47η

Προσκόμιση εγγράφων για την εκτέλεση

1. Για τους σκοπούς της εκτέλεσης σε κράτος μέλος απόφασης του άρθρου 47α παράγραφος 1 που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, ο αιτών υποβάλλει στην αρμόδια για την εκτέλεση αρχή τα εξής:
  - α) αντίγραφο της απόφασης που να πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας· και
  - β) το κατάλληλο πιστοποιητικό που να έχει εκδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 47ιβ.
2. Για τους σκοπούς της εκτέλεσης σε κράτος μέλος απόφασης του άρθρου 47α παράγραφος 1 στοιχείο α) που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, η αρμόδια για την εκτέλεση αρχή δύναται, αν κριθεί αναγκαίο, να απαιτήσει από το αιτούντα να προσκομίσει, σύμφωνα με το άρθρο 69, μετάφραση ή μεταγραμματοποίηση του [σχετικού περιεχομένου] του πιστοποιητικού που προσδιορίζει την υποχρέωση προς εκτέλεση.

3. Για τους σκοπούς της εκτέλεσης σε κράτος μέλος απόφασης του άρθρου 47α παράγραφος 1 που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, η αρμόδια για την εκτέλεση αρχή δύναται, αν κριθεί αναγκαίο, να απαιτήσει από το αιτούντα να προσκομίσει, σύμφωνα με το άρθρο 69, μετάφραση ή μεταγραμματοποίηση της απόφασης, εάν αδυνατεί να προχωρήσει χωρίς την εν λόγω μετάφραση ή τον εν λόγω μεταγραμματοποίηση.

Υποτμήμα 3

Πιστοποιητικό για προνομιακές αποφάσεις

Άρθρο 47ιβ

Έκδοση του πιστοποιητικού

1. Το δικαστήριο που έχει εκδώσει απόφαση του άρθρου 47α παράγραφος 1, εκδίδει, κατόπιν αιτήματος ενός από τους διαδίκους, πιστοποιητικό σχετικά με:
  - α) απόφαση που χορηγεί δικαίωμα επικοινωνίας, χρησιμοποιώντας το έντυπο που επισυνάπτεται στο παράρτημα III·
  - β) απόφαση επί της ουσίας του δικαιώματος επιμέλειας, που χορηγείται σύμφωνα με το άρθρο 26α παράγραφος 6, η οποία συνεπάγεται την επιστροφή παιδιού, χρησιμοποιώντας το έντυπο που παρατίθεται στο παράρτημα IV.
2. Το πιστοποιητικό συμπληρώνεται και εκδίδεται στη γλώσσα της απόφασης. Το πιστοποιητικό μπορεί επίσης να εκδίδεται σε άλλη επίσημη γλώσσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει ζητήσει ένας από τους διαδίκους. Το γεγονός αυτό δεν δημιουργεί υποχρέωση για το δικαστήριο που εκδίδει το πιστοποιητικό να παράσχει μετάφραση ή μεταγραμματοποίηση [του σχετικού περιεχομένου].

3. Το δικαστήριο εκδίδει το πιστοποιητικό μόνο εφόσον:
- α) όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν δυνατότητα ακρόασης·
  - β) δόθηκε στο παιδί η δυνατότητα να εκφράσει τις απόψεις του σύμφωνα με το άρθρο 20.⁴⁸
  - γ) σε περίπτωση που η απόφαση εκδόθηκε ερήμην, το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε στον ερημοδικήσαντα διάδικο κανονικά και έγκαιρα ώστε να μπορεί να αμυνθεί ή βεβαιώθηκε ότι ο ερημοδικήσας διάδικος αποδέχτηκε την απόφαση κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση.
4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, το πιστοποιητικό για απόφαση του άρθρου 47α παράγραφος 1 στοιχείο β) εκδίδεται μόνον αν το δικαστήριο έχει λάβει υπόψη στην απόφασή του τους λόγους και τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων βασίζεται η προηγούμενη απόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 13 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) ή το άρθρο 13 δεύτερο εδάφιο της σύμβασης της Χάγης του 1980.
5. Το πιστοποιητικό παράγει αποτελέσματα μόνον εντός των ορίων της εκτελεστότητας της απόφασης.
6. Δεν χωρεί προσφυγή κατά της έκδοσης του πιστοποιητικού για λόγους άλλους πλην εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 47ιγ.

---

⁴⁸ Το πιστοποιητικό πρέπει να περιέχει ένα τετραγωνίδιο που να αναφέρει κατά πόσον έχει δοθεί στο παιδί η δυνατότητα να εκφράσει τις απόψεις του και, εάν το παιδί δεν είχε τη δυνατότητα αυτή, οι λόγοι πρέπει να εξηγούνται σε ελεύθερο κείμενο, κατά περίπτωση.

Άρθρο 47ιγ

Διόρθωση και ανάκληση του πιστοποιητικού

1. Το δικαστήριο του κράτους μέλους προέλευσης, που κοινοποιείται στην Επιτροπή κατά το άρθρο 81, διορθώνει κατόπιν αίτησης και μπορεί αυτεπαγγέλτως να διορθώσει το πιστοποιητικό όταν, λόγω ουσιώδους σφάλματος ή παράλειψης, υπάρχει αναντιστοιχία μεταξύ της προς εκτέλεση απόφασης και του πιστοποιητικού.
2. Το δικαστήριο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, κατόπιν αίτησης ή αυτεπαγγέλτως, ανακαλεί το πιστοποιητικό, αν χορηγήθηκε εσφαλμένα, λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων που ορίζονται στο άρθρο 47ιβ. Το άρθρο 47ιγ1 εφαρμόζεται αναλόγως.
3. Η διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης τυχόν άσκησης ένδικου μέσου, σχετικά με τη διόρθωση ή την ανάκληση του πιστοποιητικού διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους προέλευσης.

Άρθρο 47ιγ1

Πιστοποιητικό περί έλλειψης ή περιορισμού εκτελεστότητας

Όταν και στο βαθμό που η απόφαση, η οποία πιστοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 47ιβ, πάψει να έχει εκτελεστότητα ή η εκτελεστότητά της ανασταλεί ή περιοριστεί, εκδίδεται, κατόπιν αίτησης που υποβάλλεται ανά πάσα στιγμή στο δικαστήριο του κράτους μέλους προέλευσης, το οποίο έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή κατά το άρθρο 81, πιστοποιητικό περί έλλειψης ή περιορισμού της εκτελεστότητας, με χρήση του εντύπου που παρατίθεται στο παράρτημα [Z].

Υποτμήμα 4

Άρνηση αναγνώρισης και εκτέλεσης

Άρθρο 47ιδ

Ασυμβίβαστες αποφάσεις⁴⁹

Η αναγνώριση και εκτέλεση απόφασης του άρθρου 47α παράγραφος 1 απορρίπτεται εφόσον και στο μέτρο που είναι ασυμβίβαστη με μεταγενέστερη απόφαση γονικής μέριμνας για το ίδιο παιδί, η οποία εκδόθηκε:

- α) ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους όπου ζητείται η αναγνώριση· ή
- β) σε άλλο κράτος μέλος ή στην τρίτη χώρα συνήθους διαμονής του παιδιού, εφόσον η απόφαση αυτή συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αναγνώρισή της στο κράτος μέλος όπου ζητείται η αναγνώριση.

---

⁴⁹ Βλ. προτεινόμενη αιτιολογική σκέψη στην υποσημείωση 32.

Τμήμα 3

Κοινές διατάξεις σχετικά με την εκτέλεση

Υποτμήμα 1

Εκτέλεση⁵⁰

Άρθρο 31/47ε

Διαδικασία εκτέλεσης

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος τμήματος, η διαδικασία εκτέλεσης αποφάσεων που εκδόθηκαν σε άλλο κράτος μέλος διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης. Με την επιφύλαξη των άρθρων 40, **47ιδ, 36/47ια και 47ιε1**, απόφαση που έχει εκδοθεί σε κράτος μέλος και είναι εκτελεστή στο κράτος μέλος (...) **προέλευσης**, εκτελείται **στο κράτος μέλος εκτέλεσης** υπό τους ίδιους όρους που ισχύουν για τις αποφάσεις που εκδίδονται σε **αυτό** (...).

---

⁵⁰ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Καθώς οι διαδικασίες εκτέλεσης μπορεί να είναι δικαστικές ή εξωδικαστικές, ανάλογα με το εθνικό δίκαιο, στις «αρμόδιες για την εκτέλεση αρχές» μπορεί να περιλαμβάνονται δικαστήρια, δικαστικοί επιμελητές και κάθε άλλη αρχή που προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο. Όπου, εκτός των αρμόδιων για την εκτέλεση αρχών, στις διατάξεις του παρόντος κανονισμού γίνεται αναφορά σε δικαστήρια, αυτό θα καλύπτει περιπτώσεις κατά τις οποίες, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, η αρμόδια για την εκτέλεση αρχή είναι όργανο άλλο πλην δικαστηρίων αλλά τα δικαστήρια παραμένουν αρμόδια για ορισμένες αποφάσεις, είτε εξαρχής είτε με τη μορφή επανεξέτασης των πράξεων της αρμόδιας για την εκτέλεση αρχής. Θα πρέπει να εναπόκειται στην αρμόδια για την εκτέλεση αρχή ή στο δικαστήριο του κράτους μέλους εκτέλεσης να διατάσσει, να λαμβάνει ή να προβλέπει ειδικά μέτρα για το στάδιο της εκτέλεσης, όπως μη αναγκαστικά μέτρα που ενδεχομένως προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο αυτού του κράτους μέλους ή αναγκαστικά μέτρα που ενδεχομένως προβλέπονται στο δίκαιο αυτό, συμπεριλαμβανομένων προστίμων, φυλάκισης ή της υποχρεωτικής μεταφοράς του παιδιού από δικαστικό επιμελητή.»

2. Ο διάδικος που επιδιώκει την εκτέλεση απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, δεν υποχρεούται να έχει ταχυδρομική διεύθυνση στο κράτος μέλος εκτέλεσης. Ο εν λόγω διάδικος οφείλει να έχει εξουσιοδοτημένο αντίκλητο στο κράτος μέλος εκτέλεσης μόνον αν ο διορισμός τέτοιου αντικλήτου είναι υποχρεωτικός **από το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης** ανεξάρτητα από την εθνικότητα (...) των διαδίκων.

Άρθρο 32/47στ

(...) Αρμόδιες για την εκτέλεση αρχές (...)

(...) Η αίτηση εκτέλεσης υποβάλλεται στην (...) αρμόδια για την εκτέλεση **αρχή** σύμφωνα με το (...) εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης (...), **όπως έχει κοινοποιηθεί από το (...) εν λόγω** κράτος μέλος στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 81.

(...)

Άρθρο 32α/47ζ

Μερική εκτέλεση

1. **Διάδικος που ζητεί την εκτέλεση απόφασης δύναται να ζητήσει τη μερική εκτέλεση αυτής.**
2. **Αν η απόφαση έκρινε επί πολλών αξιώσεων της αίτησης και η εκτέλεση απορρίφθηκε για μία ή περισσότερες από αυτές, η εκτέλεση θα είναι ωστόσο δυνατή ως προς τα μέρη της απόφασης που δεν επηρεάζονται από την άρνηση.**
3. **Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται για την εκτέλεση απόφασης με την οποία διατάσσεται η επιστροφή παιδιού χωρίς παράλληλα να εκτελούνται προσωρινά και ασφαλιστικά μέτρα, η λήψη των οποίων διατάχθηκε με σκοπό την ελαχιστοποίηση του κινδύνου που αναφέρεται στο άρθρο 13 πρώτο εδάφιο σημείο β) της σύμβασης της Χάγης του 1980.**

(...) Διακανονισμοί για την άσκηση των δικαιωμάτων επικοινωνίας⁵¹

1. (...) **Οι αρμόδιες για την εκτέλεση αρχές ή δικαστήρια** του κράτους μέλους εκτέλεσης μπορούν να προβούν σε (...) διακανονισμούς για την οργάνωση της άσκησης του δικαιώματος επικοινωνίας, εφόσον δεν έχουν **καν** προβλεφθεί ή **έχουν** προβλεφθεί κατά τρόπο ανεπαρκή οι απαραίτητοι διακανονισμοί στην απόφαση των (...) **δικαστηρίων** του κράτους μέλους με δικαιοδοσία ως προς την ουσία της υπόθεσης **και υπό τον όρο ότι γίνονται σεβαστά τα ουσιαστικά στοιχεία της απόφασης αυτής.**

2. Οι (...) διακανονισμοί σύμφωνα με την (...) **παράγραφο 1** παύουν να ισχύουν (...) με μεταγενέστερη απόφαση των δικαστηρίων του κράτους μέλους με δικαιοδοσία ως προς την ουσία της υπόθεσης.

(...)

---

⁵¹ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Για τη διευκόλυνση της εκτέλεσης αποφάσεων από άλλο κράτος μέλος, οι αρμόδιες για την εκτέλεση αρχές ή τα δικαστήρια στο κράτος μέλος εκτέλεσης θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να προσδιορίζουν λεπτομερώς τις πρακτικές περιστάσεις ή τις νομικές προϋποθέσεις που απαιτούνται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης. Οι ρυθμίσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να διευκολύνουν την εκτέλεση, στο κράτος μέλος εκτέλεσης, απόφασης η οποία διαφορετικά δεν θα μπορούσε να εκτελεστεί λόγω της αοριστίας της, έτσι ώστε η αρμόδια για την εκτέλεση αρχή ή το δικαστήριο της εκτέλεσης να μπορούν να λάβουν πιο συγκεκριμένη και ακριβή απόφαση. Επίσης, τυχόν άλλες ρυθμίσεις προς συμμόρφωση με τις νομικές απαιτήσεις του εθνικού δικαίου εκτέλεσης του κράτους μέλους εκτέλεσης, όπως, για παράδειγμα, η συμμετοχή αρχής προστασίας παιδιών ή ψυχολόγου στο στάδιο της εκτέλεσης, θα πρέπει να γίνονται με τον ίδιο τρόπο. Ωστόσο, οποιεσδήποτε τέτοιου είδους ρυθμίσεις δεν θα πρέπει να θίγουν ή να υπερβαίνουν τα ουσιαστικά στοιχεία της απόφασης. Επιπλέον, οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού δεν θα πρέπει να καθιστούν δυνατή την αντικατάσταση, από το δικαστήριο της εκτέλεσης, μέτρων, που είναι άγνωστα στο δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης, με διαφορετικά μέτρα.»

Επίδοση ή κοινοποίηση του πιστοποιητικού και της απόφασης⁵²

1. Όταν **ζητείται** η εκτέλεση απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος (...), το **κατάλληλο** πιστοποιητικό που έχει εκδοθεί σύμφωνα με τα άρθρα (...) **36α ή 47ιβ** επιδίδεται ή κοινοποιείται στο πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση πριν από το πρώτο μέτρο της εκτέλεσης. Το πιστοποιητικό συνοδεύεται από την απόφαση, αν αυτή δεν έχει ήδη επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στο εν λόγω πρόσωπο, **και, κατά περίπτωση, από τις λεπτομέρειες του διακανονισμού του άρθρου 34/47θ παράγραφος 1.**

2. Όταν (...) η **επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί** σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος προέλευσης, (...) **το πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση** μπορεί να ζητήσει την προσκόμιση μετάφρασης (...) ή **μεταγραμματισμού των εξής:**

α) της απόφασης, προκειμένου να προσβάλει την εκτέλεση (...).

β) κατά περίπτωση, [του σχετικού περιεχομένου] του πιστοποιητικού που έχει εκδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 47ιβ.

---

⁵² Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Για να ενημερωθεί το πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, το πιστοποιητικό που εκδίδεται βάσει του παρόντος κανονισμού, εάν χρειάζεται συνοδευόμενο από την απόφαση, θα πρέπει να επιδίδεται και κοινοποιείται σε αυτό το πρόσωπο σε εύλογο χρονικό διάστημα πριν από το πρώτο μέτρο της εκτέλεσης. Στο πλαίσιο αυτό, ως πρώτο μέτρο εκτέλεσης λογίζεται το πρώτο μέτρο της εκτέλεσης μετά την επίδοση και κοινοποίηση. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται εκτέλεση έχει δικαίωμα πραγματικής προσφυγής, το οποίο περιλαμβάνει τη δυνατότητα να προσβάλει την εκτελεστικότητα της απόφασης πριν από την πραγματική έναρξη της εκτέλεσης.»

εφόσον αυτά δεν είναι διατυπωμένα ή δεν συνοδεύονται από μετάφραση ή **μεταγραμματισμό** σε (...) γλώσσα την οποία το εν λόγω πρόσωπο καταλαβαίνει ή (...) στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του ή, αν στο εν λόγω κράτος μέλος υπάρχουν πολλές επίσημες γλώσσες, στην επίσημη γλώσσα ή μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου στον οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του.

3. Αν ζητηθεί μετάφραση (...) ή **μεταγραμματισμός** σύμφωνα (...) με την **παράγραφο 2**, δεν λαμβάνονται άλλα μέτρα εκτέλεσης εκτός από ασφαλιστικά, έως ότου παρασχεθεί η εν λόγω μετάφραση ή ο εν λόγω **μεταγραμματισμός** στο πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση.

4. (...) **Οι παράγραφοι 2 και 3** δεν εφαρμόζονται (...) **στον βαθμό που η απόφαση και, ανάλογα με την περίπτωση, το πιστοποιητικό που αναφέρεται στην παράγραφο 1** έχουν ήδη επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στο πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση (...) **σύμφωνα με τις απαιτήσεις μετάφρασης ή μεταγραμματισμού της παραγράφου 2.**

(...)

Υπομύημα 2

Αναστολή της διαδικασίας εκτέλεσης και άρνηση εκτέλεσης

Άρθρο 36/47ια

(...) Αναστολή και άρνηση⁵³

⁵³ Θα προστεθούν τρεις αιτιολογικές σκέψεις με την ακόλουθη διατύπωση:

(Αιτιολογική σκέψη 1) «Σε θέματα γονικής μέριμνας, η εκτέλεση θα αφορά πάντα ένα παιδί και, σε πολλές περιπτώσεις, την επιστροφή του παιδιού σε πρόσωπο άλλο από το πρόσωπο με το οποίο το παιδί διαμένει εκείνη τη στιγμή και/ή τη μετεγκατάστασή του σε άλλο κράτος μέλος. Ο πρωταρχικός στόχος θα πρέπει, επομένως, να είναι η επίτευξη της σωστής ισορροπίας μεταξύ του δικαιώματος του αιτούντος, καταρχήν, να εξασφαλίσει την εκτέλεση της απόφασης όσο το δυνατόν πιο σύντομα, μεταξύ άλλων και σε διασυνοριακές υποθέσεις εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να επιβάλει αναγκαστικά μέτρα, καθώς επίσης και της ανάγκης να περιοριστεί όσο το δυνατόν περισσότερο η έκθεση του παιδιού σε ενδεχομένως τραυματικές εμπειρίες λόγω της επιβολής αναγκαστικών μέτρων εκτέλεσης, σε περιπτώσεις που αυτό δεν μπορεί να αποφευχθεί. Η κρίση αυτή θα πρέπει να γίνεται από τις αρμόδιες για την εκτέλεση αρχές και τα δικαστήρια σε κάθε κράτος μέλος ανάλογα με τις περιστάσεις κάθε συγκεκριμένης περίπτωσης.»

(Αιτιολογική σκέψη 2) «Ο παρών κανονισμός αποσκοπεί στην καθιέρωση ισότιμων όρων όσον αφορά τη διασυνοριακή εκτέλεση αποφάσεων σε θέματα γονικής μέριμνας μεταξύ των κρατών μελών. Σε ορισμένα κράτη μέλη, οι αποφάσεις αυτές είναι ήδη εκτελεστές, ακόμη και αν υπόκεινται σε ένδικα μέσα ή έχουν ήδη ασκηθεί ένδικα μέσα εναντίον τους. Σε άλλα κράτη μέλη, μόνο η τελική απόφαση που δεν υπόκειται πλέον σε τακτικά ένδικα μέσα είναι εκτελεστή. Προκειμένου να καλυφθούν επείγουσες καταστάσεις, ο παρών κανονισμός προβλέπει, επομένως, ότι το δικαστήριο του κράτους μέλος προέλευσης δύναται να κηρύττει ορισμένες αποφάσεις σε θέματα γονικής μέριμνας προσωρινά εκτελεστές, ακόμη και αν αυτές εξακολουθούν να υπόκεινται σε ένδικα μέσα, και συγκεκριμένα αποφάσεις που διατάσσουν την επιστροφή του παιδιού με βάση τη σύμβαση της Χάγης του 1980 και αποφάσεις με τις οποίες αναγνωρίζεται δικαίωμα επικοινωνίας.»

(Αιτιολογική σκέψη 3) «Σε διαδικασίες εκτέλεσης που αφορούν παιδιά, ωστόσο, είναι σημαντικό οι αρμόδιες για την εκτέλεση αρχές και τα δικαστήρια να έχουν τη δυνατότητα να αντιδρούν άμεσα σε σχετικές μεταβολές των περιστάσεων, συμπεριλαμβανομένων τυχόν προσβολής της απόφασης στο κράτος μέλος προέλευσης, απώλειας της εκτελεστότητας της απόφασης και εμποδίων ή επειγουσών καταστάσεων κατά το στάδιο της εκτέλεσης. Ως εκ τούτου, στην περίπτωση που η εκτελεστότητα της απόφασης αναστέλλεται στο κράτος μέλος προέλευσης, η διαδικασία εκτέλεσης θα πρέπει να αναστέλλεται υποχρεωτικά, κατόπιν αίτησης ή αυτεπαγγέλτως, από το δικαστήριο ή την αρχή. Η αρχή ή το δικαστήριο που είναι αρμόδια για την εκτέλεση δεν πρέπει, ωστόσο, να υποχρεούνται να ερευνούν ενεργά εάν στο μεταξύ η εκτέλεση έχει ανασταλεί, μετά από άσκηση ένδικου μέσου ή με άλλο τρόπο, στο κράτος μέλος προέλευσης, εφόσον δεν υπάρχει καμία σχετική ένδειξη. Επιπλέον, η αναστολή ή άρνηση εκτέλεσης στο κράτος μέλος εκτέλεσης θα πρέπει να είναι εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της αρμόδιας για την εκτέλεση αρχής ή του δικαστηρίου και κατόπιν αίτησης, εφόσον διαπιστώνεται ότι συντρέχει ένας ή περισσότεροι από τους λόγους που προβλέπονται ή επιτρέπονται από τον παρόντα κανονισμό.»

1. (...) **Η αρμόδια για την εκτέλεση αρχή ή το δικαστήριο του κράτους μέλους εκτέλεσης, αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αίτησης του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση ή, κατά περίπτωση με βάση το εθνικό δίκαιο, του παιδιού, (...) αναστέλλει τη διαδικασία εκτέλεσης στην περίπτωση που η εκτελεστικότητα της απόφασης έχει ανασταλεί στο κράτος μέλος προέλευσης.**

2. **Η αρμόδια για την εκτέλεση αρχή ή το δικαστήριο του κράτους μέλους εκτέλεσης δύναται, κατόπιν αίτησης του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση ή, κατά περίπτωση με βάση το εθνικό δίκαιο, του παιδιού, να αναστέλλει εν όλω ή εν μέρει (...) τη διαδικασία εκτέλεσης (...) για έναν από τους εξής λόγους:**

α) **αν έχει ασκηθεί κατά της απόφασης τακτικό ένδικο μέσο στο κράτος μέλος προέλευσης·**

β) **αν η προθεσμία για την άσκηση του ένδικου μέσου που αναφέρεται στο στοιχείο α) δεν έχει ακόμη παρέλθει·**

γ) **αν έχει υποβληθεί αίτηση άρνησης της εκτέλεσης βάσει του άρθρου 40, 47ιδ ή 47ιε1· ή**

δ) **αν το πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση έχει υποβάλει, κατά το άρθρο 47ιγ, αίτηση ανάκλησης του πιστοποιητικού που έχει εκδοθεί με βάση το άρθρο 47ιβ.**

3. **Εάν η αρμόδια για την εκτέλεση αρχή ή το δικαστήριο αναστείλει τη διαδικασία εκτέλεσης για τον λόγο που αναφέρεται στο στοιχείο β) της παραγράφου 2, μπορεί να θέσει προθεσμία για την άσκηση παντός ένδικου μέσου.⁵⁴**

---

⁵⁴ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Όταν η απόφαση εξακολουθεί να υπόκειται σε ένδικα μέσα στο κράτος μέλος προέλευσης και η προθεσμία άσκησης τακτικού ένδικου μέσου δεν έχει ακόμη παρέλθει, η αρμόδια για την εκτέλεση αρχή ή το δικαστήριο στο κράτος μέλος εκτέλεσης θα πρέπει να διαθέτουν τη διακριτική ευχέρεια να αναστέλλουν, κατόπιν αιτήματος, τη διαδικασία εκτέλεσης. Στις περιπτώσεις αυτές, δύνανται να θέτουν προθεσμία για την άσκηση ένδικου μέσου στο κράτος μέλος προέλευσης, προκειμένου να κηρύξουν ή να διατηρήσουν την αναστολή της διαδικασίας εκτέλεσης. Η προθεσμία αυτή θα πρέπει να ισχύει μόνο για την αναστολή της διαδικασίας εκτέλεσης και να μην επηρεάζει την προθεσμία άσκησης ένδικου μέσου με βάση τη δικονομία του κράτους μέλους προέλευσης.»

4. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η αρμόδια για την εκτέλεση αρχή ή το δικαστήριο μπορούν, κατόπιν αίτησης του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση ή, κατά περίπτωση με βάση το εθνικό δίκαιο, του παιδιού ή κάθε άλλου ενδιαφερόμενου μέρους που ενεργεί προς το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού, να αναστέλλουν τη διαδικασία εκτέλεσης, αν η εκτέλεση εκθέτει το παιδί σε σοβαρό κίνδυνο σωματικής ή ψυχολογικής βλάβης λόγω προσωρινών εμποδίων που έχουν προκύψει μετά την έκδοση της απόφασης, ή για οποιαδήποτε άλλη σημαντική μεταβολή των συνθηκών.

Η διαδικασία εκτέλεσης συνεχίζεται μόλις πάψει να υφίσταται ο σοβαρός κίνδυνος σωματικής ή ψυχολογικής βλάβης.

5. Στις περιπτώσεις της παραγράφου 4, πριν από την άρνηση της εκτέλεσης με βάση την παράγραφο 6, η αρμόδια για την εκτέλεση αρχή ή το δικαστήριο λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο⁵⁵ για τη διευκόλυνση της εκτέλεσης σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και διαδικασία και το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού.

6. Όταν ο σοβαρός κίνδυνος της παραγράφου 4 είναι διαρκής, η αρμόδια για την εκτέλεση αρχή ή το δικαστήριο, δύναται, κατόπιν αιτήματος, να αρνηθεί την εκτέλεση της απόφασης.

---

⁵⁵ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η αρμόδια αρχή για την εκτέλεση ή το δικαστήριο μπορούν να αναστείλουν τη διαδικασία εκτέλεσης, αν η εκτέλεση εκθέτει το παιδί σε σοβαρό κίνδυνο σωματικής ή ψυχολογικής βλάβης λόγω προσωρινών εμποδίων που έχουν προκύψει μετά την έκδοση της απόφασης, ή για οποιαδήποτε άλλη σημαντική μεταβολή των συνθηκών. Η διαδικασία εκτέλεσης συνεχίζεται μόλις πάψει να υφίσταται ο σοβαρός κίνδυνος σωματικής ή ψυχολογικής βλάβης. Εάν αυτός εξακολουθεί να υφίσταται, ωστόσο, θα πρέπει να λαμβάνεται κάθε απαραίτητο μέτρο πριν από την άρνηση της εκτέλεσης, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και διαδικασία, μεταξύ άλλων, κατά περίπτωση, με τη συνδρομή λοιπών ειδικών επαγγελματιών, όπως κοινωνικών λειτουργών ή παιδοψυχολόγων, ώστε να εξασφαλιστεί η εφαρμογή της απόφασης. Ειδικότερα, οι αρμόδιες για την εκτέλεση αρχές θα πρέπει, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και διαδικασία, να προσπαθούν να αντιμετωπίζουν κάθε εμπόδιο που προκαλείται από τη μεταβολή των περιστάσεων, όπως, για παράδειγμα, η προφανής εναντίωση του παιδιού που εγείρεται μετά την έκδοση της απόφασης και η οποία είναι τόσο ισχυρή ώστε, εάν δεν ληφθεί υπόψη, να οδηγήσει σε σοβαρό κίνδυνο σωματικής ή ψυχολογικής βλάβης του παιδιού.»

Άρθρο 47ιε1

Λόγοι αναστολής ή άρνησης της εκτέλεσης με βάση το εθνικό δίκαιο⁵⁶

Οι λόγοι αναστολής ή άρνησης της εκτέλεσης σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης εφαρμόζονται, εφόσον είναι συμβατοί με την εφαρμογή των άρθρων 36/47ια, 40 και 47ιδ.⁵⁷

Άρθρο 41/47ιστ

Δικαιοδοσία των (...) αρμόδιων για την άρνηση εκτέλεσης αρχών ή δικαστηρίων

1. Η αίτηση για άρνηση εκτέλεσης με βάση το άρθρο 38 υποβάλλεται στο δικαστήριο (...) που προβλέπεται στον κατάλογο που κοινοποιεί κάθε κράτος μέλος στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 81. Η αίτηση για άρνηση εκτέλεσης με βάση άλλους λόγους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό ή επιτρέπονται από αυτόν υποβάλλεται στην αρχή ή στο δικαστήριο που προβλέπεται στον κατάλογο που κοινοποιεί κάθε κράτος μέλος στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 81.

---

⁵⁶ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Η εφαρμογή οποιουδήποτε εθνικού λόγου άρνησης δεν θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα τη διεύρυνση των όρων και προϋποθέσεων των λόγων που προβλέπονται βάσει του παρόντος κανονισμού.»

⁵⁷ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Ο διάδικος που αντιτάσσεται στην εκτέλεση απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος θα πρέπει, στο μέτρο του δυνατού και σύμφωνα με το νομικό σύστημα του κράτους μέλους εκτέλεσης, να είναι σε θέση να το πράξει στο πλαίσιο της διαδικασίας εκτέλεσης και να είναι σε θέση να προβάλει, εντός μίας και μόνο διαδικασίας, εκτός από τους λόγους άρνησης κατά τον παρόντα κανονισμό, τους λόγους άρνησης που προβλέπονται στην εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους, όπου ζητείται η εκτέλεση, οι οποίοι θα εξακολουθούν να ισχύουν καθώς δεν είναι ασυμβίβαστοι με τους λόγους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Σε αυτούς θα μπορούσαν να περιλαμβάνονται, για παράδειγμα, λόγοι σχετικοί με τυπικά σφάλματα της πράξης εκτέλεσης βάσει του εθνικού δικαίου ή σχετικά με τον ισχυρισμό ότι η ενέργεια που απαιτείται από την απόφαση έχει ήδη εκτελεστεί ή έχει καταστεί αδύνατη, για παράδειγμα, σε περίπτωση ανωτέρας βίας, σοβαρής ασθένειας του προσώπου στο οποίο το παιδί πρέπει να παραδοθεί, η φυλάκιση ή ο θάνατος του εν λόγω προσώπου, το γεγονός ότι το κράτος μέλος στο οποίο θα γίνει η επιστροφή του παιδιού μετατράπηκε σε εμπόλεμη ζώνη μετά την έκδοση της απόφασης, ή η άρνηση εκτέλεσης απόφασης η οποία, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο ζητείται η εκτέλεση, δεν έχει περιεχόμενο με εκτελεστικότητα και δεν μπορεί να προσαρμοστεί για τον σκοπό αυτό.»

2. Η κατά τόπον αρμοδιότητα της αρχής ή του δικαστηρίου, που περιλαμβάνεται στον κατάλογο κοινοποιείται από κάθε κράτος μέλος στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 81, καθορίζεται από (...) το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο κινείται η διαδικασία της παραγράφου 1.

(...)

Άρθρο 42/47ιζ

(...) Αίτηση για άρνηση εκτέλεσης

1. Η διαδικασία για υποβολή αίτησης άρνηση εκτέλεσης, στο μέτρο που δεν καλύπτεται από τον παρόντα κανονισμό, διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.
2. Ο αιτών προσκομίζει στο δικαστήριο αντίγραφο της απόφασης και, όπου είναι (...) **αναγκαίο και δυνατό, το κατάλληλο πιστοποιητικό που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 36α ή 47ιβ.**
3. Η αρμόδια για την εκτέλεση αρχή ή το δικαστήριο μπορεί, όπου είναι αναγκαίο, να απαιτεί από τον αιτούντα να προσκομίσει μετάφραση ή μεταγραμματοποίηση, σύμφωνα με το άρθρο 69, του [σχετικού περιεχομένου] του κατάλληλου πιστοποιητικού που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 36α ή 47ιβ και το οποίο προσδιορίζει την υποχρέωση προς εκτέλεση.
4. Η αρμόδια για την εκτέλεση αρχή ή το δικαστήριο μπορεί να ζητεί από τον αιτούντα να προσκομίσει μετάφραση ή μεταγραμματοποίηση, σύμφωνα με το άρθρο 69, της απόφασης, εάν αδυνατεί να προχωρήσει χωρίς την εν λόγω μετάφραση ή μεταγραμματοποίηση.
5. Η αρμόδια για την εκτέλεση αρχή ή το δικαστήριο μπορεί να απαλλάξει τον αιτούντα από την υποχρέωση υποβολής των εγγράφων που προβλέπονται στην (...) **παράγραφο 2**, εφόσον τα έχει ήδη στην κατοχή του ή εφόσον εκτιμά ότι δεν είναι εύλογο να βαρυνθεί ο αιτών με την υποχρέωση υποβολής τους. (...) **Στην τελευταία περίπτωση το δικαστήριο μπορεί να ζητήσει από τον άλλο διάδικο να προσκομίσει τα εν λόγω έγγραφα.**
6. Ο διάδικος που επιδιώκει την άρνηση της εκτέλεσης απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος δεν υποχρεούται να έχει ταχυδρομική διεύθυνση στο κράτος μέλος εκτέλεσης. Ο εν λόγω διάδικος οφείλει να έχει εξουσιοδοτημένο αντίκλητο στο κράτος μέλος εκτέλεσης μόνον αν ο διορισμός τέτοιου αντικλήτου είναι υποχρεωτικός **από το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης** ανεξάρτητα από την εθνικότητα (...) των διαδίκων.

Άρθρο 43/47η

(...) Σύντομες διαδικασίες

(...) Η αρμόδια για την εκτέλεση αρχή ή το δικαστήριο ενεργεί χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση στο πλαίσιο των διαδικασιών σχετικά με την αίτηση για άρνηση της εκτέλεσης.

Άρθρο 44/47η

Προσβολή ή προσφυγή (...)

1. (...) **Προσβολή** απόφασης σχετικά με την αίτηση για άρνηση της εκτέλεσης, ή προσφυγή κατά αυτής, μπορεί να ασκηθεί και από τους δύο διαδίκους.
2. Η **προσβολή ή η προσφυγή** ασκείται ενώπιον (...) **της αρχής ή του δικαστηρίου που το** (...) κράτος μέλος **εκτέλεσης** έχει κοινοποιήσει στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 81 **ως το δικαστήριο που επιλαμβάνεται των συγκεκριμένων προσφυγών.**

Άρθρο 45/47η

Περαιτέρω προσβολή ή προσφυγή (...)

(...) Απόφαση επί **της προσβολής ή προσφυγής** μπορεί να προσβληθεί (...) **με προσβολή ή προσφυγή μόνο εφόσον το οικείο (...) κράτος μέλος** έχει κοινοποιήσει στην Επιτροπή **τα δικαστήρια που επιλαμβάνονται τυχόν περαιτέρω προσβολής ή προσφυγής** σύμφωνα με το άρθρο 81.

Άρθρο 46/47ιθ

Αναστολή της διαδικασίας

1. Η **αρμόδια για την εκτέλεση αρχή** ή το δικαστήριο στο οποίο έχει υποβληθεί αίτηση για άρνηση της εκτέλεσης ή (...) το οποίο **επιλαμβάνεται** προσφυγής (...) που ασκείται σύμφωνα με τα άρθρα 44 ή 45 μπορεί (...) να αναστείλει τη διαδικασία για έναν από τους ακόλουθους λόγους:

- α) έχει ασκηθεί στο κράτος μέλος προέλευσης τακτικό ένδικο μέσο **κατά της απόφασης**·
- β) η προθεσμία (...) για την άσκηση του ένδικου μέσου που αναφέρεται στο στοιχείο α) δεν έχει εκπνεύσει· ή
- γ) το πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση έχει υποβάλει, κατά το άρθρο 47ιγ, αίτηση ανάκλησης του πιστοποιητικού που έχει εκδοθεί με βάση το άρθρο 47ιβ.

2. Εάν η **αρμόδια για την εκτέλεση αρχή** ή το δικαστήριο αναστείλει τη διαδικασία για τον λόγο που αναφέρεται στο στοιχείο β) της παραγράφου 1, μπορεί να τάξει την (...) προθεσμία για την άσκηση ένδικου μέσου.⁵⁸

(...)

(...)

(...)

(...)

---

⁵⁸ Βλ. προτεινόμενη αιτιολογική σκέψη στην υποσημείωση 54.

ΤΜΗΜΑ (...) 4

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

Άρθρο 55α

Πεδίο εφαρμογής

Το παρόν τμήμα εφαρμόζεται σε υποθέσεις διαζυγίων, δικαστικού χωρισμού και γονικής μέριμνας σε δημόσια έγγραφα που έχουν συνταχθεί ή καταχωριστεί επίσημα, και σε συμφωνίες που έχουν καταχωριστεί, σε κράτος μέλος που κρίνει εαυτό αρμόδιο δυνάμει του κεφαλαίου II του παρόντος κανονισμού.

Αναγνώριση και εκτέλεση δημοσίων εγγράφων και συμφωνιών

1. Τα δημόσια έγγραφα και οι συμφωνίες για τον δικαστικό χωρισμό και το διαζύγιο τα οποία παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα στο κράτος μέλος προέλευσης αναγνωρίζονται σε άλλα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται ειδική διαδικασία. Το τμήμα 1 του παρόντος κεφαλαίου εφαρμόζεται αναλόγως, εκτός αν άλλως προβλέπεται στο παρόν τμήμα.⁵⁹

---

⁵⁹ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Τα δημόσια έγγραφα και οι συμφωνίες μεταξύ των μερών σε δικαστικό χωρισμό και διαζύγιο τα οποία παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα σε κάποιο κράτος μέλος θα πρέπει να εξομοιούνται προς «αποφάσεις» για τους σκοπούς της εφαρμογής των κανόνων αναγνώρισης και εκτέλεσης. Τα δημόσια έγγραφα και οι συμφωνίες μεταξύ των μερών σε θέματα γονικής μέριμνας που είναι εκτελεστά σε κάποιο κράτος μέλος θα πρέπει να εξομοιούνται προς «αποφάσεις» για τους σκοπούς της εφαρμογής των κανόνων αναγνώρισης και εκτέλεσης.

Μολονότι η υποχρέωση παροχής στο παιδί της δυνατότητας να εκφράσει τις απόψεις του βάσει του παρόντος κανονισμού δεν εφαρμόζεται σε δημόσια έγγραφα και συμφωνίες, το δικαίωμα του παιδιού να εκφράσει τις απόψεις του εξακολουθεί να εφαρμόζεται δυνάμει του άρθρου 24 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 12 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού, όπως αυτά εφαρμόζονται στην εθνική νομοθεσία και διαδικασία. Το γεγονός ότι το παιδί δεν είχε τη δυνατότητα να εκφράσει τις απόψεις του δεν θα πρέπει αυτομάτως να αποτελεί λόγο άρνησης της αναγνώρισης και της εκτέλεσης των δημοσίων εγγράφων και συμφωνιών σε διαφορές γονικής μέριμνας.»

2. (...) Τα δημόσια έγγραφα και οι συμφωνίες σε διαφορές γονικής μέριμνας τα οποία παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα και είναι εκτελεστά στο (...) κράτος μέλος (...) προέλευσης αναγνωρίζονται και εκτελούνται (...) σε άλλα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται κήρυξη της εκτελεστότητας. Τα τμήματα 1 και 3 του παρόντος κεφαλαίου εφαρμόζονται αναλόγως, εκτός αν άλλως προβλέπεται στο παρόν τμήμα.

Άρθρο 56

Πιστοποιητικό

1. Το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή τους κράτους μέλους προέλευσης, που έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή κατά το άρθρο 81, εκδίδει, (...) κατόπιν αιτήσεως διαδίκου, (...) πιστοποιητικό για δημόσιο έγγραφο ή συμφωνία:

- α) επί γαμικών διαφορών, χρησιμοποιώντας το έντυπο που επισυνάπτεται στο παράρτημα [III].
- β) επί διαφορών γονικής μέριμνας, χρησιμοποιώντας το έντυπο που επισυνάπτεται στο παράρτημα [IV].⁶⁰

Το πιστοποιητικό του στοιχείου β) περιλαμβάνει περίληψη της εκτελεστής υποχρέωσης (...) που περιέχεται στο δημόσιο έγγραφο ή στη συμφωνία (...).

2. Το πιστοποιητικό μπορεί να εκδίδεται μόνον αν το κράτος μέλος που εξουσιοδότησε τη δημόσια αρχή ή άλλη αρχή να συντάξει ή να καταχωρίσει επίσημα το δημόσιο έγγραφο ή να καταχωρίσει τη συμφωνία, είχε δικαιοδοσία δυνάμει του κεφαλαίου II του παρόντος κανονισμού και αν το δημόσιο έγγραφο ή η συμφωνία έχει δεσμευτική νομική ισχύ στο εν λόγω κράτος μέλος.

---

⁶⁰ Το πιστοποιητικό θα πρέπει να περιέχει ένα τετραγωνίδιο που να αναφέρει κατά πόσον δόθηκε στο παιδί η δυνατότητα να εκφράσει τις απόψεις του και, εάν το παιδί δεν είχε τη δυνατότητα αυτή, τους λόγους για αυτό.

3. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 2, σε διαφορές γονικής μέριμνας το πιστοποιητικό δεν μπορεί να εκδίδεται αν υπάρχουν ενδείξεις ότι το περιεχόμενο του δημόσιου εγγράφου ή της συμφωνίας αντιβαίνει στο βέλτιστο συμφέρον του παιδιού.

4. Το πιστοποιητικό συμπληρώνεται στη γλώσσα του δημόσιου εγγράφου ή της συμφωνίας. Μπορεί, επίσης, να εκδίδεται σε όποια άλλη επίσημη γλώσσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει ζητήσει ο διάδικος. Το γεγονός αυτό δεν δημιουργεί υποχρέωση για την αρμόδια αρχή που εκδίδει το πιστοποιητικό να παράσχει μετάφραση ή μεταγραμματισμό [του σχετικού περιεχομένου].

(...)

5. Αν δεν προσκομιστεί το πιστοποιητικό, το δημόσιο έγγραφο ή η συμφωνία δεν αναγνωρίζεται ούτε εκτελείται σε άλλο κράτος μέλος.

Άρθρο 56α

Διόρθωση και ανάκληση του πιστοποιητικού

1. Το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης, το οποίο έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή κατά το άρθρο 81, διορθώνει κατόπιν αίτησης ή μπορεί να διορθώσει αυτεπαγγέλτως το πιστοποιητικό όταν, λόγω ουσιώδους σφάλματος ή παράλειψης, υπάρχει αναντιστοιχία μεταξύ του δημοσίου εγγράφου ή της συμφωνίας και του πιστοποιητικού.

2. Το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή της παραγράφου 1, κατόπιν αίτησης ή αυτεπαγγέλτως, ανακαλεί το πιστοποιητικό, αν χορηγήθηκε εσφαλμένα, λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων που ορίζονται στο άρθρο 56.

3. Η διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης τυχόν άσκησης ένδικου μέσου, σχετικά με τη διόρθωση ή την ανάκληση του πιστοποιητικού διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους προέλευσης.

Άρθρο 56β

Λόγοι άρνησης της αναγνώρισης ή εκτέλεσης

1. Η αναγνώριση δημόσιου εγγράφου ή συμφωνίας σχετικά με δικαστικό χωρισμό ή διαζύγιο απορρίπτεται:
  - α) αν η αναγνώριση αντίκειται προδήλως στη δημόσια τάξη του κράτους μέλους αναγνώρισης·
  - β) αν είναι ασυμβίβαστη με απόφαση, δημόσιο έγγραφο ή συμφωνία μεταξύ των ίδιων διαδίκων στο κράτος μέλος αναγνώρισης· ή
  - γ) αν είναι ασυμβίβαστη με προγενέστερη απόφαση, δημόσιο έγγραφο ή συμφωνία που έχει εκδοθεί μεταξύ των ίδιων διαδίκων σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτο κράτος, εφόσον η προγενέστερη απόφαση, δημόσιο έγγραφο, συμφωνία ή απόφαση πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αναγνώρισή της στο κράτος μέλος αναγνώρισης.
2. Η αναγνώριση ή η εκτέλεση δημόσιου εγγράφου ή συμφωνίας για διαφορές γονικής μέριμνας απορρίπτεται:
  - α) αν η αναγνώριση αντίκειται προδήλως στη δημόσια τάξη του κράτους μέλους αναγνώρισης, λαμβάνοντας υπόψη το συμφέρον του παιδιού·
  - β) κατόπιν αιτήματος οποιουδήποτε προσώπου ισχυρίζεται ότι το δημόσιο έγγραφο ή η συμφωνία παραβαίνει τη γονική του μέριμνα, εάν το δημόσιο έγγραφο συντάχθηκε ή καταχωρίστηκε, ή η συμφωνία συνάφθηκε και καταχωρίστηκε, χωρίς τη συμμετοχή του εν λόγω προσώπου·
  - γ) αν και στον βαθμό που είναι ασυμβίβαστη με μεταγενέστερη απόφαση, δημόσιο έγγραφο ή συμφωνία για διαφορές γονικής μέριμνας που έχει εκδοθεί στο κράτος μέλος στο οποίο γίνεται επίκληση της αναγνώρισης ή ζητείται η εκτέλεση·

δ) αν και στον βαθμό που είναι ασυμβίβαστη με μεταγενέστερη απόφαση, δημόσιο έγγραφο ή συμφωνία για διαφορές γονικής μέριμνας που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος ή στο τρίτο κράτος της συνήθους διαμονής του παιδιού, εφόσον η μεταγενέστερη απόφαση, δημόσιο έγγραφο ή συμφωνία πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αναγνώρισή της στο κράτος μέλος στο οποίο γίνεται επίκληση της αναγνώρισης ή ζητείται η εκτέλεση·

3. Η αναγνώριση ή η εκτέλεση δημόσιου εγγράφου ή συμφωνίας για διαφορές γονικής μέριμνας μπορεί να απορριφθεί αν το δημόσιο έγγραφο συντάχθηκε ή καταχωρίστηκε επίσημα, ή η συμφωνία καταχωρίστηκε, χωρίς να έχει δοθεί στο παιδί, το οποίο είναι σε θέση να διαμορφώσει τις απόψεις του, η δυνατότητα να εκφράσει τις απόψεις του.

ΤΜΗΜΑ (...) 5

(...) ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

(...)

(...)

Άρθρο 50

Απαγόρευση έρευνας της δικαιοδοσίας (...) του **δικαστηρίου** προέλευσης

Η δικαιοδοσία του (...) **δικαστηρίου** του κράτους μέλους προέλευσης δεν ερευνάται. Το κριτήριο της δημόσιας τάξης του άρθρου 37 στοιχείο α) και του άρθρου 38 στοιχείο α) δεν εφαρμόζεται στους κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας των άρθρων 3 έως (...) **13**.

Άρθρο 51

Διαφορές στο εφαρμοστέο δίκαιο

Αποφάσεις που αφορούν γαμικές διαφορές δεν μπορούν να μην αναγνωρισθούν με την αιτιολογία ότι η νομοθεσία του κράτους μέλους αναγνώρισης δεν επιτρέπει διαζύγιο, δικαστικό χωρισμό ή ακύρωση γάμου στη βάση των ιδίων γεγονότων.

Άρθρο 52

Μη αναθεώρηση επί της ουσίας

Η επί της ουσίας αναθεώρηση απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος αποκλείεται.

Άρθρο 52α

Άσκηση ένδικων μέσων σε ορισμένα κράτη μέλη

Εάν η απόφαση έχει εκδοθεί στην Ιρλανδία, στην Κύπρο ή στο Ηνωμένο Βασίλειο, κάθε μορφή ένδικου μέσου διαθεσίμου στο κράτος μέλος προέλευσης θεωρείται ως τακτικό ένδικο μέσο για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου.

(...)

(...)

Άρθρο 57

Έξοδα

Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται επίσης για τον καθορισμό του ποσού δαπανών σε δίκες που διεξάγονται βάσει του παρόντος κανονισμού και για την εκτέλεση κάθε απόφασης όσον αφορά τις εν λόγω δαπάνες.

Άρθρο 58

Δικαστική αρωγή

1. Ο αιτών στον οποίο έχει παρασχεθεί ολικά ή μερικά δικαστική αρωγή ή απαλλαγή από έξοδα και δαπάνες στο κράτος μέλος προέλευσης απολαμβάνει, στο πλαίσιο της διαδικασίας (...) των άρθρων (...) **27 παράγραφος 3, 39 και 42/47ζ** την ευμενέστερη μεταχείριση ή την ευρύτερη απαλλαγή από έξοδα και δαπάνες, που προβλέπει το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.
2. Ο αιτών ο οποίος στο κράτος μέλος προέλευσης επωφελήθηκε δωρεάν διαδικασίας από διοικητική αρχή που έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 81, δικαιούται, σε οποιαδήποτε διαδικασία της παραγράφου 1, να λαμβάνει νομική αρωγή σύμφωνα με την παράγραφο 1. Προς τούτο, ο εν λόγω διάδικος προσκομίζει έγγραφο που έχει εκδώσει η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης και το οποίο πιστοποιεί ότι πληροί τις οικονομικές προϋποθέσεις προκειμένου να μπορέσει να επωφεληθεί εν όλω ή εν μέρει της νομικής αρωγής ή απαλλαγής από έξοδα και δαπάνες.

Άρθρο 59

Εγγύηση ή κατάθεση χρηματικού ποσού

Καμιά εγγύηση ή κατάθεση χρηματικού ποσού, ανεξάρτητα από την ονομασία της, δεν μπορεί να επιβληθεί σε διάδικο που ζητεί σε κράτος μέλος την εκτέλεση αποφάσεως η οποία έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, με την αιτιολογία ότι είναι αλλοδαπός ή (...) δεν έχει τη συνήθη διαμονή του στο κράτος μέλος εκτέλεσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ (...) ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ⁶¹

---

⁶¹ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού σχετικά με τη συνεργασία σε διαφορές γονικής μέριμνας δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται για την επεξεργασία των αιτήσεων επιστροφής βάσει της Σύμβασης της Χάγης του 1980, η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 19 της Σύμβασης της Χάγης του 1980 και την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, δεν αποτελεί διαδικασία επί της ουσίας του ζητήματος της γονικής μέριμνας. Ωστόσο, οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού που αφορούν τη διεθνή απαγωγή παιδιών καθώς και οι γενικές διατάξεις θα πρέπει να εφαρμόζονται συμπληρωματικά με τη Σύμβαση της Χάγης του 1980.»

Βλ. επίσης την αιτιολογική σκέψη που προτείνεται στην υποσημείωση 3.

Άρθρο 60

Ορισμός κεντρικών αρχών⁶²

Κάθε κράτος μέλος ορίζει μία ή περισσότερες κεντρικές αρχές, επιφορτισμένες να παρέχουν τη συνδρομή τους για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού σε διαφορές γονικής μέριμνας και καθορίζει τις κατά τόπον ή τις καθ' ύλην αρμοδιότητές τους. Εάν ένα κράτος μέλος έχει ορίσει περισσότερες της μίας κεντρικές αρχές, οι κοινοποιήσεις, κατ' αρχήν, απευθύνονται απευθείας στην αρμόδια κεντρική αρχή. Εάν κοινοποίηση απευθυνθεί σε αναρμόδια κεντρική αρχή, αυτή (...) τη **διαβιβάζει** στην αρμόδια κεντρική αρχή και ενημερώνει(...) τον αποστολέα σχετικά.

(...)

Άρθρο 62

Γενικά καθήκοντα (...) των κεντρικών αρχών

1. (...) Οι κεντρικές αρχές καθιερώνουν ένα σύστημα ενημέρωσης σχετικά με τις εθνικές νομοθεσίες (...), διαδικασίες και **υπηρεσίες που υπάρχουν για διαφορές γονικής μέριμνας και λαμβάνουν τα μέτρα που θεωρούν κατάλληλα (...)** για τη βελτίωση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού (...).
2. **Οι κεντρικές αρχές συνεργάζονται και προάγουν τη συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών τους με σκοπό την επίτευξη των στόχων του παρόντος κανονισμού.**
3. Για (...) τους σκοπούς **αυτούς**, (...) **μπορεί** να χρησιμοποιείται το ευρωπαϊκό δικαστικό δίκτυο για αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

---

⁶² Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Για τις διαφορές γονικής μέριμνας, κεντρικές αρχές θα πρέπει να οριστούν σε όλα τα κράτη μέλη. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξετάσουν τη δυνατότητα να ορίσουν την ίδια κεντρική αρχή για τον παρόντα κανονισμό και για τις συμβάσεις της Χάγης του 1980 και του 1996. Θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι κεντρικές αρχές διαθέτουν επαρκείς οικονομικούς και ανθρώπινους πόρους που τους επιτρέπουν να εκτελούν τα καθήκοντα που τους ανατίθενται βάσει του παρόντος κανονισμού».

Άρθρο 62α

Αιτήματα μέσω των κεντρικών αρχών

1. Οι κεντρικές αρχές, κατόπιν αιτήματος κεντρικής αρχής άλλου κράτους μέλους, συνεργάζονται σε επιμέρους υποθέσεις με σκοπό την επίτευξη των στόχων του παρόντος κανονισμού.
2. Αιτήματα δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου μπορούν να υποβληθούν από δικαστήριο ή αρμόδια αρχή. Αιτήματα δυνάμει του άρθρου 63 στοιχεία γ) και ζ) και του άρθρου 64 παράγραφος 1 στοιχείο γ) μπορούν επίσης να υποβληθούν από δικαιούχους γονικής μέριμνας.
3. Εξαιρουμένων των περιπτώσεων επείγουσας ανάγκης και με την επιφύλαξη του άρθρου 67α, αιτήματα δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου υποβάλλονται στην κεντρική αρχή του κράτους μέλους του αιτούντος δικαστηρίου ή της αιτούσας αρμόδιας αρχής ή του κράτους μέλους στο οποίο ο αιτών έχει τη συνήθη διαμονή του.⁶³

⁶³ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Εξαιρουμένων των περιπτώσεων επείγουσας ανάγκης και με την επιφύλαξη της άμεσης συνεργασίας και επικοινωνίας μεταξύ δικαστηρίων που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό, τα αιτήματα δυνάμει του παρόντος κανονισμού σχετικά με τη συνεργασία σε θέματα γονικής μέριμνας μπορούν να διατυπώνονται από τα δικαστήρια και τις αρμόδιες αρχές και πρέπει να υποβάλλονται στην κεντρική αρχή του κράτους μέλους του αιτούντος δικαστηρίου ή της αιτούσας αρμόδιας αρχής. Ορισμένα αιτήματα μπορούν, επίσης, να διατυπώνονται από δικαιούχους γονικής μέριμνας και πρέπει να υποβάλλονται στην κεντρική αρχή του κράτους μέλους όπου ο αιτών έχει τη συνήθη διαμονή του. Τα εν λόγω αιτήματα θα πρέπει να περιλαμβάνουν: αιτήματα για την παροχή πληροφοριών και βοήθειας στους δικαιούχους γονικής μέριμνας που επιδιώκουν την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων στο έδαφος της κεντρικής αρχής στην οποία απευθύνεται το αίτημα, ιδιαίτερα όσον αφορά το δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας και την επιστροφή του παιδιού, συμπεριλαμβανομένων, εφόσον είναι αναγκαίο, πληροφοριών σχετικά με τον τρόπο παροχής δικαστικής αρωγής· αιτήματα για τη διευκόλυνση της συμφωνίας μεταξύ δικαιούχων γονικής μέριμνας μέσω διαμεσολάβησης ή άλλων μέσων εναλλακτικής επίλυσης διαφορών· και αιτήματα προς δικαστήριο ή αρμόδια αρχή για να εξετάσουν την ανάγκη λήψης μέτρων για την προστασία του προσώπου ή της παρουσίας του παιδιού.

Παράδειγμα περίπτωσης επείγουσας ανάγκης που θα επέτρεπε την άμεση αρχική επικοινωνία με το δικαστήριο ή την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται το αίτημα μπορεί να αποτελεί το αίτημα απευθείας στην αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους να εξετάσει την ανάγκη λήψης μέτρων για την προστασία του παιδιού στην περίπτωση που θεωρηθεί ότι το παιδί βρίσκεται σε επαπειλούμενο κίνδυνο.

Η διαδικασία μέσω των διαύλων της κεντρικής αρχής θα πρέπει να είναι υποχρεωτική μόνο για τα αρχικά αιτήματα· κάθε επόμενη επικοινωνία με το δικαστήριο, την αρμόδια αρχή ή τον αιτούντα δύναται να πραγματοποιείται απευθείας.»

4. Το παρόν άρθρο δεν αποκλείει τις κεντρικές αρχές ή τις αρμόδιες αρχές από το να συνάψουν ή να διατηρήσουν υφιστάμενες συμφωνίες ή ρυθμίσεις με κεντρικές αρχές ή αρμόδιες αρχές⁶⁴ ενός ή περισσότερων άλλων κρατών μελών, οι οποίες καθιστούν δυνατές τις απευθείας επικοινωνίες στις αμοιβαίες σχέσεις τους.
5. Το παρόν κεφάλαιο δεν αποκλείει κανέναν δικαιούχο γονικής μέριμνας από το να υποβάλει απευθείας αίτημα στα δικαστήρια άλλου κράτους μέλους.
6. Καμία διάταξη των άρθρων 63 και 64 δεν επιβάλλει υποχρέωση σε κεντρική αρχή να ασκήσει εξουσίες που μπορούν να ασκηθούν μόνο από δικαστικές αρχές σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται αίτημα.

Άρθρο 63

(...) **Ειδικά καθήκοντα των κεντρικών αρχών στις οποίες απευθύνεται αίτημα**

(...) Οι κεντρικές αρχές **στις οποίες απευθύνεται αίτημα**, (...) ενεργώντας απευθείας ή μέσω δικαστηρίων, αρμόδιων αρχών ή άλλων φορέων, λαμβάνουν οποιοδήποτε ενδεδειγμένο μέτρο προκειμένου:

- α) να βοηθούν (...), **σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και διαδικασία**, στον εντοπισμό παιδιού σε περιπτώσεις που αυτό φέρεται να βρίσκεται στο έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται το αίτημα και (...) **η πληροφορία αυτή** είναι αναγκαία για τη διεκπεραίωση **αίτησης ή αιτήματος** στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού·

---

⁶⁴ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Οι κεντρικές αρχές ή οι αρμόδιες αρχές δεν θα πρέπει να αποκλείονται από το να συνάψουν ή να διατηρήσουν υφιστάμενες συμφωνίες ή ρυθμίσεις με κεντρικές αρχές ή αρμόδιες αρχές ενός ή περισσότερων άλλων κρατών μελών, οι οποίες καθιστούν δυνατές τις απευθείας επικοινωνίες στις αμοιβαίες σχέσεις τους. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να ενημερώνουν τις κεντρικές αρχές τους για τέτοιες συμφωνίες ή ρυθμίσεις.»

- β) να συλλέγουν και να ανταλλάσσουν πληροφορίες που είναι χρήσιμες σε διαδικασίες διαφορών γονικής μέριμνας βάσει του άρθρου 64·
- γ) να παρέχουν πληροφορίες και βοήθεια στους δικαιούχους γονικής μέριμνας που επιδιώκουν την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων (...) στο έδαφος της κεντρικής αρχής στην οποία απευθύνεται αίτημα, ιδιαίτερα όσον αφορά το δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας και την επιστροφή του παιδιού, συμπεριλαμβανομένων, εφόσον είναι αναγκαίο, πληροφοριών σχετικά με τον τρόπο παροχής δικαστικής αρωγής·
- δ) να διευκολύνουν την επικοινωνία (...) μεταξύ δικαστηρίων, αρμόδιων αρχών και άλλων εμπλεκόμενων φορέων,⁶⁵ ιδίως για την εφαρμογή του άρθρου (...) 64α·
- ε) να διευκολύνουν⁶⁶ την επικοινωνία μεταξύ δικαστηρίων, εφόσον είναι αναγκαίο, ιδίως για την εφαρμογή των άρθρων 12, 12α, 14 και 19·

---

⁶⁵ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Σε ειδικές περιπτώσεις διαφορών γονικής μέριμνας οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, οι κεντρικές αρχές θα πρέπει να συνεργάζονται μεταξύ τους για την παροχή βοήθειας σε εθνικά δικαστήρια, αρμόδιες αρχές και λοιπούς φορείς καθώς και στους δικαιούχους της γονικής μέριμνας. Στους λοιπούς αυτούς φορείς μπορούν να περιλαμβάνονται, για παράδειγμα, οι μη κυβερνητικές οργανώσεις που παρέχουν διευκολύνσεις για την πραγματοποίηση επαφών υπό επίβλεψη, ή ένας φορέας γνωστός εν γένει ως υπηρεσία συνδρομής του οικογενειακού δικαστηρίου, που υπάρχει σε ορισμένα κράτη μέλη. Η βοήθεια που παρέχεται από την κεντρική αρχή στην οποία υποβάλλεται αίτημα θα πρέπει, ιδίως, να περιλαμβάνει τον εντοπισμό του παιδιού, είτε απευθείας είτε μέσω δικαστηρίων, αρμόδιων αρχών ή άλλων φορέων, όταν αυτό είναι αναγκαίο για τη διεκπεραίωση αιτήματος στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, καθώς και την παροχή κάθε πληροφορίας σχετικά με τις διαδικασίες σε θέματα γονικής μέριμνας.»

⁶⁶ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Οι κεντρικές αρχές στις οποίες υποβάλλεται αίτημα θα πρέπει, επίσης, να λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για να διευκολύνουν την επικοινωνία μεταξύ δικαστηρίων, εφόσον είναι αναγκαίο, ιδιαίτερα όσον αφορά την εφαρμογή των κανόνων για την παραπομπή της υπόθεσης σε άλλο δικαστήριο, για τα προσωρινά και ασφαλιστικά μέτρα σε επείγουσες περιπτώσεις, ιδιαίτερα όταν αφορούν διεθνή απαγωγή παιδιών και αποσκοπούν στην ελαχιστοποίηση του κινδύνου που αναφέρεται στο άρθρο 13 πρώτο εδάφιο σημείο β) της Σύμβασης της Χάγης του 1980, και για την εκκρεμοδικία και συναφείς αγωγές. Προς το σκοπό αυτό, η παροχή πληροφοριών για περαιτέρω απευθείας επικοινωνία μπορεί να επαρκεί σε ορισμένες περιπτώσεις (για παράδειγμα, η παροχή στοιχείων επικοινωνίας αρχών παιδικής πρόνοιας, δικαστών του δικτύου ή του αρμόδιου δικαστηρίου).»

- στ) να παρέχουν κάθε πληροφορία και βοήθεια που είναι χρήσιμες για την εφαρμογή του άρθρου 65 από **τα δικαστήρια και τις αρμόδιες αρχές** και
- ζ) να διευκολύνουν τη σύναψη συμφωνιών μεταξύ των δικαιούχων γονικής μέριμνας, προσφεύγοντας στη μεσολάβηση ή σε άλλα μέσα **εναλλακτικής επίλυσης διαφορών**, και να διευκολύνουν προς τον σκοπό αυτό τη διασυνοριακή συνεργασία (...).
- (...)

Άρθρο 64

Συνεργασία για τη συλλογή και ανταλλαγή πληροφοριών που είναι χρήσιμες σε διαδικασίες **διαφορών γονικής μέριμνας**

1. Κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος (...), η κεντρική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο το παιδί έχει ή είχε τη συνήθη διαμονή του (...), βρίσκεται ή βρισκόταν (...), απευθείας ή μέσω **δικαστηρίων, αρμόδιων αρχών ή άλλων φορέων:**
- α) **εφόσον προβλέπεται, διαβιβάζει ή καταρτίζει και διαβιβάζει έκθεση σχετικά με τα εξής:**
- i) (...) την κατάσταση του παιδιού·
  - ii) (...) τυχόν **εκκρεμείς διαδικασίες (...) σε διαφορές γονικής μέριμνας του παιδιού·** ή
  - iii)(...) ληφθείσες αποφάσεις (...) **σε διαφορές γονικής μέριμνας του παιδιού·**

- β) παρέχει κάθε άλλη πληροφορία που είναι χρήσιμη σε διαδικασίες διαφορών γονικής μέριμνας στο αιτούν κράτος μέλος, ιδίως όσον αφορά την κατάσταση γονέα, συγγενή ή άλλου προσώπου που μπορεί να είναι κατάλληλο για τη φροντίδα του παιδιού, εάν το απαιτεί η κατάσταση του παιδιού· ή
- γ) δύνανται να ζητά από το δικαστήριο ή την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο ανήκει να εξετάσει την ανάγκη λήψης μέτρων για την προστασία του προσώπου ή της παρουσίας του παιδιού.

(...)

2. Σε κάθε περίπτωση κατά την οποία το παιδί εκτίθεται σε σοβαρό κίνδυνο, το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή που εξετάζει ή έχει λάβει μέτρα για την προστασία του παιδιού, εάν γνωρίζει ότι η διαμονή του παιδιού έχει μετακινηθεί σε άλλο κράτος μέλος ή ότι το παιδί βρίσκεται στο κράτος μέλος αυτό, ενημερώνει τα δικαστήρια ή τις αρμόδιες αρχές αυτού του άλλου κράτους μέλους για τον κίνδυνο που υπάρχει και για τα μέτρα που έχουν ληφθεί ή είναι υπό εξέταση. Η πληροφορία αυτή μπορεί να διαβιβαστεί απευθείας ή μέσω των κεντρικών αρχών.

3. Τα αιτήματα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 και τυχόν πρόσθετα έγγραφα συνοδεύονται από μετάφραση στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται το αίτημα ή, όταν υπάρχουν διάφορες επίσημες γλώσσες στο εν λόγω κράτος μέλος, στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου στον οποίο πρόκειται να διεκπεραιωθεί το αίτημα ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα έχει δηλώσει ότι αποδέχεται το κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται το αίτημα. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν την αποδοχή αυτή στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 81.

4. Εκτός αν αυτό καθίσταται αδύνατο λόγω εξαιρετικών περιστάσεων,⁶⁷ οι πληροφορίες της παραγράφου 1 διαβιβάζονται στην αιτούσα κεντρική αρχή το αργότερο τρεις μήνες μετά την παραλαβή του αιτήματος.

---

⁶⁷ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Καθώς ο χρόνος έχει καθοριστική σημασία στα θέματα γονικής μέριμνας, οι πληροφορίες που ζητούνται δυνάμει των διατάξεων του παρόντος κανονισμού σχετικά με τη συνεργασία, μεταξύ άλλων όσον αφορά τη συλλογή και την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις διαδικασίες σε θέματα γονικής μέριμνας, και η απόφαση για τη χορήγηση ή την άρνηση χορήγησης έγκρισης για την τοποθέτηση του παιδιού σε άλλο κράτος μέλος θα πρέπει να διαβιβάζονται στο αιτούν κράτος μέλος από την κεντρική αρχή του κράτους μέλους προς το οποίο υποβάλλεται το αίτημα, το αργότερο εντός τριών μηνών από την παραλαβή του αιτήματος, εκτός αν αυτό καθίσταται αδύνατο λόγω εξαιρετικών περιστάσεων. Σε αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνεται η υποχρέωση της αρμόδιας εθνικής αρχής να παράσχει, ή να εξηγήσει γιατί δεν μπορεί να παράσχει, τις πληροφορίες στην κεντρική αρχή στην οποία απευθύνεται το αίτημα έγκαιρα, ώστε αυτή να μπορεί να τηρήσει την προθεσμία αυτή. Ωστόσο, όλες οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επιδιώκουν να απαντούν ακόμη πιο γρήγορα από την προβλεπόμενη μέγιστη προθεσμία.»

Άρθρο 64α

Εκτέλεση αποφάσεων σε διαφορές γονικής μέριμνας σε άλλο κράτος μέλος

1. Δικαστήριο κράτους μέλους μπορεί να ζητήσει από τα δικαστήρια ή τις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους τη συνδρομή τους για την εκτέλεση⁶⁸ αποφάσεων σε διαφορές γονικής μέριμνας που έχουν εκδοθεί βάσει του παρόντος κανονισμού, ιδιαίτερα για την εξασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας.
2. Το αίτημα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και τυχόν συνοδευτικά έγγραφα συνοδεύονται από μετάφραση στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται το αίτημα ή, όταν υπάρχουν διάφορες επίσημες γλώσσες στο εν λόγω κράτος μέλος, στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου στον οποίο πρόκειται να διεκπεραιωθεί το αίτημα ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα έχει δηλώσει ότι αποδέχεται το κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται το αίτημα. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν την αποδοχή αυτή στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 81.

⁶⁸ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Όταν δικαστήριο κράτους μέλους έχει ήδη εκδώσει απόφαση για διαφορά γονικής μέριμνας ή εξετάζει τέτοια απόφαση και η απόφαση αυτή πρόκειται να εκτελεστεί σε άλλο κράτος μέλος, το δικαστήριο θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να ζητήσει από τα δικαστήρια ή τις αρμόδιες αρχές αυτού του άλλου κράτους μέλους συνδρομή για την εκτέλεση της απόφασης. Αυτό θα πρέπει να εφαρμόζεται, για παράδειγμα, σε αποφάσεις με τις οποίες χορηγείται δικαίωμα επικοινωνίας υπό επίβλεψη το οποίο θα ασκηθεί σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται το δικαστήριο το οποίο εξέδωσε την απόφαση σχετικά με το δικαίωμα επικοινωνίας, ή σε αποφάσεις οι οποίες περιλαμβάνουν οποιαδήποτε άλλα συνοδευτικά μέτρα των δικαστηρίων ή των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους στο οποίο πρόκειται να εκτελεστεί η απόφαση.»

---

⁶⁹ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Όταν απόφαση σχετικά με την τοποθέτηση παιδιού σε ίδρυμα ή σε ανάδοχη οικογένεια εξετάζεται στο κράτος μέλος της συνήθους διαμονής του παιδιού, το δικαστήριο θα πρέπει να εξετάσει, στο αρχικό στάδιο της διαδικασίας, κατάλληλα μέτρα ώστε να διασφαλίζεται ο σεβασμός των δικαιωμάτων του παιδιού, ιδίως του δικαιώματος του παιδιού να διατηρήσει την ταυτότητά του και την επαφή με τους γονείς ή, κατά περίπτωση, με λοιπούς συγγενείς, δυνάμει των άρθρων 8, 9 και 20 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού. Εφόσον το δικαστήριο γνωρίζει ότι υπάρχει στενή σχέση του παιδιού με άλλο κράτος μέλος, τα κατάλληλα μέτρα θα μπορούσαν ειδικότερα να περιλαμβάνουν, στις περιπτώσεις όπου εφαρμόζεται το άρθρο 37 στοιχείο β) της Σύμβασης της Βιέννης επί των προξενικών σχέσεων, κοινοποίηση προς την προξενική αρχή του εν λόγω κράτους μέλους. Η εν λόγω ενημέρωση μπορεί επίσης να επιτευχθεί μέσω πληροφοριών που παρέχει η κεντρική αρχή αυτού του άλλου κράτους μέλους. Μεταξύ των κατάλληλων μέτρων μπορεί επίσης να συγκαταλέγεται αίτημα δυνάμει του παρόντος κανονισμού προς το εν λόγω κράτος μέλος για την παροχή πληροφοριών σχετικά με γονέα, συγγενή ή άλλα πρόσωπα που μπορεί να είναι κατάλληλα για τη φροντίδα του παιδιού. Επιπλέον, ανάλογα με τις περιστάσεις, το δικαστήριο μπορεί επίσης να ζητήσει πληροφορίες σχετικά με διαδικασίες και αποφάσεις που αφορούν γονέα ή αδέρφια του παιδιού. Το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού θα πρέπει να αποτελεί πρωταρχικό μέλημα. Ειδικότερα, καμία από τις εν λόγω διατάξεις δεν θα πρέπει να επηρεάζει την εθνική νομοθεσία ή διαδικασία που εφαρμόζεται σε οποιαδήποτε απόφαση τοποθέτησης λαμβάνεται από δικαστήριο ή αρμόδια αρχή στο κράτος μέλος που εξετάζει το ενδεχόμενο τοποθέτησης. Πιο συγκεκριμένα, δεν θα τίθεται με αυτόν τον τρόπο καμία υποχρέωση στις αρχές του κράτους μέλους με δικαιοδοσία, να τοποθετήσουν το παιδί στο άλλο κράτος μέλος ή να εμπλέξουν περαιτέρω το εν λόγω κράτος μέλος στην απόφαση ή τη διαδικασία τοποθέτησης.»

1. Όταν (...) δικαστήριο ή αρμόδια αρχή (...) εξετάζει το ενδεχόμενο τοποθέτησης ενός παιδιού σε (...) άλλο κράτος μέλος⁷⁰, λαμβάνει προηγουμένως την έγκριση της αρμόδιας αρχής αυτού του άλλου κράτους μέλους. Προς τον σκοπό αυτό (...) η κεντρική αρχή του (...) αιτούντος κράτους μέλους διαβιβάζει στην κεντρική αρχή του κράτους μέλους **στο οποίο απευθύνεται το αίτημα** και στο οποίο πρόκειται να τοποθετηθεί το παιδί αίτημα έγκρισης το οποίο περιλαμβάνει έκθεση σχετικά με το παιδί καθώς και τους λόγους της προτεινόμενης τοποθέτησης ή παροχής φροντίδας, **πληροφορίες για οποιαδήποτε εξεταζόμενη χρηματοδότηση και οποιαδήποτε άλλη πληροφορία κρίνεται χρήσιμη, όπως η αναμενόμενη διάρκεια της τοποθέτησης.**⁷¹

⁷⁰ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Κάθε είδος τοποθέτησης παιδιού σε ανάδοχη οικογένεια - δηλαδή, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και διαδικασία, υπό τη φροντίδα ενός ή περισσοτέρων ατόμων - ή σε ίδρυμα, για παράδειγμα σε ορφανοτροφείο ή στέγη ανηλίκων, σε άλλο κράτος μέλος θα πρέπει να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, εκτός αν αποκλείεται ρητά, όπως η τοποθέτηση με σκοπό την υιοθεσία και η τοποθέτηση υπό τη φροντίδα γονέα ή, κατά περίπτωση, υπό τη φροντίδα οποιουδήποτε άλλου στενού συγγενή όπως δηλώνεται από το κράτος μέλος υποδοχής. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να περιλαμβάνονται και οι «τοποθετήσεις εκπαιδευτικού χαρακτήρα» που αποφασίζονται από δικαστήριο ή ρυθμίζονται από αρμόδια αρχή με τη σύμφωνη γνώμη των γονέων ή του παιδιού ή κατόπιν δικού τους αιτήματος λόγω αποκλίνουσας συμπεριφοράς του παιδιού. Θα πρέπει να αποκλείεται μόνο η τοποθέτηση - εκπαιδευτικού ή τιμωρητικού χαρακτήρα - που αποφασίζεται ή ρυθμίζεται έπειτα από πράξη του παιδιού, η οποία θα μπορούσε να ισοδυναμεί με αξιόποινη πράξη βάσει του εθνικού ποινικού δικαίου, εάν είχε διαπραχθεί από ενήλικα, ανεξαρτήτως του αν στη συγκεκριμένη περίπτωση θα μπορούσε να οδηγήσει σε καταδίκη.»

⁷¹ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Όταν δικαστήριο ή αρμόδια αρχή κράτους μέλους εξετάζει το ενδεχόμενο τοποθέτησης παιδιού σε άλλο κράτος μέλος, θα πρέπει να πραγματοποιείται διαδικασία διαβούλευσης για τη λήψη έγκρισης πριν από την τοποθέτηση. Το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή που εξετάζει το ενδεχόμενο τοποθέτησης θα πρέπει να λάβει την έγκριση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους στο οποίο θα τοποθετηθεί το παιδί προτού αποφασίσει ή ρυθμίσει την τοποθέτηση. Η απουσία απάντησης εντός τριών μηνών δεν θα πρέπει να νοηθεί ως έγκριση και χωρίς έγκριση η τοποθέτηση δεν θα πρέπει να πραγματοποιηθεί. Το αίτημα έγκρισης θα πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον έκθεση σχετικά με το παιδί καθώς και τους λόγους της προτεινόμενης τοποθέτησης ή παροχής φροντίδας, την αναμενόμενη διάρκεια της τοποθέτησης, πληροφορίες για οποιαδήποτε εξεταζόμενη χρηματοδότηση, σε συνδυασμό με οποιαδήποτε άλλη πληροφορία μπορεί να κριθεί χρήσιμη από το κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται το αίτημα όπως οποιαδήποτε προβλεπόμενη επίβλεψη του μέτρου, ρυθμίσεις για την επαφή με τους γονείς, άλλους συγγενείς ή άλλα πρόσωπα με τα οποία το παιδί έχει στενή σχέση, ή οι λόγοι για τους οποίους δεν εξετάζεται η επαφή αυτή δυνάμει του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης ανθρωπίνων δικαιωμάτων.»

Λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας του Δικαστηρίου, όταν έχει δοθεί έγκριση τοποθέτησης για συγκεκριμένη χρονική περίοδο, η εν λόγω έγκριση δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε αποφάσεις ή ρυθμίσεις με τις οποίες παρατείνεται η διάρκεια της τοποθέτησης. Σε τέτοιες περιπτώσεις, θα πρέπει να υποβάλλεται νέο αίτημα έγκρισης.»

1α. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται όταν το παιδί πρόκειται να τοποθετηθεί υπό τη φροντίδα γονέα.

Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι η έγκρισή τους βάσει της παραγράφου 1 δεν απαιτείται για τοποθετήσεις εντός του εδάφους τους για ορισμένες κατηγορίες στενών συγγενών πέραν των γονέων. Οι κατηγορίες αυτές κοινοποιούνται στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 81.

1β. Η κεντρική αρχή άλλου κράτους μέλους μπορεί να ενημερώσει το δικαστήριο ή την αρμόδια αρχή που εξετάζει το ενδεχόμενο τοποθέτησης παιδιού, για τη στενή σχέση του παιδιού με το εν λόγω κράτος μέλος. Αυτό δεν επηρεάζει την εθνική νομοθεσία και διαδικασία του κράτους μέλους που εξετάζει το ενδεχόμενο τοποθέτησης.

2. Το αίτημα και (...) **τυχόν πρόσθετα έγγραφα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 συνοδεύονται από μετάφραση στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται το αίτημα ή, όταν υπάρχουν διάφορες επίσημες γλώσσες στο εν λόγω κράτος μέλος, στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του (...) τόπου στον οποίο πρόκειται να διεκπεραιωθεί το αίτημα ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα έχει δηλώσει ότι αποδέχεται το κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται το αίτημα. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν την αποδοχή αυτή στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 81.**

3. Η (...) τοποθέτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 (...) αποτελεί **αντικείμενο απόφασης ή ρύθμισης από** το αιτούν κράτος μέλος **μόνο αφότου** η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται το αίτημα εγκρίνει την τοποθέτηση.

4. Εκτός αν αυτό καθίσταται αδύνατο λόγω εξαιρετικών περιστάσεων, η (...) απόφαση με την οποία χορηγείται ή απορρίπτεται η έγκριση **διαβιβάζεται** στην αιτούσα κεντρική αρχή το αργότερο (...) **τρεις μήνες** μετά την παραλαβή του αιτήματος.⁷²

---

⁷² Βλ. την προτεινόμενη αιτιολογική σκέψη στην υποσημείωση 67 ανωτέρω.

5. Η διαδικασία για τη λήψη της έγκρισης διέπεται από το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται το αίτημα⁷³.

6. Το παρόν άρθρο δεν αποκλείει τις κεντρικές αρχές ή τις αρμόδιες αρχές από το να συνάψουν ή να διατηρήσουν υφιστάμενες συμφωνίες ή ρυθμίσεις με κεντρικές αρχές ή αρμόδιες αρχές ενός ή περισσότερων άλλων κρατών μελών, οι οποίες διευκολύνουν τη διαδικασία διαβούλευσης για τη λήψη έγκρισης στις αμοιβαίες σχέσεις τους.

Άρθρο 66

(...) Έξοδα των κεντρικών αρχών

(...) 1. Η συνδρομή των κεντρικών αρχών σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό παρέχεται ατελώς.

2. Κάθε κεντρική αρχή αναλαμβάνει τα έξοδά της **κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού**.

Άρθρο 67

Συνεδριάσεις των κεντρικών αρχών

1. Οι κεντρικές αρχές, για να διευκολύνουν την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, συνέρχονται τακτικά.

---

⁷³ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Επιπλέον, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν σαφείς κανόνες και διαδικασίες για τους σκοπούς της έγκρισης που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό, ώστε να κατοχυρώσουν την ασφάλεια δικαίου και να εξασφαλίσουν την ταχεία λήψη αποφάσεως. Οι διαδικασίες θα πρέπει, μεταξύ άλλων, να παρέχουν στην αρμόδια αρχή τη δυνατότητα να χορηγεί ή να αρνείται την έγκριση σε σύντομο χρονικό διάστημα.»

2. Η σύγκληση των συνεδριάσεων των κεντρικών αρχών γίνεται , **ιδίως, από την Επιτροπή**⁷⁴ στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις σύμφωνα με την απόφαση 2001/470/EK.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 67αθ

Πεδίο εφαρμογής

Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στην επεξεργασία αιτημάτων και αιτήσεων που υποβάλλονται δυνάμει των κεφαλαίων III έως V του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 67α

Συνεργασία και επικοινωνία μεταξύ δικαστηρίων

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, τα δικαστήρια μπορούν να συνεργάζονται και να επικοινωνούν ή να ζητούν πληροφορίες απευθείας μεταξύ τους υπό την προϋπόθεση ότι η επικοινωνία αυτή σέβεται τα δικονομικά δικαιώματα των διαδίκων και την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών.

---

⁷⁴ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Το γεγονός ότι η σύγκληση των συνεδριάσεων των κεντρικών αρχών γίνεται ιδίως από την Επιτροπή στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις σύμφωνα με την απόφαση 2001/470/EK δεν θα πρέπει να αποκλείει τη διοργάνωση άλλων συνεδριάσεων των κεντρικών αρχών.»

2. Η συνεργασία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μπορεί να υλοποιείται με οποιοδήποτε μέσο κρίνει κατάλληλο το δικαστήριο. Μπορεί ιδίως να αφορά:

- α) την επικοινωνία για τους σκοπούς των άρθρων 12 και 12α·
- β) την ενημέρωση σύμφωνα με το άρθρο 14·
- γ) την ενημέρωση σχετικά με εκκρεμείς διαδικασίες για τους σκοπούς του άρθρου 19·
- δ) την επικοινωνία για τους σκοπούς των κεφαλαίων III έως V.

Άρθρο 65α

Συλλογή και διαβίβαση πληροφοριών⁷⁵

⁷⁵ Θα προστεθούν δύο αιτιολογικές σκέψεις με την ακόλουθη διατύπωση:

(Αιτιολογική σκέψη 1) «Εκτός αν άλλως προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό, ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 θα πρέπει να εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα κράτη μέλη η οποία πραγματοποιείται κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Ειδικότερα, για να μην τεθεί σε κίνδυνο η διεκπεραίωση αιτήματος δυνάμει του παρόντος κανονισμού, για παράδειγμα για την επιστροφή του παιδιού σύμφωνα με τη Σύμβαση της Χάγης του 1980 για την απαγωγή παιδιών, ή για να λάβει υπόψη το δικαστήριο την ανάγκη να ληφθούν μέτρα για την προστασία του προσώπου ή της περιουσίας του παιδιού, η ενημέρωση του υποκειμένου των δεδομένων όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 14 παράγραφοι 1 έως 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, για παράδειγμα σχετικά με στοιχεία που ζητούνται για τον εντοπισμό του παιδιού, μπορεί να μετατεθεί για μετά τη διεκπεραίωση του αιτήματος για το οποίο ζητούνται οι εν λόγω πληροφορίες. Η εξαίρεση αυτή γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 5 καθώς και το άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχεία στ), ζ), θ) και ι) του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679.»

(Αιτιολογική σκέψη 2) «Αυτό δεν αποκλείει κανέναν ενδιαμέσο, δικαστήριο ή αρμόδια αρχή, όπου έχουν διαβιβαστεί οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, από το να λάβει μέτρα για την προστασία του παιδιού ή να συμβάλει στη λήψη τέτοιων μέτρων, όταν το παιδί διατρέχει κίνδυνο βλάβης ή υπάρχουν ενδείξεις τέτοιου κινδύνου.»

1. Η κεντρική αρχή στην οποία απευθύνεται αίτημα διαβιβάζει κάθε αίτηση, αίτημα ή τις πληροφορίες που περιέχονται σε αυτά για διαφορές γονικής μέριμνας ή διεθνούς απαγωγής παιδιών, κατά περίπτωση, δυνάμει του παρόντος κανονισμού, στο δικαστήριο, την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο ανήκει ή σε άλλον ενδιαμέσο ως ενδείκνυται βάσει της εθνικής νομοθεσίας και διαδικασίας.
2. Οποιοσδήποτε ενδιαμέσος, δικαστήριο ή αρμόδια αρχή, όπου έχουν διαβιβαστεί οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δυνάμει του παρόντος κανονισμού, μπορεί να χρησιμοποιήσει τις εν λόγω πληροφορίες μόνο για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού.
3. Ο ενδιαμέσος, το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή που κατέχει ή έχει αρμοδιότητα να συλλέξει, εντός του κράτους στο οποίο απευθύνεται το αίτημα, πληροφορίες που απαιτούνται για τη διεκπεραίωση αιτήματος ή αίτησης δυνάμει του παρόντος κανονισμού, παρέχει τις εν λόγω πληροφορίες στην κεντρική αρχή στην οποία απευθύνεται το αίτημα κατόπιν αιτήματός της, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η κεντρική αρχή στην οποία απευθύνεται το αίτημα δεν έχει απευθείας πρόσβαση σε αυτές.
4. Η κεντρική αρχή στην οποία απευθύνεται το αίτημα διαβιβάζει, εφόσον είναι αναγκαίο, τις πληροφορίες που αποκτήθηκαν με αυτόν τον τρόπο στην αιτούσα κεντρική αρχή σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και διαδικασία.

Άρθρο 67β

Ενημέρωση του υποκειμένου των δεδομένων

Όταν υπάρχει κίνδυνος να θυγεί η αποτελεσματική διεκπεραίωση του αιτήματος για το οποίο διαβιβάστηκαν οι πληροφορίες δυνάμει του παρόντος κανονισμού, η υποχρέωση να ενημερωθεί το υποκείμενο των δεδομένων δυνάμει του άρθρου 14 παράγραφοι 1 έως 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 μπορεί να μεταταθεί για μετά τη διεκπεραίωση του αιτήματος.⁷⁶

Άρθρο 67γ

Μη δημοσιοποίηση πληροφοριών⁷⁷

⁷⁶ Βλ. προτεινόμενη αιτιολογική σκέψη στην υποσημείωση 75.

⁷⁷ Θα προστεθεί το ακόλουθο κείμενο μετά την αιτιολογική σκέψη που προτείνεται στην υποσημείωση 75:

«Σε περιπτώσεις στις οποίες η δημοσιοποίηση ή η επιβεβαίωση των σχετικών πληροφοριών θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού, για παράδειγμα σε περίπτωση κατά την οποία έχει ασκηθεί ενδοοικογενειακή βία και το δικαστήριο αποφάσισε να μην αποκαλυφθεί η νέα διεύθυνση του παιδιού στον αιτούντα, ο παρών κανονισμός επιδιώκει να επιτύχει μια λεπτή ισορροπία. Μολονότι ο κανονισμός προβλέπει ότι η κεντρική αρχή, το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή δεν θα πρέπει να δημοσιοποιήσει ούτε να επιβεβαιώσει στον αιτούντα ή σε τρίτο μέρος καμία πληροφορία η οποία συλλέγεται ή διαβιβάζεται για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού εάν κριθεί ότι με αυτόν τον τρόπο θα μπορούσε να τεθεί σε κίνδυνο η υγεία, η ασφάλεια ή η ελευθερία του παιδιού ή άλλου προσώπου, ο κανονισμός ωστόσο υπογραμμίζει ότι αυτό δεν θα πρέπει να εμποδίζει τη συλλογή και τη διαβίβαση πληροφοριών από τις κεντρικές αρχές, τα δικαστήρια και τις αρμόδιες αρχές, και μεταξύ αυτών, στον βαθμό που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των υποχρεώσεων δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Αυτό σημαίνει ότι όταν είναι δυνατό και σκόπιμο, μια αίτηση μπορεί να υποστεί επεξεργασία δυνάμει του παρόντος κανονισμού χωρίς να παρασχεθούν στον αιτούντα όλες οι πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την επεξεργασία της. Για παράδειγμα, εφόσον υπάρχει σχετική πρόβλεψη στην εθνική νομοθεσία, η κεντρική αρχή μπορεί να κινήσει διαδικασία εξ ονόματος αιτούντος χωρίς να κοινοποιήσει στον αιτούντα τις πληροφορίες σχετικά με τον τόπο στον οποίο βρίσκεται το παιδί. Ωστόσο, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η υποβολή και μόνο του αιτήματος θα μπορούσε ήδη να θέσει σε κίνδυνο την υγεία, την ασφάλεια ή την ελευθερία του παιδιού ή άλλου προσώπου, δεν θα πρέπει να υπάρχει υποχρέωση δυνάμει του παρόντος κανονισμού για την υποβολή τέτοιου αιτήματος.»

1. Κεντρική αρχή, δικαστήριο ή αρμόδια αρχή δεν δημοσιοποιεί ούτε επιβεβαιώνει πληροφορίες που συλλέχθηκαν ή διαβιβάστηκαν για τους σκοπούς των κεφαλαίων III έως VI, εάν αποφασίσει ότι το γεγονός αυτό θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την υγεία, την ασφάλεια ή την ελευθερία του παιδιού ή άλλου προσώπου.

2. Η σχετική απόφαση που λαμβάνεται σε ένα κράτος μέλος λαμβάνεται υπόψη από τις κεντρικές αρχές, τα δικαστήρια και τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών, ιδίως στις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας.

3. Καμία διάταξη του παρόντος άρθρου δεν εμποδίζει τη συλλογή και τη διαβίβαση πληροφοριών από τις κεντρικές αρχές, τα δικαστήρια και τις αρμόδιες αρχές, και μεταξύ αυτών, στον βαθμό που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των υποχρεώσεων δυνάμει των κεφαλαίων III έως VI.

Άρθρο 68

Επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση

Καμία επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται (...) στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 69

(...) Γλώσσες

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 35/47ι παράγραφος 2 στοιχείο α), όποτε απαιτείται μετάφραση ή μεταγραμμатισμός βάσει του παρόντος κανονισμού, η εν λόγω μετάφραση ή μεταγραμμатισμός γίνεται στην επίσημη γλώσσα του οικείου κράτους μέλους ή, αν στο εν λόγω κράτος μέλος υπάρχουν περισσότερες επίσημες γλώσσες, στην επίσημη γλώσσα ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες των δικαστικών διαδικασιών του τόπου όπου γίνεται επίκληση απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος ή υποβάλλεται αίτηση, σύμφωνα με τη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους.

2. Οι μεταφράσεις ή ο μεταγραμματισμός του σχετικού περιεχομένου των πιστοποιητικών που αναφέρονται στα άρθρα (...) **36α, 47ιβ** και 56 μπορούν να γίνουν και προς οποιαδήποτε άλλη επίσημη γλώσσα ή γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης την οποία ή τις οποίες το οικείο κράτος μέλος έχει δηλώσει σύμφωνα με το άρθρο 81 ότι δέχεται.

3. (...) Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή την επίσημη γλώσσα ή γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, πέραν των δικών τους, στις οποίες μπορούν να συντάσσονται οι κοινοποιήσεις που απευθύνονται στις κεντρικές αρχές.

4. Κάθε μετάφραση που απαιτείται για τους σκοπούς των κεφαλαίων **III και IV** του παρόντος κανονισμού πραγματοποιείται από πρόσωπο που νομιμοποιείται να πραγματοποιεί μεταφράσεις σε ένα από τα κράτη μέλη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΠΡΑΞΕΙΣ

Άρθρο 70

Τροποποιήσεις των παραρτημάτων

Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να θεσπίζει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 71 σχετικά με την τροποποίηση (...) [των σχετικών]⁷⁸ **παραρτημάτων προκειμένου να επικαιροποιήσει ή να εισαγάγει τεχνικές αλλαγές στα εν λόγω παραρτήματα.**

---

⁷⁸ Οι παραπομπές στα παραρτήματα θα προστεθούν αργότερα.

Άρθρο 71

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία θέσπισης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή με την επιφύλαξη των όρων που τίθενται στο παρόν άρθρο.
2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 70 εξουσιοδότηση θέσπισης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή επ' αόριστο από [την ημερομηνία θέσης σε ισχύ του παρόντος κανονισμού].
3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 70 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή κατά τη μεταγενέστερη ημερομηνία που τυχόν ορίζει η απόφαση. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.
4. Πριν από τη θέσπιση κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου της 13ης Απριλίου 2016.
5. Η Επιτροπή, μόλις θεσπίσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί στο Συμβούλιο.
6. Κατ' εξουσιοδότηση πράξη που έχει θεσπιστεί σύμφωνα με το άρθρο 70 τίθεται σε ισχύ μόνο εάν δεν διατυπωθούν αντιρρήσεις από το Συμβούλιο εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της εν λόγω πράξης στο Συμβούλιο ή εάν, πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής, το Συμβούλιο ενημερώσει την Επιτροπή ότι δεν πρόκειται να προβάλει αντιρρήσεις. Με πρωτοβουλία του Συμβουλίου η εν λόγω προθεσμία παρατείνεται κατά δύο μήνες.
7. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενημερώνεται για τη θέσπιση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων από την Επιτροπή, για τις αντιρρήσεις που τυχόν έχουν διατυπωθεί εναντίον τους και για την ανάκληση της εξουσιοδότησης από το Συμβούλιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΝΟΜΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Άρθρο 72

Σχέσεις με άλλες νομικές πράξεις⁷⁹

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος άρθρου παράγραφος 2 και των άρθρων 73 (...) έως 78, ο παρών κανονισμός αντικαθιστά, για τα κράτη μέλη, τις κατά την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 υφιστάμενες συμβάσεις, οι οποίες έχουν συναφθεί μεταξύ δύο ή περισσότερων κρατών μελών και αφορούν θέματα τα οποία διέπονται από τον παρόντα κανονισμό.
2. Η Φινλανδία και η Σουηδία απέκτησαν τη δυνατότητα να δηλώσουν, σύμφωνα με το άρθρο 59 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 και με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων που ορίζονται στα στοιχεία β) και γ) της εν λόγω διάταξης, ότι η Σύμβαση της 6ης Φεβρουαρίου 1931 μεταξύ της Δανίας, της Φινλανδίας, της Ισλανδίας, της Νορβηγίας και της Σουηδίας που περιέχει διατάξεις ιδιωτικού διεθνούς δικαίου σχετικά με τον γάμο, την υιοθεσία και την επιτροπεία, καθώς και το τελικό πρωτόκολλο αυτής, θα εφαρμόζονται εν όλω ή εν μέρει στις αμοιβαίες σχέσεις τους, αντί των κανόνων του παρόντος κανονισμού. Οι αντίστοιχες δηλώσεις τους έχουν δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003. Τα εν λόγω κράτη μέλη μπορούν ανά πάσα στιγμή να αποσύρουν, εν όλω ή εν μέρει, τις δηλώσεις αυτές.
3. Οι κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας σε οποιαδήποτε μελλοντική συμφωνία συναφθεί μεταξύ των αναφερομένων στην παράγραφο 2 κρατών μελών που αφορούν θέματα που διέπονται από τον παρόντα κανονισμό ευθυγραμμίζονται με τους κανόνες που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

⁷⁹ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Υπενθυμίζεται ότι για τις συμφωνίες με ένα ή περισσότερα τρίτα κράτη που έχουν συναφθεί από κράτος μέλος πριν από την ημερομηνία προσχώρησής του στην Ένωση, εφαρμόζεται το άρθρο 351 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

4. Η αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων λόγω ιθαγενείας μεταξύ των πολιτών της Ένωσης τηρείται.

5. Οι αποφάσεις που εκδίδονται σε οποιοδήποτε από τα σκανδιναβικά κράτη έχει προβεί στην προβλεπόμενη στην παράγραφο 2 δήλωση, στο πλαίσιο δωσιδικίας που αντιστοιχεί σε περίπτωση που προβλέπεται στο κεφάλαιο II του παρόντος κανονισμού, αναγνωρίζονται και εκτελούνται στα υπόλοιπα κράτη μέλη σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζονται στο κεφάλαιο IV τμήμα 1 του παρόντος κανονισμού.

6. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή:

- α) αντίγραφο των συμφωνιών που αναφέρονται στην παράγραφο 3, καθώς και των ομοιόμορφων νόμων που τις εφαρμόζουν·
- β) κάθε καταγγελία ή τροποποίηση των συμφωνιών και των ομοιόμορφων νόμων που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3.

Οι εν λόγω πληροφορίες δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα* της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

Άρθρο 73

Σχέσεις με ορισμένες πολυμερείς συμβάσεις

Στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών που είναι συμβαλλόμενα μέρη του, ο παρών κανονισμός υπερισχύει των ακόλουθων συμβάσεων, στο βαθμό που αφορούν θέματα διεπόμενα από αυτόν:

- α) σύμβαση της Χάγης, της 5ης Οκτωβρίου 1961, σχετικά με την αρμοδιότητα των αρχών και το εφαρμοστέο δίκαιο όσον αφορά την προστασία των ανηλίκων·
- β) σύμβαση του Λουξεμβούργου, της 8ης Σεπτεμβρίου 1967, για την αναγνώριση αποφάσεων που αφορούν το κύρος γάμων·
- γ) σύμβαση της Χάγης, της 1ης Ιουνίου 1970, για την αναγνώριση αποφάσεων διαζυγίου και δικαστικού χωρισμού·
- δ) ευρωπαϊκή σύμβαση, της 20ής Μαΐου 1980, για την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε θέματα επιμέλειας των τέκνων καθώς και για την αποκατάσταση της επιμέλειάς τους.

Άρθρο 74

Σχέση με τη Σύμβαση της Χάγης της 25ης Οκτωβρίου 1980
για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών

Αν παιδί έχει μετακινηθεί ή κατακρατείται παράνομα σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος στο οποίο το παιδί είχε τη συνήθη διαμονή του αμέσως πριν από την παράνομη μετακίνηση ή κατακράτηση, οι διατάξεις της Σύμβασης της Χάγης του 1980 (...) **εξακολουθούν να εφαρμόζονται όπως συμπληρώνονται από τις διατάξεις των κεφαλαίων III και VI του παρόντος κανονισμού. Όταν απόφαση που διατάσσει την επιστροφή παιδιού δυνάμει της Σύμβασης της Χάγης του 1980, η οποία εκδόθηκε σε ένα κράτος μέλος, πρέπει να αναγνωριστεί και να εκτελεσθεί σε άλλο κράτος μέλος έπειτα από περαιτέρω παράνομη μετακίνηση ή κατακράτηση του παιδιού, εφαρμόζεται το κεφάλαιο IV.**

Άρθρο 75

Σχέση με τη Σύμβαση της Χάγης της 19ης Οκτωβρίου 1996 για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση, την εκτέλεση και τη συνεργασία σε θέματα γονικής μέριμνας και μέτρων προστασίας των παιδιών

1. Όσον αφορά τη σχέση με τη Σύμβαση της Χάγης του 1996, εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός:
  - α) με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, εφόσον το παιδί έχει τη συνήθη διαμονή του στο έδαφος κράτους μέλους·
  - β) όσον αφορά την αναγνώριση και την εκτέλεση απόφασης (...) **δικαστηρίου** κράτους μέλους στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, ακόμη και αν το παιδί έχει τη συνήθη διαμονή του στο έδαφος κράτους το οποίο είναι συμβαλλόμενο μέρος της εν λόγω σύμβασης και στο οποίο δεν εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός.

2. Παρά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1,

- α) αν οι διάδικοι έχουν συμφωνήσει επί της διεθνούς δικαιοδοσίας (...) **δικαστηρίου** σε κράτος το οποίο αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος της Σύμβασης της Χάγης του 1996 και στο οποίο δεν εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός, εφαρμόζεται το άρθρο 10 της εν λόγω σύμβασης,
- β) όσον αφορά τη μεταφορά διεθνούς δικαιοδοσίας από (...) **δικαστήριο** κράτους μέλους σε δικαστήριο κράτους το οποίο αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος της Σύμβασης της Χάγης του 1996 και στο οποίο δεν εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός, εφαρμόζονται τα άρθρα 8 και 9 της εν λόγω σύμβασης,
- γ) στην περίπτωση που εκκρεμεί διαδικασία σχετικά με τη γονική μέριμνα ενώπιον (...) **δικαστηρίου** κράτους το οποίο αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος της Σύμβασης της Χάγης του 1996 και στο οποίο δεν εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός κατά τον χρόνο κατά τον οποίο (...) **δικαστήριο** κράτους μέλους επιλαμβάνεται διαδικασίας σχετικά με το ίδιο παιδί και για το ίδιο αντικείμενο, εφαρμόζεται το άρθρο 13 της εν λόγω σύμβασης.⁸⁰

(...)

Άρθρο 76

Έκταση των αποτελεσμάτων(...)

1. Οι συμφωνίες και οι συμβάσεις που περιλαμβάνονται στα άρθρα 72 έως 75 εξακολουθούν να παράγουν αποτελέσματα επί θεμάτων τα οποία δεν ρυθμίζει ο παρών κανονισμός.
2. Οι συμβάσεις των άρθρων 73 (...) έως 75, και ιδίως οι συμβάσεις της Χάγης του 1980 και του 1996, εξακολουθούν να (...) **παράγουν αποτελέσματα** μεταξύ των κρατών μελών που είναι συμβαλλόμενα μέρη τους, τηρουμένων των άρθρων 73 (...) έως 75.

⁸⁰ Θα προστεθεί αιτιολογική σκέψη με την ακόλουθη διατύπωση:

«Ο νόμος που εφαρμόζεται σε διαφορές γονικής μέριμνας θα πρέπει να καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου III της Σύμβασης της Χάγης του 1996. Κατά την εφαρμογή της εν λόγω σύμβασης σε διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους στο οποίο εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός, η αναφορά που περιλαμβάνεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 της εν λόγω σύμβασης «στις διατάξεις του κεφαλαίου II» της εν λόγω σύμβασης θα πρέπει να νοείται ως αναφορά «στις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.»»

Άρθρο 77

Συνθήκες με την Αγία Έδρα

1. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τη διεθνή συμφωνία (Concordat) μεταξύ της Αγίας Έδρας και της Πορτογαλίας, που υπεγράφη στην πόλη του Βατικανού στις (...) **18 Μαΐου (...) 2004**.
2. Κάθε απόφαση σχετικά με ελαττωματικό γάμο η οποία εκδόθηκε κατ' εφαρμογή της συμφωνίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1, αναγνωρίζεται στα κράτη μέλη υπό τους όρους του **υποτιμήματος 1 του τμήματος 1 του κεφαλαίου IV**.
3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται επίσης στις ακόλουθες διεθνείς συμφωνίες (...) με την Αγία Έδρα:
  - α) «συνθήκη του Λατερανού» (Concordato lateranense) της 11ης Φεβρουαρίου 1929 μεταξύ της Ιταλίας και της Αγίας Έδρας, όπως τροποποιήθηκε από τη συμφωνία και το πρόσθετο πρωτόκολλό της που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 18 Φεβρουαρίου 1984·
  - β) συμφωνία μεταξύ της Αγίας Έδρας και της Ισπανίας περί νομικών υποθέσεων, της 3ης Ιανουαρίου 1979·
  - γ) συμφωνία της 3ης Φεβρουαρίου 1993 μεταξύ της Μάλτας και της Αγίας Έδρας για την αναγνώριση των αστικών συνεπειών στους καθολικούς θρησκευτικούς γάμους και στις αποφάσεις των εκκλησιαστικών αρχών και δικαστηρίων για τους γάμους αυτούς, συμπεριλαμβανομένου του πρωτοκόλλου εφαρμογής της ίδιας ημερομηνίας, μαζί με το (...) **τρίτο πρόσθετο πρωτόκολλο της 27ης Ιανουαρίου (...) 2014**.
4. Η αναγνώριση στην Ιταλία, την Ισπανία ή τη Μάλτα των αποφάσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 2 μπορεί να υπόκειται στις ίδιες διαδικασίες και στους ίδιους ελέγχους που ισχύουν για τις αποφάσεις των εκκλησιαστικών δικαστηρίων οι οποίες εκδίδονται σύμφωνα με τις διεθνείς συνθήκες με την Αγία Έδρα τις οποίες μνημονεύει η παράγραφος 3.

5. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή:
- α) αντίγραφο των συμφωνιών που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 3·
  - β) κάθε καταγγελία ή τροποποίηση των εν λόγω συμφωνιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΧ

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 78

Μεταβατικές διατάξεις

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο στις αγωγές που ασκούνται, στα δημόσια έγγραφα που συντάσσονται ή καταχωρίζονται επίσημα και στις συμφωνίες (...) που **καταχωρίζονται** κατά ή μετά την [ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού].
2. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 εξακολουθεί να εφαρμόζεται ως προς τις αποφάσεις που εκδίδονται σε αγωγές που ασκήθηκαν, τα δημόσια έγγραφα που συντάχθηκαν ή καταχωρίστηκαν επίσημα και τις συμφωνίες (...) που **κατέστησαν εφαρμοστέες στο κράτος μέλος στο οποίο** συνάφθηκαν πριν από την [ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού] και που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού.

Άρθρο 79

Παρακολούθηση και αξιολόγηση

1. Η Επιτροπή, έως την [10 έτη μετά την ημερομηνία εφαρμογής] υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εκ των υστέρων αξιολόγηση του παρόντος κανονισμού που βασίζεται σε πληροφορίες που παρέχουν τα κράτη μέλη. Η έκθεση συνοδεύεται, εφόσον είναι αναγκαίο, από νομοθετική πρόταση.

2. Από την [3 έτη μετά την ημερομηνία εφαρμογής], τα κράτη μέλη (...) παρέχουν στην Επιτροπή κατόπιν αιτήματος, (...) κατά περίπτωση, πληροφορίες (...) που είναι χρήσιμες για την αξιολόγηση της λειτουργίας και της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού σχετικά με τα ακόλουθα:

- α) τον αριθμό των αποφάσεων σε γαμικές διαφορές ή σε διαφορές γονικής μέριμνας στις οποίες η δικαιοδοσία στηρίχθηκε στις βάσεις δικαιοδοσίας που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού·
- β) όσον αφορά τις αιτήσεις εκτέλεσης σύμφωνα με το άρθρο 32, τον αριθμό των υποθέσεων στις οποίες δεν πραγματοποιήθηκε η εκτέλεση εντός έξι εβδομάδων από τον χρόνο έναρξης της διαδικασίας εκτέλεσης·
- γ) τον αριθμό των αιτήσεων για άρνηση της αναγνώρισης απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 39 και (...) τον αριθμό των υποθέσεων στις οποίες έγινε δεκτή η αίτηση άρνησης της αναγνώρισης·
- δ) τον αριθμό των αιτήσεων για άρνηση της εκτέλεσης απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 41/47ιστ και (...) τον αριθμό των υποθέσεων στις οποίες έγινε δεκτή η αίτηση άρνησης της εκτέλεσης·
- ε) τον αριθμό των προσφυγών που ασκήθηκαν σύμφωνα με τα άρθρα 44/47ιη και 45/47ιη, αντίστοιχα.

Άρθρο 80

Κράτη μέλη με δύο ή περισσότερα συστήματα δικαίου

Στα κράτη μέλη όπου εφαρμόζονται σε διαφορετικές εδαφικές ενότητες δύο ή περισσότερα συστήματα δικαίου ή σύνολα κανόνων που αφορούν τα θέματα που διέπονται από τον παρόντα κανονισμό:

- α) κάθε αναφορά στη συνήθη διαμονή στο οικείο κράτος μέλος αφορά τη συνήθη διαμονή σε μια εδαφική ενότητα·
- β) κάθε αναφορά στην ιθαγένεια (...) αφορά την εδαφική ενότητα που ορίζεται από το δίκαιο του οικείου κράτους μέλους·
- γ) κάθε αναφορά στην αρχή κράτους μέλους αναφέρεται στην αρχή μιας εδαφικής ενότητας που ανήκει στο συγκεκριμένο κράτος μέλος·
- δ) κάθε αναφορά στους κανόνες του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση αναγνώρισης ή εκτέλεσης αφορά τους κανόνες της εδαφικής ενότητας στην οποία γίνεται επίκληση της διεθνούς δικαιοδοσίας, της αναγνώρισης ή της εκτέλεσης.

Άρθρο 81

Πληροφορίες προς κοινοποίηση στην Επιτροπή

1. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα ακόλουθα:
  - α) **κάθε αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχεία β1) και β2) και στο άρθρο 58 παράγραφος 2·**
  - β) **τα δικαστήρια και τις αρχές που είναι αρμόδια να εκδίδουν πιστοποιητικά όπως προβλέπεται στο άρθρο 36α παράγραφος 1 και στο άρθρο 56 και τα δικαστήρια που είναι αρμόδια να διορθώνουν πιστοποιητικά όπως προβλέπεται στο άρθρο 36β παράγραφος 1, στο άρθρο 47ιγ παράγραφος 1, στο άρθρο 47ιγ1 και στο άρθρο 56 παράγραφος 3 σε σχέση με το άρθρο 36β παράγραφος 1·**
  - γ) **τα δικαστήρια που αναφέρονται στο άρθρο 27 παράγραφος 3, στο άρθρο 32/47στ, στο άρθρο 39 παράγραφος 1, στο άρθρο 41/47ιστ παράγραφος 1, στο άρθρο 44/47ιη παράγραφος 2 και στο άρθρο 45/47ιη·**
  - δ) **τις αρμόδιες για την εκτέλεση αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 32/47στ·**
  - ε) **τα ένδικα μέσα που προβλέπονται στα άρθρα 44/47ιη και 45/47ιη·**
  - στ) τα ονόματα, τις διευθύνσεις και τα μέσα επικοινωνίας όσον αφορά τις κεντρικές αρχές που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 60·
  - στ1) **τις κατηγορίες στενών συγγενών που αναφέρονται στο άρθρο 65 παράγραφος 1α, κατά περίπτωση·**
  - ζ) τις γλώσσες που γίνονται δεκτές για ανακοινώσεις που απευθύνονται στις κεντρικές αρχές σύμφωνα με το άρθρο (...) **69** παράγραφος 2·
  - η) τις γλώσσες που γίνονται δεκτές για τις μεταφράσεις σύμφωνα με το (...) **άρθρο 64 παράγραφος 3, το άρθρο 64α παράγραφος 2, το άρθρο 65 παράγραφος 2 και το άρθρο 69 παράγραφος 2.**
- (...)
- (...)
2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στην Επιτροπή έως την [**εικοσιέναν μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού (...)**].
3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή κάθε αλλαγή (...) **των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1.**
4. Η Επιτροπή θέτει **τις αναφερόμενες στην παράγραφο 1** πληροφορίες στη διάθεση του κοινού με κατάλληλα μέσα, μεταξύ άλλων μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης (e-Justice).

Άρθρο 82

Κατάργηση

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 78 παράγραφος 2 **του παρόντος κανονισμού**, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 καταργείται από [την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού].
2. Οι παραπομπές στον καταργούμενο κανονισμό νοούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος [V].

Άρθρο 83

Έναρξη ισχύος

1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.
2. (...) **Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται από (...) [την πρώτη ημέρα του μήνα μετά την παρέλευση τριών ετών από την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος κανονισμού]**, εκτός από τα άρθρα 70, 71 και 81, που εφαρμόζονται από την [ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού].

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος